Machine Translated by Google

THE FINAL QUEST

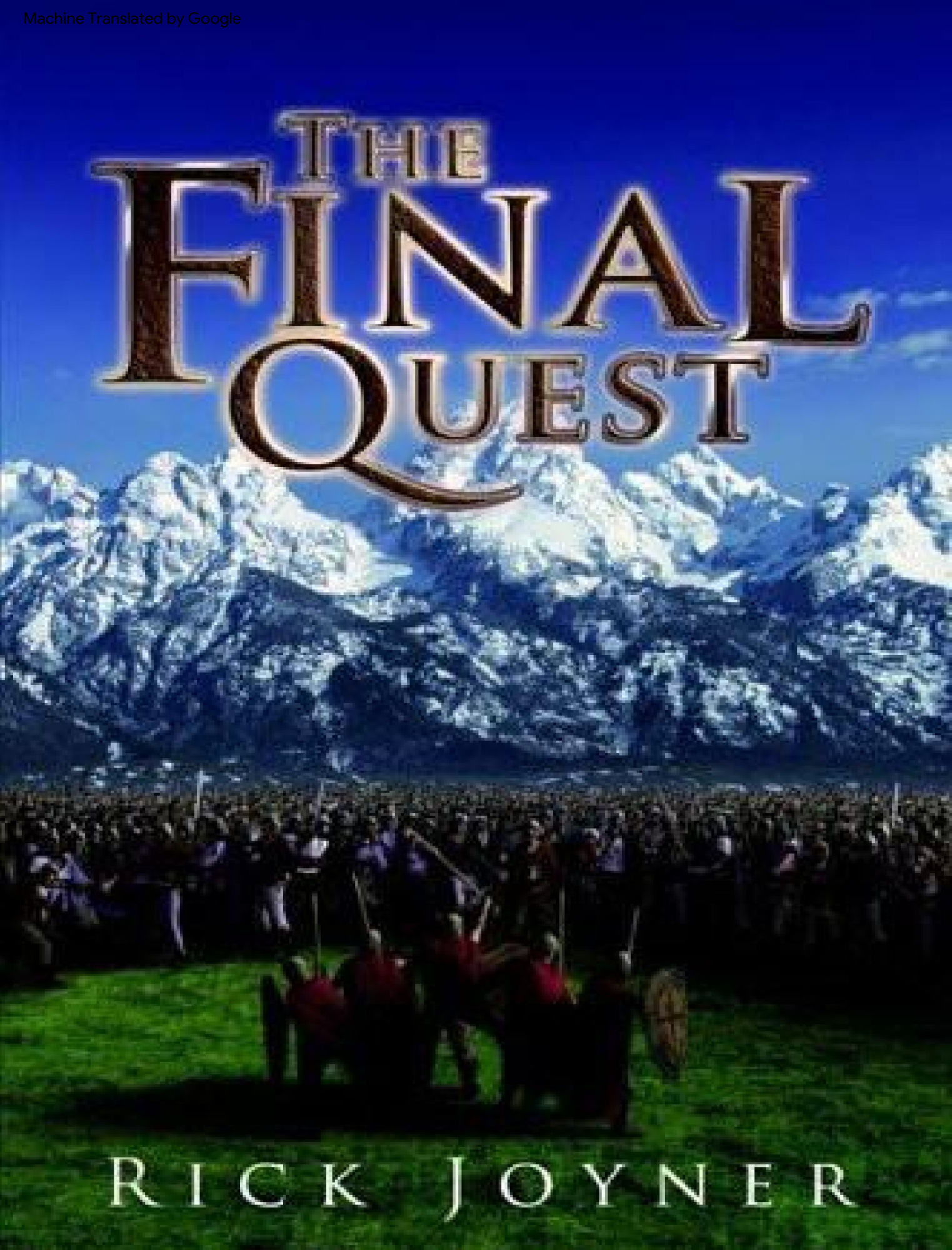

RICK JOYNER

Machine Translated by Google

Son Görev

Rick Joyner tarafından

Machine Translated by Google

giriiş

1995'in başlarında, Rab bana, birbirine bağlı bir dizi peygamberlik deneyiminin ilki olan bir rüya verdi. Sabah Yıldızı Peygamber Bülteni ve Sabah Yıldızı Dergisi'nde ilk rüyanın yoğunlaştırılmış bir versiyonunu The Hordes of Hell Yürüyor başlığı altında yayınladım. Gördüğüm bu büyük ruhsal savaş hakkında Rab'bi aramaya devam ederken, bununla ilgili bir dizi vizyon ve kehanet deneyimim oldu. Bunların yoğunlaştırılmış versiyonlarını The Morning Star Journal'da The Hordes of Hell Marching, Part II ve III olarak yayınladım.

Bu seri muhtemelen şimdiye kadar yayınladığımız en popüler yazılar haline geldi. Üç bölümün de bir kitapta birlikte yayınlanması yönündeki taleplere boğulduk. Bunu yapmaya karar verdim ve kısaltılmış versiyonlarda atlanmış olan her şeyi doldurmaya koyuldum. Ancak, tam da bunu kurgu departmanımıza vermeye hazır olduğumda, açıkça bu vizyonla ilgili olan ve hepsinin en önemli parçaları olduğunu hissettiğim şeyleri içeren başka bir kehanet deneyimi yaşadım.

Bunlar, bu kitabın Bölüm IV~ V'sinde yer almaktadır (Bölüm IV'ün bir kısmı The Journal'da Bölüm III'te yayınlanmıştır). Ayrıca bu kitabın ilk üç bölümünde daha önce yayınlanmamış önemli miktarda materyal var.

Vizyonu Nasıl Aldım

hakkında aldığım en yaygın sorulardan biri

Machine Translated by Google

bu vizyon onu nasıl aldığımla ilgilidir. Bunun önemli bir soru olduğuna inanıyorum ve bu nedenle burada kısaca cevaplamaya çalışacağım. İlk olarak, vizyonlar ve "peygamberlik deneyimleri" ile ne demek istediğimi açıklamalıyım.

Peygamberlik "deneyimleri" dediğim gibi çok sayıda ve çeşitlidir. Bunlar, Rab'bin Kutsal Yazılarda halkıyla konuştuğu tüm temel yolları içerir. Rab, dün olduğu gibi bugün de aynı olduğundan, halkıyla aynı şekilde ilişki kurmayı asla bırakmadı ve bu deneyimler kilise tarihi boyunca bulunmaya devam ediyor. Elçi Petrus'un Elçilerin İşleri İkinci Bölümünde kayıtlı vaazında açıkladığı gibi, rüyalar, görümler ve peygamberlik, son günlerin ve Kutsal Ruh'un dökülmesinin başlıca işaretleridir. Açıkçası bu çağın sonuna yaklaştıkça, bunlar zamanımızda giderek daha yaygın hale geliyor.

Şimdi çok daha yaygın hale gelmelerinin bir nedeni, bu zamanlarda amaçlarımızı gerçekleştirmek için onlara ihtiyaç duyacağımızdır. Ne yazık ki Kutsal Yazıları birçok Hıristiyandan daha iyi bilen Şeytan'ın, Tanrı'nın halkıyla olan ilişkisinde peygamberlik vahiylerinin önemini anladığı ve bu nedenle kendisine hizmet edenlere büyük ölçüde kendi sahte armağanlarını döktüğü de doğrudur. Ancak, gerçek bir gerçeklik olmasaydı, sahte üç dolarlık banknotlar olmadığı gibi, gerçekler olmadığı için de sahte olmazdı.

1972'de Hıristiyan olduktan kısa bir süre sonra, İkinci Elçilerin bu pasajını okudum ve anladım ki eğer bunlar

Machine Translated by Google

son zamanlarda Rab'bin bizimle konuşacağı bu yolları anlamak önemliydi. İlk başta deneyimlere sahip olmak için dua ettiğimi hatırlamıyorum, ama onları yaşamaya başladım, bu da bana onları anlamak için daha fazla ivme kazandırdı.

O zamandan beri çok sık olacakları dönemlerden geçtim. Ben de böyle deneyimlerin olmayacağı uzun zaman dilimlerinden geçtim. Ancak, sahip olmadıkları her dönemden sonra geri dönüyorlardı ve ya çok daha güçlüydü ya da çok daha sıktı. Son zamanlarda ikisi de oldu. Bütün bunlar sayesinde, yakında çıkacak bir kitapta daha ayrıntılı olarak ele alacağım peygamberlik armağanları, deneyimleri ve peygamberlik niteliğindeki kişiler hakkında çok şey öğrendim.

Peygamberlik vahiylerinin birçok seviyesi vardır. Başlangıç seviyeleri, kehanet niteliğindeki "izlenimleri" içerir. Bunlar gerçek ifşalardır. Deneyimli ve duyarlı kişiler tarafından yorumlandığında olağanüstü derecede spesifik ve doğru olabilirler. Ancak bu düzeyde, "ifşaatlarımız" kendi duygularımızdan, önyargılarımızdan ve doktrinlerimizden etkilenebilir. Bu nedenle, bu seviyeye gelen herhangi bir vahiy ile "Rab böyle diyor" gibi ifadeleri kullanmamaya karar verdim.

Vizyonlar, izlenim düzeyinde de gelebilir. Naziktirler ve "kalbimizin gözleriyle" görülmeleri gerekir.
Bunlar da, özellikle deneyimli kişiler tarafından alındığında ve/veya yorumlandığında çok spesifik ve doğru olabilir. bu

Machine Translated by Google

Pavlus'un Efesliler 1:18'de dua ettiği gibi, "kalplerimizin gözleri" ne kadar açılırsa, bunlar o kadar güçlü ve yararlı olabilir.

Bir sonraki vahiy seviyesi, Rab'bin mevcudiyetinin bilinçli bir duygusu veya zihinlerimize özel bir aydınlatma sağlayan Kutsal Ruh'un meshedilmesidir. Bu genellikle yazarken veya konuşurken gelir ve söylediklerimin önemi veya doğruluğu konusunda bana çok daha fazla güven verir. Bunun muhtemelen havariler tarafından Yeni Ahit mektuplarını yazarken yaşadıklarına inanıyorum. Bu bize büyük bir güven verecektir, ancak yine de önyargılarımızdan, doktrinlerimizden vb. etkilenebileceğimiz bir düzeydir. Bu nedenle, bazı konularda Pavlus'un kendi görüşünü bildirdiğini söyleyeceğine inanıyorum, ancak [Rab'bin Ruhu ile anlaşmaya vardığını sanıyordu. Genel olarak, peygamberlikle uğraşırken dogmatizmden çok alçakgönüllülüğe ihtiyaç vardır.

"Açık vizyonlar", izlenimlerden daha yüksek bir düzeyde gerçekleşir; Rab'bin bilinçli varlığını ya da meshedildiğini hissettiğimizde bile sahip olabileceğimizden daha fazla netlik verme eğilimindedirler. Açık vizyonlar dışsaldır ve bir film ekranının netliğinde izlenir. Bizim tarafımızdan kontrol edilemedikleri için, bu şekilde gelen vahiylerde karışma ihtimalinin çok daha az olduğuna inanıyorum.

Başka bir üst düzey peygamberlik deneyimi, Petrus'a Kornelius'un evine gitmesi ve Müjde'yi ilk kez Yahudi olmayanlara vaaz etmesi talimatı verildiğinde ve Pavlus'un Elçilerin İşleri'nde tapınakta dua ederken yaşadığı transa benzer bir trans halidir. 22. Translar ortak bir deneyimdi.

Machine Translated by Google

İncil peygamberleri. Translar, uyanıkken rüya görmek gibidir. Açık görüşte olduğu gibi sadece bir "ekran" görmek yerine, filmin içindeymişsiniz gibi, aslında garip bir şekilde orada olduğunuzu hissedersiniz. Translar, oldukça hafif olanlardan, hala fiziksel çevrenizin bilincine sahip olduğunuz ve hatta onlarla etkileşime girebildiğiniz, kelimenin tam anlamıyla görüşünüzün yerinde olduğunuzu hissettiğiniz translara kadar değişebilir.
Bu, Hezekiel'in oldukça sık yaşadığı ve Yuhanna'nın muhtemelen Vahiy kitabında kaydedilen rüyetleri gördüğünde yaşadığı şey gibi görünüyor.

Bu kitapta yer alan vizyonların hepsi bir rüyayla başladı. Bazıları, Rab'bin varlığının çok yoğun bir duygusuna kapıldı, ancak ezici çoğunluk bir trans seviyesinde alındı. Çoğu, hala çevremin bilincinde olduğum ve hatta telefona cevap vermek gibi onlarla etkileşime girebildiğim düzeyde geldi. Sözleri kesildiğinde ya da işler o kadar yoğunlaştığında kalkıp dolaşmak zorunda kaldığımda, tekrar oturduğumda hemen kaldığım yere geri dönüyordum. Deneyim o kadar yoğun hale geldiğinde gerçekten kalktım ve Lord'u aramak için gittiğim dağ kulübesinden ayrıldım ve eve sürdüm.

Bir haftadan fazla bir süre sonra geri döndüm ve neredeyse hemen kaldığım yere geri döndüm.

Bu tür deneyimleri nasıl "açacağımı" hiçbir zaman bilemedim, ancak neredeyse her zaman onları istediğim zaman kapatma özgürlüğüne sahip oldum. İki kez, bu vizyonun büyük bölümleri, son teslim tarihiyle karşı karşıya kalırken bazı önemli işleri halletmek için kabinime gittiğimde, çok uygunsuz olduğunu düşündüğüm zamanlarda geldi. iki

Machine Translated by Google

Dergi sayımız bu yüzden biraz geç çıkıyordu ve çıkardığım son kitabı birkaç ay önce bitirmeyi ummuştum. Ancak Rab, teslim tarihlerimizle pek ilgilenmiyor gibi görünüyor!

Rüyada ve transta, büyük ölçüde büyütülmüş ayırt etme yeteneği ve bilgi sözleri olarak düşündüğüm şeylere sahiptim. Bazen bir insana baktığımda ya da bir kilise ya da bakanlık için dua ettiğimde, onlar hakkında hiçbir doğal bilgim olmayan şeyleri öğrenmeye başlıyorum. Bu kehanet deneyimleri sırasında, bu armağanlar, "gerçek hayatta" kişisel olarak hiç deneyimlemediğim bir düzeyde işliyordu. Yani, bu vizyonda kötü sürünün bir bölümüne bakabilir ve tüm stratejilerini ve yeteneklerini bir kerede bilebilirim. Bilginin bana nasıl geldiğini bilmiyorum, ama sadece biliyordum ve çok ayrıntılı olarak. Bazı durumlarda bir şeye veya birine bakar ve onların geçmişini, bugününü ve geleceğini aynı anda bilirdim. Bu kitapta zamandan ve yerden tasarruf etmek için, bu bilgiyi nasıl elde ettiğimin bir açıklamasına girmeden, gerçekmiş gibi ekledim.

Peygamber Vahiylerini Kullanmak

Kesin olarak belirtmeliyim ki, herhangi bir peygamberlik vahiyinin doktrin oluşturma amaçlı olduğuna inanmıyorum. Bunun için Kutsal Yazılarımız var. Peygamberlik için iki temel kullanım vardır. Birincisi, belirli konularda Rab'bin şimdiki veya gelecekteki stratejik iradesini ortaya çıkarmak içindir. Bunun örneklerini Pavlus'un Makedonya'ya gitme rüyasında ve kendisine Kudüs'ü hemen terk etmesinin söylendiği transta görüyoruz Agabus bakanlığında da bunun örnekleri var. Bir

Machine Translated by Google

Bunlardan biri tüm dünyanın üzerine gelecek bir kıtlıkla ilgiliydi, diğeri ise Pavlus'un Kudüs'ü ziyaretiyle ilgiliydi.

Ayrıca, bu tür vahiylerin Kutsal Kitap'ta öğretilen, ancak açıkça görülmeyen aydınlatıcı öğreti için verildiğini görüyoruz. Petrus'un transa geçişinin örneği, hem Rab'bin iradesini aydınlatan hem de Kutsal Yazıların çok net olduğu (Milletlerin sevindirici haberi alabildiği) ancak henüz kilise tarafından anlaşılmadığı sağlam İncil öğretisidir.

Bu kitaptaki vizyonlar bazı stratejik açıklamalar içeriyor ve ayrıca daha önce dürüstçe görmediğim ama şimdi oldukça net gördüğüm bazı İncil doktrinlerini aydınlattı.
Ancak bu tecrübelerde bana aydınlanan doktrinlerin çoğunu yıllardır bildiğim ve öğrettiğim her ne kadar hepsini çok iyi yaşadığımı söyleyemesem de. Pavlus'un Timoteos'a kendi öğretilerine dikkat etmesi için verdiği uyarıyı birçok kez düşündüm. Bu deneyimlerde bana söylenen kelimelerin birçoğunu kendim defalarca öğrettim. Kendi öğretilerimden bazılarını gerektiği gibi uygulayamadığımı biliyorum ve bu nedenle bunların birçoğunu kişisel bir azarlama olarak kabul ettim. Yine de bunların genel mesajlar olduğunu hissettim ve buraya ekledim.

Bazıları tarafından bunu bir alegori olarak, The Pilgrim's Progress gibi üçüncü şahıs olarak yazmam için teşvik edildim, ancak birkaç nedenden dolayı buna karşı karar verdim. İlk olarak, bazılarının bunu kendi yaratıcılığımın bir sonucu olarak göreceğini ve bunun yanlış olacağını hissediyorum. Bu kadar yaratıcı olmak isterdim ama değilim.

Machine Translated by Google

Diğer bir neden de, aldığım gibi anlatsam çok daha doğru olabileceğimi hissettim ve bu deneyimleri aynen alındığı gibi aktarmak için elimden geleni yaptım.
Ancak, ayrıntılarla ilgili hafızamı en büyük zayıflıklarımdan biri olarak görüyorum. Zaman zaman bu vizyondaki belirli ayrıntılar için kendi hafızamı sorguladım ve bu nedenle sizin de aynısını yapma özgürlüğüne sahip olmanız gerektiğini düşünüyorum. Bu tür mesajlarda bunun doğru olduğunu düşünüyorum. Yalnızca Kutsal Yazılar yanılmaz sayılmayı hak eder. Okurken, Kutsal Ruh'un sizi gerçeğe yönlendirmesi ve buğdaydan bulunabilecek samanları ayırması için dua ediyorum.

Rick Joyner

Machine Translated by Google

Bölüm I, Cehennemin Sürüleri Yürüyor

Şeytani ordu o kadar büyüktü ki görebildiğim kadarıyla uzanıyordu. Her biri farklı bir pankart taşıyan bölümlere ayrılmıştı. En önde gelen bölükler Gurur, Kendini Haklılık, Saygınlık, Bencil Hırs, Adaletsiz Yargı ve Kıskançlık bayrakları altında yürüdüler. Görüş alanımın ötesinde bu şeytani bölünmelerden çok daha fazlası vardı, ancak bu korkunç cehennem sürüsünün öncüleri en güçlüleri gibi görünüyordu. Bu ordunun lideri, Kardeşlerin Suçlayıcısıydı.

Bu kalabalığın taşıdığı silahlara da isimler verildi. Kılıçların adı Gözdağıydı; mızraklara İhanet adı verildi; oklar ise Suçlama, Dedikodu, İftira ve Hata Bulma olarak adlandırıldı. Reddedilme, Acılık, Sabırsızlık, Affetmeme ve Şehvet gibi adlara sahip izciler ve daha küçük iblis birlikleri, ana saldırıya hazırlanmak için bu ordunun önüne gönderildi.

Bu küçük şirketler ve izciler sayıca çok daha azdı, ancak daha sonra gelen bazı büyük bölümlerden daha az güçlü değillerdi. Sadece stratejik nedenlerle daha küçüktüler. Nasıl Vaftizci Yahya bekar bir adamdı, ancak kitleleri Rab'be hazırlamak için vaftiz etmesi için olağanüstü bir mesh verildi, bu daha küçük şeytani şirketlere "kitleleri vaftiz etmek" için olağanüstü kötü güçler verildi. Tek bir Acılık iblisi, zehirini çok sayıda insana, hatta tüm ırklara veya kültürlere ekebilir.

Bir Şehvet iblisi kendini tek bir oyuncuya bağlardı,

Machine Translated by Google

film, hatta reklam ve büyük insan kitlelerini vuracak ve "duyarsızlaştıracak" elektrikli balçık cıvataları gibi görünen şeyler gönderin. Bütün bunlar, ardından gelen büyük kötülük sürüsüne hazırlanmak içindi.

Bu ordu özellikle kiliseye karşı yürüyordu ama elinden geldiğince herkese saldırıyordu. Tanrı'nın, kitleleri kiliseye çekmeye yazgılı gelecek bir hamlesini önlemeye çalıştığını biliyordum.

Bu ordunun birincil stratejisi, her olası ilişki düzeyinde -birbirleriyle kiliseler, papazları, karı kocaları, çocuklar ve ebeveynleri ve hatta birbirleriyle çocuklarla cemaatler- bölünmeye neden olmaktı. Gözcüler, kiliselerdeki, ailelerdeki veya bireylerdeki Reddedilme, Acılık, Şehvet vb.'nin istismar edebileceği ve büyütebileceği açıklıkları bulmak için gönderildi. Ardından, aşağıdaki bölümler kurbanlarını tamamen yenmek için açıklıklardan akacaktı.

Bu vizyonun en şok edici kısmı, bu kalabalığın ata değil, öncelikle Hıristiyanlara binmesiydi!
Çoğu iyi giyimli, saygındı ve incelikli ve eğitimli bir görünüme sahipti, ancak hayatın hemen her kesiminden temsilciler de vardı.
Bu insanlar vicdanlarını yatıştırmak için Hıristiyan gerçeklerini itiraf ettiler, ancak hayatlarını karanlığın güçleriyle uyum içinde yaşadılar. Bu güçlerle anlaştıklarında, atanan iblisleri büyüdü ve eylemlerini daha kolay yönlendirdi.

Bu inananların birçoğu birden fazla kişiye ev sahipliği yaptı.

Machine Translated by Google

iblis, ama belli ki biri sorumlu olacaktı. Sorumlu kişinin doğası, hangi tümende yürüdüğünü dikte ediyordu.
Tümenlerin hepsi birlikte ilerliyor olsa da, aynı zamanda tüm ordunun da kaosun eşiğinde olduğu görülüyordu. Örneğin nefret şeytanları, diğer şeytanlardan Hristiyanlar kadar nefret ettiler. Kıskançlık şeytanlarının hepsi birbirini kıskanıyordu. Bu kalabalığın liderlerinin iblisleri birbirleriyle savaşmaktan alıkoymasının tek yolu, nefretlerini, kıskançlıklarını vb. sürdükleri insanlara odaklamaktı. Ancak, bu insanlar genellikle birbirleriyle kavga ederdi. Kutsal Yazılarda İsrail'e karşı gelen bazı orduların kendilerini bu şekilde yok ettiklerini biliyordum. İsrail'e karşı amaçları engellendiğinde, öfkeleri kontrol edilemez hale geldi ve birbirleriyle savaşmaya başladılar.

Şeytanların bu Hıristiyanların üzerine bindiğini, ancak Hıristiyan olmayanlarda olduğu gibi onların içinde olmadığını fark ettim. Bu inananların, onlardan kurtulmak için şeytanlarıyla anlaşmayı bırakmaları gerektiği açıktı. Örneğin, kıskançlık iblisinin üzerine bindiği Hristiyan, kıskançlığı sorgulamaya başlasa, o iblis çok çabuk zayıflar. Bu olduğunda, zayıflayan iblis haykıracak ve bölümün lideri, bu Hıristiyanın etrafındaki tüm iblisleri ona saldırmaları için yönlendirecek, ta ki acılık vb. Bu işe yaramazsa, iblisler, acıları, suçlamaları vb. haklı çıkaracak şekilde saptırılmış Kutsal Yazılardan alıntı yapmaya başlayacaklardı .

İblislerin gücünün kök saldığı açıktı.

Machine Translated by Google

neredeyse tamamen aldatma gücüne sahiplerdi, ancak bu Hıristiyanları kullanabilecekleri noktaya kadar aldatmışlardı ve Tanrı tarafından kullanıldıklarını düşüneceklerdi. Bunun nedeni, hemen hemen tüm bireyler tarafından Öz-doğruluk pankartlarının taşınmasıydı, böylece yürüyenler bu bölünmelerin gerçek doğasını gösteren pankartları bile göremediler.

Bu ordunun arkasına baktığımda Suçlayıcı'nın maiyetini gördüm. Stratejisini anlamaya başladım ve bu kadar basit olmasına şaşırdım. Bölünmüş bir evin ayakta kalamayacağını biliyordu ve bu ordu, kiliseye öyle bir bölünme getirme girişimini temsil ediyordu ki, kadın tamamen gözden düşecekti. Bunu yapabilmesinin tek yolunun Hristiyanları kendi kardeşlerine karşı savaşmak için kullanmak olduğu açıktı ve bu yüzden ileri tümenlerdeki hemen hemen herkes Hristiyandı ya da en azından Hristiyan olduğunu söylüyordu.

Bu aldatılmış müminlerin, Suçlayıcı'ya itaat yolunda attıkları her adım, onun onlar üzerindeki gücünü pekiştirdi. Bu onun güvenini ve tüm komutanlarının güvenini ordunun ilerlemesiyle birlikte büyüttü. Bu ordunun gücünün, bu Hıristiyanların kötülüğün yollarıyla anlaşmasına bağlı olduğu açıktı.

Mahkumlar

Bu ilk tümenlerin arkasında, bu ordunun tutsağı olan çok sayıda başka Hıristiyan vardı. Bunların hepsi yaralandı ve daha küçük Korku iblisleri tarafından korunuyordu.
İçinde iblislerden daha fazla mahkum varmış gibi görünüyordu.

Machine Translated by Google

Ordu. Şaşırtıcı bir şekilde, bu mahkumların hala kılıçları ve kalkanları vardı, ancak onları kullanmadılar. Bu kadar çok kişinin Korku'nun küçük şeytanlarının bu kadar azı tarafından tutsak tutulabileceğini görmek bir şoktu. Hıristiyanlar silahlarını yeni kullanmış olsalardı, kendilerini kolayca kurtarabilirlerdi ve muhtemelen tüm şeytani orduya büyük zarar verebilirlerdi. Bunun yerine itaatkar bir şekilde yürüdüler.

Mahkumların üzerinde gökyüzü Depresyon adlı akbabalarla kaplanmıştı. Bazen bunlar bir mahkumun omuzlarına düşer ve üzerine kusardı. Kusmuk Kınama idi. Kusmuk bir mahkûma çarptığında, ayağa kalkar ve bir süre daha dik yürür, sonra eskisinden daha zayıf bir şekilde yığılırdı. Yine mahkûmların neden bu akbabaları kılıçlarıyla kolayca öldürmediklerini merak ettim.

Bazen daha zayıf mahkumlar tökezler ve düşerdi. Yere düşer düşmez diğer mahkûmlar onları kılıçlarıyla bıçaklamaya başlar ve bunu yaptıkları için onları küçümserlerdi. Akbabalar daha sonra gelir ve düşenleri daha ölmeden yemeye başlardı. Diğer Hıristiyan tutsaklar, zaman zaman düşeni kılıçlarıyla tekrar bıçaklayarak, bunu onaylayarak izlediler.

İzlerken, bu mahkumların Kınama kusmuğunun Tanrı'dan gelen gerçek olduğunu düşündüklerini fark ettim. Sonra ben bu tutsakların aslında Tanrı'nın ordusunda yürüdüklerini düşündüklerini anladılar! Korkunun küçük şeytanlarını ya da akbabaları bu yüzden öldürmediler;

Machine Translated by Google

Allah'ın elçileri! Akbaba bulutunun karanlığı, bu tutsakların başlarına gelen her şeyi safça Rab'den olduğunu kabul ettiklerini görmelerini zorlaştırdı. Tökezleyenlerin Tanrı'nın yargısı altında olduğunu hissettiler, bu yüzden onlara, Tanrı'ya yardım ettiklerini düşündükleri şekilde saldırdılar!

Bu tutsaklara sağlanan tek yiyecek akbabaların kusmuğuydu. Onu yemeyi reddedenler, düşene kadar zayıfladılar. Onu yiyenler bir süre için güçlendi, ama kötü olanın gücüyle.

O zaman kendilerine sürekli sunulan acı suları içmezlerse zayıflarlardı. Acı suları içtikten sonra diğerlerinin üzerine kusmaya başlarlardı. Mahkûmlardan biri bunu yapmaya başladığında, binmek için bekleyen bir iblis ona tırmanır ve onu ön tümenlerden birine sürerdi.

Akbabaların kusmuğundan bile daha kötüydü.

Bu iblislerin bindikleri Hıristiyanların üzerine idrar ve dışkı yaptıkları iğrenç bir sümük. Bu sümük, bölünmelerinin doğası olan gurur, bencil hırs vb. idi. Ancak bu balçık, Hıristiyanları mahkumiyetten çok daha iyi hissettirdi ki, iblislerin Tanrı'nın elçileri olduğuna kolayca inandılar ve aslında bu balçık Kutsal Ruh'un meshettiğini düşündüler.

Kötü ordudan o kadar iğrenmiştim ki ölmek istedim. Sonra Rab'bin sesi bana geldi, "Bu, düşmanın son gün ordusunun başlangıcıdır. Bu, Şeytan'ın son günüdür.

Machine Translated by Google

aldatma. Nihai yıkım gücü, Hristiyanları birbirine saldırmak için kullandığında açığa çıkar. Çağlar boyunca bu orduyu kullandı, ama hiçbir zaman şu an olduğu kadar kötü amaçları için kullanamadı. Korkma. Benim de bir ordum var. Şimdi ayağa kalkıp savaşmalısın çünkü artık bu savaştan saklanacak bir yer yok. Krallığım için, gerçek için ve aldatılanlar için savaşmalısınız. "

Rab'den gelen bu söz o kadar cesaret vericiydi ki, beni dinleyeceklerini düşünerek hemen Hıristiyan tutsaklara aldatıldıklarını haykırmaya başladım. Bunu yaptığımda, bütün ordu bana bakmak için dönmüş gibiydi.
Üstlerindeki korku ve bunalım üzerime doğru gelmeye başladı. Hâlâ bağırmaya devam ediyordum çünkü Hıristiyanların uyanıp kendilerine ne olduğunu anlayacaklarını düşünüyordum ama bunun yerine çoğu bana ulaşmak için oklarına uzanmaya başladı. Diğerleri sanki benim hakkımda ne yapacaklarını bilmiyormuş gibi tereddüt ettiler. Bunu zamanından önce yaptığımı ve bunun çok aptalca bir hata olduğunu biliyordum.

Savaş başlar

Sonra döndüm ve Rab'bin ordusunun arkamda durduğunu gördüm. Binlerce asker vardı ama yine de sayıca çok fazlaydılar. Şok oldum ve cesaretim kırıldı, görünüşe göre kötü olan tarafından kullanılan Hıristiyanlardan çok daha fazlası, Rab'bin ordusunda olduğundan daha fazlaydı. Ayrıca başlamak üzere olan savaşın Büyük Hıristiyan İç Savaşı olarak görüleceğini de biliyordum çünkü çok azı yaklaşan savaşın arkasındaki güçleri anlayacaktı.

Machine Translated by Google

fikir ayrılığı.

Lord'un ordusuna daha yakından baktığımda, durum daha da cesaret kırıcı görünüyordu. Sadece küçük bir kısmı zırhlarını tamamen giymişti. Birçoğunun üzerinde sadece bir veya iki zırh parçası vardı; bazılarında hiç yoktu. Zaten çok sayıda yaralı vardı. Tüm zırhlarına sahip olanların çoğunun hala çok küçük kalkanları vardı, onları yaklaşan saldırıdan korumayacağını biliyordum. Daha da şaşırtıcı bir şekilde, bu askerlerin büyük çoğunluğu kadın ve çocuklardı. Tamamen silahlı olanların çok azı silahlarını kullanmak için yeterince eğitilmişti.

Bu ordunun arkasında, kötüler sürüsünü takip eden mahkumlara benzer bir takip eden mafya vardı, ancak bunlar doğaları gereği çok farklıydı. Sarhoşmuş gibi aşırı mutlu görünüyorlardı. Oyun oynuyorlar, şarkılar söylüyorlar, ziyafet çekiyorlar ve bir küçük kamptan diğerine dolaşıyorlardı. Bu bana Woodstock'u hatırlattı.

Kötü sürüden bana geleceğini bildiğim saldırıdan kaçmak için Rab'bin ordusuna doğru koştum. Her şekilde, tek taraflı bir katliamın içindeymişiz gibi görünüyordu. Orduyu takip eden bu mafya için özellikle endişeliydim, bu yüzden bir savaşın başlamak üzere olduğu konusunda onları uyarmak için sesimi yaygaranın üzerine çıkarmaya çalıştım. Sadece birkaçı beni duyabiliyordu. Yapanlar bana "barış işareti" verdiler ve savaşa inanmadıklarını, Rab'bin kendilerine kötü bir şey olmasına izin vermeyeceğini söylediler. Tanrı'nın bize zırh verdiğini açıklamaya çalıştım çünkü buna ihtiyacımız vardı.

Machine Translated by Google

ne olacaktı, ama onlar sadece böyle bir şeyin başlarına gelemeyeceği bir barış ve neşe yerine geldiklerini söylediler. Savaşa hazır olmayanları korumaya yardım etmesi için zırhlıların kalkanlarını artırması için Rab'be içtenlikle dua etmeye başladım.

Sonra bir haberci yanıma geldi, bana bir trompet verdi ve hızlı bir şekilde üflememi söyledi. Yaptım ve zırhlarının en azından bir kısmını giyenler anında tepki vererek dikkatleri üzerine çekti. Onlara hızla giydikleri daha fazla zırh getirildi. Yaraları olanların yaralarına zırh koymadıklarını fark ettim ama ben daha bu konuda bir şey söyleyemeden düşman okları üzerimize yağmaya başladı. Zırhının tamamına sahip olmayan herkes yaralandı. Yaralarını kapatmayanlar yine o yaradan vuruldu.

İftira oklarına maruz kalanlar hemen yaralanmayanlara iftira atmaya başladılar. Dedikoduya maruz kalanlar dedikodu yapmaya başladı ve kısa süre sonra kendi kampımızda büyük bir bölünme oluştu. Tıpkı Kutsal Kitap'taki bazı putperest orduların ayaklanarak birbirlerini öldürmek için yaptıkları gibi, kendimizi yok etmenin eşiğinde olduğumuzu hissettim. Çaresizlik duygusu korkunçtu. Sonra akbabalar yaralıları almak ve onları esir kampına teslim etmek için aşağı indi. Yaralıların hâlâ kılıçları vardı ve akbabaları kolayca vurabilirlerdi ama yapmadılar.

Aslında isteyerek götürüldüler çünkü kendileri gibi yaralanmayanlara çok kızdılar.

Hemen ordunun arkasındaki mafyayı düşündüm ve

Machine Translated by Google

onlara ne olduğunu görmek için koştu. İmkansız görünüyordu ama aralarındaki sahne daha da kötüydü. Binlerce kişi yaralı ve inleyerek yerde yatıyordu. Üstlerindeki gökyüzü, onları düşmanın tutsağı olmak için götüren akbabalar tarafından karartılmıştı. Yaralanmayanların çoğu sadece bir inançsızlık sersemliği içinde oturdular ve onlar da akbabalar tarafından kolayca sürüklendiler. Birkaçı akbabalarla savaşmaya çalışmıştı, ancak uygun silahlara sahip değildiler ve akbabalar onlara hiç dikkat etmediler bile. Yaralılar o kadar öfkeliydiler ki, kendilerine yardım etmeye çalışan herkesi tehdit edip uzaklaştırdılar, ama uysallaştılar ve akbabalara boyun eğdiler.

Bu kalabalığın içinden yara almamış ve akbabaları defetmeye çalışmış olanlar savaş alanından kaçmaya başladılar. Düşmanla bu ilk karşılaşma o kadar yıkıcıydı ki, uçuşlarında onlara katılmaya karar verdim.
Sonra, şaşırtıcı derecede hızlı bir şekilde, kaçanlardan bazıları, büyük kalkanlar tutan tam zırh takımlarıyla yeniden ortaya çıkmaya başladı. Bu gördüğümü hatırladığım ilk cesaretlendirmeydi.

Geri dönen bu savaşçılar artık partinin neşesine sahip değillerdi, ama onun yerini müthiş bir kararlılık almıştı. Bunların bir kez aldatıldığını biliyordum ama bir daha kolay kolay aldatılmayacaklarını biliyordum. Düşenlerin yerlerini almaya başladılar ve hatta arka ve yanları korumak için yeni saflar oluşturmaya başladılar. Bu durum orduda büyük cesaretin yayılmasına neden oldu ve herkesin yeniden ayağa kalkıp savaşma kararlılığı yükselmeye başladı. Hemen İnanç, Umut ve Sevgi adında üç büyük melek geldi ve arkalarında durdular.

Machine Translated by Google

Ordu. Onlara baktığımızda tüm kalkanlarımız büyümeye başladı. Umutsuzluğun bu kadar çabuk inanca dönüşmesi şaşırtıcıydı. Aynı zamanda deneyimle tavlanmış sağlam bir inançtı.

Yüksek Yol

Artık herkesin Tanrı'nın Sözü adlı kılıçları ve farklı İncil gerçekleri için adlandırılmış okları vardı. Karşı ateş etmek istedik ama iblisler tarafından sürülen Hıristiyanlara çarpmaktan nasıl kaçınacağımızı bilmiyorduk.
O zaman, bu Hıristiyanlara Hakikat vurulursa uyanacak ve zalimlerine karşı savaşacaklarını düşündük. Diğerleri gibi ben de birkaç ok fırlattım. Hemen hepsi Hristiyanları vurdu. Ancak Hakikat oku içlerine girince uyanmadılar, yara almadılar, öfkelendiler ve üzerlerine binen şeytan çok daha büyüdü.

Bu herkesi şok etti ve bunun kazanılması imkansız bir savaş olduğunu hissetmeye başladık. Yine de İnanç, Umut ve Sevgi ile en azından kendi zeminimizi koruyabileceğimizden emindik. Daha sonra Hikmet adında başka bir büyük melek belirdi ve arkamızdaki dağdan savaşmamız için bizi yönlendirdi.

Dağda görebildiğimiz kadarıyla farklı seviyelerde çıkıntılar vardı. Her daha yüksek seviyede, çıkıntılar daraldı ve üzerinde durmak daha da zorlaştı. Her seviyeye İncil gerçeği adı verildi. Alt seviyeler, "Kurtuluş", "Kutsallaşma" gibi temel gerçeklerden sonra isimlendirildi.

"Dua", "İnanç" vb. ve daha yüksek seviyeler, daha derin İncil gerçeklerinden sonra adlandırıldı. Ne kadar yükseğe tırmanırsak, hem kalkanlarımız hem de kılıçlarımız büyüdü ve düşman sayısı azaldı.

Machine Translated by Google

oklar konumlarımıza ulaşabilir.

Trajik Bir Hata

Alt katlarda kalanlardan bazıları düşman oklarını alıp onları geri vurmaya başladı. Bu çok ciddi bir hataydı. İblisler okları kolayca savuşturdu ve Hıristiyanları vurmalarına izin verdi. Bir Hristiyan, suçlama veya iftira oklarından biriyle vurulduğunda, bir acılık veya öfke iblisi içeri uçar ve o oka konardı. Daha sonra zehrini o Hıristiyanın üzerine işemeye ve dışkılamaya başlardı. Bir Hıristiyan, zaten sahip olduğu gurura veya kendini beğenmişliğe bu iblislerden iki veya üçünü eklediğinde, iblislerin çarpık görüntüsüne dönüştü.

Bunu üst seviyelerden görebiliyorduk, ancak alt seviyelerde düşmanın oklarını kullananlar göremiyordu. Yaklaşık yarımız tırmanmaya devam etmeye karar verirken, diğer yarımız aşağıda olanlara neler olduğunu açıklamak için daha düşük seviyelere indi.

Daha sonra herkes, diğer askerleri daha yükseğe hareket ettirmek için kendilerini her seviyeye yerleştiren birkaç kişi dışında, tırmanmaya devam etmeleri ve durmamaları konusunda uyarıldı.

Emniyet

"Kardeşlerin Birliği" denilen seviyeye ulaştığımızda düşmanın oklarından hiçbiri bize ulaşamadı. Kampımızdaki birçok kişi, tırmanmak için ihtiyaç duydukları mesafenin bu kadar uzak olduğuna karar verdi. Bunu anladım çünkü her yeni seviyede temel daha güvencesizdi. Ancak, aynı zamanda çok daha güçlü ve daha fazla hissettim

Machine Translated by Google

Daha yükseğe çıktıkça silahlarımda ustalaştım, bu yüzden tırmanmaya devam ettim.

Kısa süre sonra becerilerim, Hıristiyanlara çarpmadan iblisleri vurup vuracak kadar iyiydi. Daha yükseğe çıkmaya devam edersem, ordularının arkasında kalan şeytani kalabalığın ana liderlerini vuracak kadar uzağa ateş edebileceğimi hissettim. Bu kadar çok kişinin güvende oldukları alt seviyelerde durup düşmanı vuramadıkları için pişmanım. Buna rağmen, tırmanmaya devam edenlerde gelişen güç ve karakter, onları her biri düşmanı çok sayıda yok edebilen büyük şampiyonlar yaptı.

Her seviyede dağılmış Gerçeğin okları vardı
Düşenlerden kaldığını bildiğim
o pozisyondan (birçoğu her pozisyondan düşmüştü). Tüm oklar, o seviyenin Hakikatinden sonra isimlendirildi. Bazıları bu okları almak konusunda isteksizdi ama aşağıdaki büyük kalabalığı yok etmek için elimizden gelen her şeye ihtiyacımız olduğunu biliyordum. Birini aldım, vurdum ve bir iblise o kadar kolay vurdum ki diğerleri onları alıp vurmaya başladı. Birkaç düşman tümenini yok etmeye başladık. Bu nedenle, tüm şeytani ordu dikkatini bize odakladı. Bir süre, ne kadar başarılı olursak, düşman bize o kadar çok saldırır gibi göründü. Görevimiz sonsuz gibi görünse de, canlandırıcı hale gelmişti.

Düşman oklarıyla daha yüksek seviyelerde bizi vuramadığı için, akbaba sürüleri üstümüzden uçarak üzerimize kusacak ya da çıkıntılara işeyen ya da dışkılayan iblisleri taşıyarak onları çok kaygan hale getirecekti.

Çapa

Machine Translated by Google

Her seviyeye ulaştıktan sonra kılıçlarımız büyüdü, ancak daha yüksek seviyelerde buna ihtiyacım olmadığı için neredeyse benimkini geride bıraktım. Bana bir sebepten dolayı verilmiş olması gerektiğini düşünerek, neredeyse tesadüfen onu tutmaya karar verdim. Sonra, üzerinde durduğum çıkıntı çok dar ve çok kaygan olduğundan, kılıcı yere sapladım ve düşmana ateş ederken kendimi ona bağladım. O zaman Rab'bin sesi bana geldi ve şöyle dedi: "Tırmanmaya devam etmeni sağlayacak bilgeliği kullandın. Birçokları kılıçlarını demirlemek için doğru dürüst kullanmadıkları için düştü."

Bu sesi başka kimse duymuyor gibiydi, ama çoğu ne yaptığımı gördü ve aynı.

Tanrı'nın neden bunu daha önce yapmam için benimle konuşmadığını merak ettim. O zaman, bunu bana bir şekilde zaten söylemiş olduğunu biliyordum. Bunu düşündükçe, tüm hayatımın bu saat için antrenman yaptığını anlamaya başladım. Hayatım boyunca Rab'bi dinlediğim ve O'nun sesine itaat ettiğim ölçüde hazır olduğumu biliyordum. Ayrıca, şu anda sahip olduğum bilgelik ve anlayışın nedense bu savaşta artırılamayacağını veya ortadan kaldırılamayacağını da biliyordum. Hayatımda yaşadığım her deneme için çok müteşekkirdim ve o zamanlar onları daha fazla takdir etmediğim için üzgünüm.

Çok geçmeden iblisleri neredeyse kusursuz bir doğrulukla vurmaya başladık. Öfke, düşman ordusundan ateş ve kükürt gibi yükseldi. O orduda kapana kısılmış Hıristiyanların şimdi o öfkenin yükünü hissettiklerini biliyordum. Bazıları o kadar öfkelendi ki şimdi birbirlerine ateş ediyorlardı. Normalde bu çok cesaret verici olurdu, ama acı çekenler

Machine Translated by Google

en çok düşman kampında bulunan aldatılmış Hıristiyanlar vardı. Bunun dünyaya Hıristiyanlığın kendisinin anlaşılmaz bir çöküşü olarak göründüğünü biliyordum.

Kılıçlarını çapa olarak kullanmayanlardan bazıları akbabaların çoğunu devirmeyi başardı, ancak aynı zamanda durdukları çıkıntılardan daha kolay devrildiler. Bunlardan bazıları daha düşük bir seviyeye indi, ancak bazıları dibe kadar düştü ve akbabalar tarafından alındı ve götürüldü. Her boş anımı kılıcımı çıkıntıya daha derine sokmaya ya da kendimi ona daha güvenli bir şekilde bağlamaya çalışarak geçirdim. Bunu her yaptığımda, Bilgelik yanımda dururdu, bu yüzden bunun çok önemli olduğunu biliyordum.

Yeni Bir Silah

Gerçeğin okları akbabalara nadiren nüfuz ederdi, ancak onları geri püskürtecek kadar onlara zarar verirdi. Yeterince geri sürüldüklerinde, bazılarımız bir sonraki seviyeye tırmanacaktı. "Galatians Two Twenty" denilen seviyeye ulaştığımızda akbabaların dayanabileceği irtifanın üzerindeydik. Bu seviyede, yukarıdaki gökyüzü parlaklığı ve güzelliği ile neredeyse bizi kör etti. Daha önce hiç hissetmediğim kadar huzuru hissettim.

Bu seviyeye ulaşana kadar, savaşçı ruhumun çoğu, neredeyse krallık, hakikat veya tutsaklara olan sevgi uğruna olduğu kadar düşmana karşı korku, nefret veya tiksintiden de motive olmuştu. Ama daha önce sadece uzaktan görebildiğim İnanç, Umut ve Sevgiyi bu seviyede yakaladım. Burada neredeyse onların ihtişamına yenik düşmüştüm.

Machine Translated by Google

Yine de onlara yaklaşabileceğimi hissettim. Yanlarına vardığımda bana döndüler ve zırhımı tamir etmeye ve parlatmaya başladılar. Kısa sürede dönüştü ve İnanç, Umut ve Sevgiden gelen ihtişamı parlak bir şekilde yansıttı. Kılıcıma dokunduklarında, ondan büyük parlak şimşekler çakmaya başladı. Aşk daha sonra, "Bu seviyeye ulaşanlar, gelecek çağın güçleriyle emanet edilir" dedi. Sonra çok ciddi bir ciddiyetle bana dönerek, "Sana onları nasıl kullanacağını öğretmeliyim," dedi.

"Galatyalılar İki Yirmi" seviyesi o kadar genişti ki düşme tehlikesi görünmüyordu. Üzerlerinde Umut yazan sınırsız ok da vardı. Bazılarını akbabalara vurduk ve bu oklar onları kolayca öldürdü. Bu seviyeye ulaşanların yaklaşık yarısı ateş etmeye devam ederken, diğerleri bu okları daha düşük seviyelerde olanlara taşımaya başladı.

Akbabalar aşağıdaki seviyelerde dalgalar halinde gelmeye devam etti, ancak her biri öncekinden daha az olacaktı. "Galatyalılar İki Yirmi" den, menzilimizin dışında kalan liderlerin kendileri dışında ordudaki herhangi bir düşmanı vurabilirdik. Tüm akbabaları yok edene kadar gerçeğin oklarını kullanmamaya karar verdik, çünkü yarattıkları depresyon bulutu gerçeği daha az etkili hale getirdi. Bu çok uzun sürdü ama yorulmadık. Sonunda, dağın üzerindeki gökyüzü akbabalardan neredeyse tamamen kurtulmuş gibi görünüyordu.

Silahlarımız gibi büyüyen İnanç, Umut ve Sevgi

Machine Translated by Google

her seviyede, artık o kadar büyüktü ki, savaş alanının çok ötesindeki insanların onları görebileceğini biliyordum. Onların ihtişamı, hâlâ büyük bir akbaba bulutu altında olan mahkumların kampına bile yayıldı. Artık bu şekilde görülebilmeleri beni çok cesaretlendirdi. Belki şimdi düşman tarafından kullanılan Hıristiyanlar ve onlar tarafından tutulan tutsaklar bizim düşman olmadığımızı anlarlardı, ama aslında onlar onun tarafından kullanılmışlardı.

Ama durum böyle olmayacaktı, en azından henüz değil. Düşman kampında İman, Ümit ve Sevgi nurunu görmeye başlayanlar, zayıfları veya idraksizleri aldatmak için gönderilen onlara "nur melekleri" demeye başladılar. Aldatmalarının ve esaretlerinin sandığımdan çok daha büyük olduğunu o zaman biliyordum.

Ancak bu orduların hiçbirinde yer almayan Hristiyan olmayanlar onların ihtişamını gördüler ve daha iyi görebilmek için dağa yaklaşmaya başladılar. Onları görmek için yaklaşanlar da savaşın ne olduğunu anlamaya başladılar.

gerçekten ilgiliydi. Bu büyük bir teşvikti.

Zafer coşkusu hepimizin içinde büyümeye devam etti. Bu orduda, bu savaşta olmanın tüm zamanların en büyük maceralarından biri olması gerektiğini hissettim. Dağımıza saldıran akbabaların çoğunu yok ettikten sonra, hala mahkumların üzerini örten akbabaları toplamaya başladık. Karanlık bulutu dağılmaya ve güneş üzerlerine vurmaya başlayınca onlar da derin bir uykudaymış gibi uyanmaya başladılar. Durumlarından, özellikle de hâlâ onları kaplayan kusmuktan anında iğrendiler ve

Machine Translated by Google

kendilerini temizlemeye başladılar. İnanç, Umut ve Sevgiyi görünce dağı da gördüler ve ona doğru koştular.

Kötü sürü, arkalarına Suçlama ve İftira okları gönderdi, ama durmadılar. Dağa vardıklarında birçoğunun içine bir düzine ya da daha fazla ok saplanmıştı, ama onlar fark etmemiş gibiydiler. Dağa tırmanmaya başlar başlamaz yaraları iyileşmeye başladı. Depresyon bulutu dağıldığından, her şey artık çok daha kolaylaşıyormuş gibi görünüyordu.

Tuzak

Eski mahkumlar kurtuluşlarında büyük sevinç yaşadılar. Dağa tırmanmaya başladıklarında her seviye için takdirle o kadar boğulmuş görünüyorlardı ki, dağ bize bu gerçekler için daha büyük bir takdir verdi. Kısa süre sonra eski tutsaklarda da düşmanla savaşmak için şiddetli bir kararlılık ortaya çıktı. Sağlanan zırhı giydiler ve geri dönmelerine ve onları esir tutan ve çok uzun süre taciz eden düşmana saldırmalarına izin verilmesi için yalvardılar. Bunu düşündük ama sonra savaşmak için dağda kalmamız gerektiğine karar verdik. Yine Rab'bin sesi konuştu: ~ ikinci kez bilgeliği seçtin.

Düşmanla kendi topraklarında savaşmayı denersen kazanamazsın, ama benim Kutsal dağımda kalmalısın. "

Sadece düşünerek ve kısaca tartışarak bu kadar önemli başka bir karar verdiğimiz için hayrete düştüm. Daha sonra dua etmeden herhangi bir sonuca varmamak için elimden gelenin en iyisini yapmaya karar verdim. Sonra Bilgelik hızla bana doğru geldi, iki omuzumu da sıkıca tuttu ve bana baktı.

Machine Translated by Google

gözlerinin içine bakarak: "Bunu yapmalısın!"

Bilgelik bunu bana söylerken sanki bir şeyden kurtarıyormuş gibi beni öne doğru çekti. Geriye baktım ve gördüm ki, “Galatyalı İki Yirmi”nin geniş platosunda olmama rağmen farkında bile olmadan en uç noktaya sürüklenmiştim. Dağdan düşmeye çok yaklaşmıştım. Bilgeliğin gözlerinin içine baktı ve son derece ciddiyetle dedi ki, "Ayağa kalktığını düşündüğün zaman dikkat et, yoksa düşersin. Bu hayatta, herhangi bir seviyeden düşebilirsin. "

Bu konuyu epeyce düşündüm. Kazanmaya başladığımız zaferin coşkusu ve kardeşler birliğinin coşkusu içinde umursamaz hale gelmiştim. Düşmanın hücumu yüzünden düşmek, dikkatsizlikten düşmekten daha soyluydu.

Yılanlar

Uzun bir süre akbabaları öldürmeye ve Hıristiyanlara binen şeytanları avlamaya devam ettik. Farklı Gerçeklerin oklarının farklı iblisler üzerinde daha büyük etkisi olacağını bulduk. Uzun bir savaş olacağını biliyorduk ama artık zayiat vermiyorduk ve "Sabır" seviyesini aşmaya devam etmiştik.

Öyle olsa bile, bu Hıristiyanlar iblisleri kendilerinden vurduktan sonra, çok azı dağa gelirdi. Birçoğu iblislerin doğasını benimsemiş ve onlar olmadan da kuruntularına devam etmişti. İblislerin karanlığı dağılırken, zeminin bu Hıristiyanların ayaklarının etrafında hareket ettiğini görebiliyorduk. Sonra bacaklarının yılanlarla bağlı olduğunu gördüm. Ben bakmaya devam ederken

Machine Translated by Google

yılanlarda hepsinin aynı türden olduğunu ve üzerlerinde Utanç adının yazılı olduğunu gördüm.

Yılanlara Gerçeğin oklarını fırlattık, ama çok az etkisi oldu. Daha sonra Umut'un oklarını denedik ama sonuç alamadık. "Galatyalılar İki Yirmi"den yükselmek çok kolay olmuştu çünkü hepimiz birbirimize yardım etmiştik. Artık düşmana karşı yapabileceğimiz çok az şey olduğu için, yılanlara karşı işe yarayacak bir şey bulana kadar olabildiğince uzağa tırmanmaya karar verdik.

Hakikat seviyelerini çok hızlı geçtik. Yılanlarda işe yarayacak bir silah yoksa, çoğunda etrafa bakma zahmetine bile girmedik. İnanç, Umut ve Sevgi bizimle kaldı ama Bilgeliği çok geride bıraktığımızı fark etmemiştim. Bunun nasıl bir hata olduğunu anlamam uzun zaman alacaktı. Bizi zirvede yakalayacaktı, ama onu geride bırakmak bize kötü sürüye karşı çok daha hızlı ve daha kolay bir zafere mal oldu.

Neredeyse hiç haber vermeden bahçeye açılan bir seviyeye geldik. Gördüğüm en güzel yerdi. Bu bahçenin girişinde "Babanın Koşulsuz Sevgisi" yazılıydı. Bu giriş o kadar görkemli ve davetkardı ki girmeden edemedik. İçeri girer girmez Hayat Ağacı olduğunu bildiğim bir ağaç gördüm. Bu bahçenin ortasındaydı ve hâlâ müthiş güç ve yetkiye sahip melekler tarafından korunuyordu. Onlara baktığımda bana döndüler. Sanki bizi bekliyorlarmış gibi samimi görünüyorlardı. Geriye baktım ve şimdi bir sürü başka

Machine Translated by Google

bahçedeki savaşçılar. Bu hepimize cesaret verdi ve meleklerin tavırlarından dolayı ağaca ulaşmak için onları geçmeye karar verdik. Meleklerden biri, "Baba'nın sevgisini bilen, bu seviyeye ulaşanlar yiyebilirler" diye seslendi.

Ne kadar aç olduğumun farkında değildim. Meyveyi tattığımda, tattığım her şeyden daha iyiydi, ama aynı zamanda bir şekilde tanıdıktı. Güneş ışığının, yağmurun, güzel tarlaların, okyanusun üzerinde batan güneşin, ama bundan daha da fazlasını sevdiğim insanların anılarını getirdi. Her lokma ile her şeyi ve herkesi daha çok sevdim. Sonra aklıma düşmanlarım gelmeye başladı ve ben de onları sevdim. Bu duygu, daha önce yaşadığım her şeyden çok daha büyüktü, hatta o seviyeye ilk ulaştığımızda "Galatians Two Twenty"deki barış bile. Sonra Rab'bin sesini duydum, "Bu artık senin papatyalı ekmeğin. O senden asla esirgenmeyecek. Dilediğin kadar ve sık yiyebilirsin. Sevgimin sonu yok."

Sesin nereden geldiğini anlamak için ağaca baktım ve saf beyaz kartallarla dolu olduğunu gördüm.
Gördüğüm en güzel, delici gözlere sahiplerdi. Talimat bekler gibi bana bakıyorlardı.
Meleklerden biri, "Sizin emrinizi yerine getirecekler. Bu kartallar yılan yiyor" dedi. "Git! Kardeşlerimizi bağlayan utancı ye" dedim. Kanatlarını açtılar ve onları havaya kaldıran büyük bir rüzgar geldi. Bu kartallar gökyüzünü kör edici bir ihtişamla doldurdu. Ne kadar yüksekte olsak da, yükselen kartalları görünce düşman kampından gelen dehşet seslerini duyabiliyordum.

Machine Translated by Google

Kral Görünüyor

Sonra Rab İsa'nın Kendisi tam aramızda belirdi. Her birini kişisel olarak selamlamak için zaman ayırdı ve dağın zirvesine ulaştığımız için bizi tebrik etti. Sonra dedi ki: "Göğe çıkışımdan sonra kardeşlerinizle paylaştığımı, krallığımın mesajını şimdi sizinle paylaşmak zorundayım.
Düşmanın en güçlü ordusu şimdi uçtu, ancak yok edilmedi. Şimdi benim krallığımın müjdesi ile ilerlememizin zamanıdır. Kartallar serbest bırakıldı ve bizimle gidecekler. Her seviyeden ok alacağız ama ben senin Kılıcınım ve ben senin Kaptanınım. Artık Rab'bin Kılıcı'nın kınından çıkma zamanıdır. "

Sonra döndüm ve Rab'bin tüm ordusunun o bahçede durduğunu gördüm. Her ırktan ve milletten erkekler, kadınlar ve çocuklar vardı, her biri rüzgarda mükemmel bir birlik içinde hareket eden sancaklarını taşıyordu. Yeryüzünde daha önce böyle bir şeyin görülmediğini biliyordum. Düşmanın dünya çapında çok daha fazla ordusu ve kalesi olduğunu biliyordum ama hiçbiri bu büyük ordunun önünde duramazdı. Neredeyse nefesimin altında, "Bu, Rabbin günü olmalı" dedim.
Bunun üzerine bütün ordu müthiş bir gök gürültüsüyle cevap verdi: "Orduların Rabbinin günü geldi."

Özet

Aylar sonra bu rüyayı düşünerek oturdum. Endişe verici bir şekilde, kilisedeki bazı olaylar ve koşullar, cehennemden gelen kalabalık geldiğinde gördüklerimle paralel görünüyordu.

Machine Translated by Google

yürüyüşe başladı. Sonra Abraham Lincoln'ü hatırladım. "Özgürleştirici" olabilmesinin ve Birliği korumasının tek yolu, bir İç Savaşta savaşmaya istekli olmaktı. Sadece onunla savaşmakla kalmadı, aynı zamanda zafer tamamlanana kadar taviz vermeme azmi ile de savaşmak zorundaydı. Ayrıca, düşmanı propagandayla "şeytanlaştırmadan" tarihimizin en kanlı savaşında savaşma lütfuna sahip olmalıydı. Bunu yapsaydı, Kuzey'in kararlılığını çok daha hızlı harekete geçirebilir ve daha hızlı bir askeri zafer kazanabilirdi, ancak bu, savaştan sonra yeniden birleşmeyi çok daha zor hale getirecekti.

Birliği korumak için gerçekten savaştığı için, Güney'in kadın ve erkeklerini asla düşman değil, onları esaret altına alan kötülüğü yaptı.

Şimdi kilisenin önünde büyük bir ruhsal iç savaş beliriyor. Birçoğu bundan kaçınmak için ellerinden geleni yapacaktır. Bu anlaşılabilir ve hatta asildir. Ancak uzlaşma asla kalıcı bir barışı sağlamayacaktır. Sadece nihai çatışmayı geldiğinde çok daha zor hale getirecek ve
gelmek.

Rab şimdi insanları özgür kılmak için ruhsal bir iç savaşa hazır olacak bir liderlik hazırlıyor. Asıl mesele kölelik âyetler hürriyet olacaktır. Bazıları için birincil konu olacak ikincil konu para olacaktır.

Tıpkı Amerikan İç Savaşı'nın zaman zaman tüm ulusu yok edecek gibi görünmesi gibi, kilisenin başına gelenler de zaman zaman kilisenin sonu olacakmış gibi görünecektir. Ancak, nasıl Amerikan ulusu sadece hayatta kalmayıp, aynı zamanda dünyanın en güçlü ulusu haline geldiyse, aynı

Machine Translated by Google

kiliseye olur. Kilise yok edilmeyecek, ancak insanları ruhsal köleliğe mahkum eden kurumlar ve doktrinler yok edilecek.

Bundan sonra bile kilisede kusursuz adalet bir gecede sağlanamayacak. Kadın hakları ve kiliseyi diğer ırkçılık ve sömürü biçimlerinden arındırmak için hala mücadeleler olacak. Bunların hepsi yüzleşilmesi gereken sebeplerdir.
Ancak yaklaşan manevi iç savaşın ortasında İnanç, Umut ve Sevgi ve üzerinde durdukları Tanrı'nın krallığı, daha önce hiç olmadığı gibi görülmeye başlayacaktır. Bu, tüm erkekleri krallığa çekmeye başlayacak. Tanrı'nın hükümeti, herhangi bir insan hükümetinden daha büyük olarak gösterilmek üzere.

Ve her zaman hatırlayalım, Rab'bin yanında "bin yıl bir gün gibidir." Bin yıl süreceğini düşündüğümüz şeyi bir günde içimizde yapabilir. Kilisenin kurtuluşu ve yüceltilmesi işi, insanca mümkün olduğunu düşündüğümüzden çok daha hızlı tamamlanan bir iş olacaktır. Ancak, insan olasılıklarından bahsetmiyoruz.

Machine Translated by Google

Bölüm II, Kutsal Dağ

Tanrı'nın Bahçesinde, Hayat Ağacının altında durduk. Görünüşe göre bütün ordu oradaydı, birçoğu Rab İsa'nın önünde diz çökmüştü. Hala bağlı olan kardeşlerimiz ve sevdiği dünya için savaşa geri dönme görevini bize vermişti. Hem harika hem de korkunç bir emirdi. Harikaydı çünkü O'ndan geldi. Korkunçtu çünkü O'nun apaçık varlığını ve daha önce bulunduğumuz her yerden daha güzel olan Bahçe'yi terk etmemiz gerektiğini ima ediyordu. Bütün bunları bırakıp tekrar savaşa girmek anlaşılmaz görünüyordu.

Rab, teşvikine devam etti: "Size ruhsal armağanlar ve güç ve Sözüm ve krallığım hakkında artan bir anlayış verdim, ancak size verilen en büyük silah Baba'nın sevgisidir. Babamın sevgisinde yürüdüğünüz sürece. Bu ağacın meyvesi, bende tecelli eden Baba'nın sevgisidir.

Ben senin papatya ekmeğin olmalıyım."

Böyle bir güzellik ve ihtişam ortamında, Rab'bin görkemiyle ortaya çıktığı görünmüyordu. Aslında, görünüşü oldukça sıradandı. Yine de, O'nun hareket edip konuştuğu zarafet, O'nu şimdiye kadar gördüğüm en çekici insan yaptı. O, haysiyet ve asalet bakımından insan tanımının ötesindeydi. O'nun neden Baba'nın sevdiği ve saygı duyduğu her şey olduğunu anlamak kolaydı. O gerçekten lütuf ve hakikatle doludur, öyle ki lütuf ve hakikatten başka bir şey yokmuş gibi görünüyordu.

Machine Translated by Google

gerçek her zaman önemli olmalıdır.

Hayat Ağacının meyvesini yerken, bildiğim her iyi şeyin düşüncesi ruhumu doldurdu. İsa konuştuğunda aynıydı, sadece büyütülmüştü. Tek yapmak istediğim burada kalıp O'nu dinlemekti. Bir zamanlar tahtın önünde sürekli O'na ibadet etmekten başka bir şey yapmayan melekler için bunun ne kadar sıkıcı olduğunu düşündüğümü hatırladım. Artık O'na sadece tapınmaktan daha harika ya da canlandırıcı bir şey yapamayacağımızı biliyordum. Bunun için yaratıldık ve kesinlikle cennetin en iyi kısmı olurdu. Tüm ilahi koroların eklenmesinin ne kadar harika olacağını hayal bile edemezdim. İbadet sırasında can sıkıntısıyla bu kadar uğraştığıma inanmak güçtü. Bunun, o zamanlar gerçeklikle neredeyse tamamen bağlantımı kaybetmiş olmamdan kaynaklandığını biliyordum.

Zihnimin dolaşmasına izin verdiğim ya da kendimi başka şeylerle meşgul ettiğim ibadet ayinleri sırasında geri dönüp telafi etme arzusuyla neredeyse bunaldım. O'na olan hayranlığımı ifade etme arzusu neredeyse doyumsuz hale geldi. Onu övmek zorundaydım! Ağzımı açtığımda, tüm ordunun aynı anda patlak verdiği spontane tapınma karşısında şok oldum. Başka birinin orada olduğunu neredeyse unutmuştum ama hepimiz mükemmel bir birlik içindeydik. Ardından gelen görkemli tapınma insan diliyle ifade edilemezdi.

Biz taparken, Rab'den altın bir parıltı yayılmaya başladı. Sonra altının etrafında gümüş vardı. O zamanlar

Machine Translated by Google

zenginliğini doğal gözlerimle hiç görmediğim renkler hepimizi sardı. Bu ihtişamla daha önce hiç yaşamadığım bir duygu alanına girdim. Her nasılsa, bu ihtişamın başından beri orada olduğunu anladım, ancak ibadette yaptığımız gibi O'na odaklandığımızda, O'nun ihtişamını daha fazla görmeye başladık. Ne kadar yoğun bir şekilde ibadet edersek, o kadar çok ihtişam gördük. Eğer burası cennetse, hayal ettiğimden çok, çok daha iyiydi.

Yaşadığı Yer

Bu ibadet ne kadar sürdü bilmiyorum. Dakikalar da olabilirdi aylar da olabilirdi. Bu tür bir ihtişam içinde zamanı ölçmenin hiçbir yolu yoktu. Gözlerimi kapattım çünkü kalbimle gördüğüm ihtişam, fiziksel gözlerimle gördüğüm kadar büyüktü. Gözlerimi açtığımda, Rab'bin artık orada olmadığını görünce şaşırdım, ama O'nun olduğu yerde bir melek birliği duruyordu.
Haritalardan biri bana yaklaştı ve "Gözlerini tekrar kapat" dedi. Bunu yaptığımda, Rab'bin ihtişamını gördüm. Bu küçük bir rahatlama değildi. Şimdi deneyimlediğim zafer olmadan yaşayamayacağımı biliyordum.

Sonra melek açıkladı, "Kalp gözlerinizle gördüğünüz, fiziksel gözlerinizle gördüğünüzden daha gerçektir." Ben de bu açıklamayı defalarca yapmıştım ama ne kadar da az içine girmiştim! Melek devam etti, "Bu nedenle Rab ilk öğrencilerine, Kutsal Ruh'un gelebilmesi için gitmenin daha iyi olduğunu söyledi. Rab içinizde yaşıyor. Bunu birçok kez öğrettiniz, ama şimdi

Machine Translated by Google

Onu yaşamalısın, çünkü Hayat Ağacı'ndan yedin."

Sonra melek beni kapıya geri götürmeye başladı. Ayrılmak istemediğimi protesto ettim. Şaşırmış görünen melek beni omuzlarımdan tuttu ve gözlerimin içine baktı.
Onu o zaman tanıdım; Bilgelik idi. "Bu bahçeyi asla terk etmek zorunda değilsin. Bu bahçe senin kalbinde çünkü Yaradan'ın kendisi senin içinde. Sen en güzelini, ibadet etmeyi ve sonsuza kadar O'nun huzurunda oturmayı istedin ve o senden asla alınmayacak. Onu buradan en çok ihtiyaç duyulan yere götürmelisin.

Onun haklı olduğunu biliyordum. Sonra onun yanından Hayat Ağacı'na baktım. Ayrılmadan önce alabildiğim tüm meyveleri almaya zorlandım. Düşüncelerimi bilen Bilgelik beni nazikçe sarstı. "Hayır. Korkudan toplanan bu meyve bile bozulur. Bu meyve ve bu ağaç içinizdedir çünkü O içinizdedir. İnanmalısınız."

Gözlerimi kapattım ve tekrar Rab'bi görmeye çalıştım ama yapamadım. Gözlerimi açtığımda Bilge hala bana bakıyordu. Büyük bir sabırla devam etti: "Göksel krallığı tattınız ve bir kez gittikten sonra hiç kimse savaşa geri dönmek istemez. Hiç kimse Rab'bin açık huzurundan ayrılmak istemez. Elçi Pavlus buraya geldiğinde, Geri kalanı için, kalıp kilise uğruna çalışmalı mı, yoksa O'nun mirasına girmek için buraya mı dönmeli diye mücadele etti. gerçek bir tapanın kalbi her zaman burada olmak isteyeceksin, ama yapabilirsin

Machine Translated by Google

gerçek ibadete girdiğiniz zaman. O'na ne kadar çok odaklanırsanız, nerede olursanız olun, o kadar fazla görkem göreceksiniz.
vardır.

Bilgelik'in sözleri sonunda beni sakinleştirmişti. Bu harika deneyim ve bana verdiği yaşam için Rab'be şükretmek için tekrar gözlerimi kapattım. Bunu yaparken, O'nun görkemini yeniden görmeye başladım ve önceki tapınma deneyiminin tüm duyguları ruhumu doldurdu. Rab'bin bana sözleri o kadar yüksek ve netti ki, duyulduğundan eminim; "Seni asla bırakmayacağım ya da bırakmayacağım.

"Tanrım, inançsızlığımı bağışla" diye karşılık verdim. "Lütfen, seni asla bırakmamam ya da terk etmemem için bana yardım et." Bu hem harika hem de zorlu bir zamandı. Burada "gerçek dünya" gerçek değildi ve ruhsal alem o kadar gerçekti ki diğerine geri dönmeyi hayal bile edemiyordum. Hem merakla hem de her an uyanıp her şeyin bir rüya olduğunu anlayacağıma dair korkunç bir korkuyla sarılmıştım.

Bilgelik içimde neler olduğunu anladı.
"Rüya görüyorsun" dedi. "Ama bu rüya senin gerçek sandığından daha gerçek. Baba, konutunun kapısını görmelerine yardımcı olmak için insanlara rüyalar verdi. O sadece erkeklerin kalbinde yaşayacaktır ve rüyalar kalbinize açılan bir kapı olabilir, bu da sizi O'na götürecektir. Bu yüzden O'nun melekleri insanlara rüyalarında çok sık görünürler. Rüyalarda, insanın düşmüş zihnini atlayabilir ve doğrudan kalbine gidebilirler."

Gözlerimi açtığımda Bilgelik hala omuzlarımı tutuyordu. "Ben sana verilen birincil hediyeyim ya da

Machine Translated by Google

senin işin" dedi. "Sana yolu göstereceğim ve seni bu yolda tutacağım, ama sadece aşk seni sadık tutacak. Rab korkusu bilgeliğin başlangıcıdır, ancak en yüksek bilgelik O'nu sevmektir. "

Sonra Bilgelik beni bıraktı ve doğru yürümeye başladı.
kapı. Kararsızlıkla takip ettim. Savaşın coşkusunu ve dağa tırmanmayı hatırladım ve bu zorlayıcıydı, ancak Rab'bin varlığı ve az önce yaşadığım ibadetle kıyaslanamazdı. Bundan ayrılmak şimdiye kadar yaptığım en büyük fedakarlık olurdu. Sonra her şeyin içimde nasıl olduğunu hatırladım ve bunu bu kadar çabuk unutabildiğime şaşırdım. Fiziksel gözlerimle gördüklerim ile kalbimle gördüklerim arasında içimde büyük bir savaş sürüyor gibiydi.

Bilgeliğin yanında yürümek için ilerledim ve sordum: "Yirmi beş yıl boyunca resul Pavlus gibi üçüncü göğe yakalanmak için dua ettim. Bu üçüncü cennet mi?"

"Bu onun bir parçası," diye yanıtladı, "ama çok daha fazlası var.
"

"Daha fazlasını görmeme izin verilecek mi?" Diye sordum.

"Daha fazlasını göreceksin. Seni daha fazlasını görmeye götürüyorum" diye yanıtladı. şimdi,

Vahiy kitabını düşünmeye başladım. "
John'un üçüncü cennetin vahiy kısmı mı?" diye sordum.

Machine Translated by Google

"Yuhanna'nın vahyinin bir kısmı üçüncü göktendi, ama çoğu ikinci göktendi. Birinci gök, insanın düşüşünden önceydi. İkinci gök, yeryüzünde kötülüğün saltanatı sırasındaki ruhani alemdir. Üçüncü gök Baba'nın sevgisi ve egemenliğinin Kral aracılığıyla yeryüzüne yeniden hakim olacağı zamandır."

"İlk cennet nasıldı?" diye sordum, garip bir şekilde soğuk bir ürperti hissederek sordum.

"Şimdi bununla ilgilenmemek akıllıca olur"
Sorum onu sarsmış gibi görünürken, Bilgelik artan bir ciddiyetle yanıt verdi. Bilgelik, tıpkı senin gibi üçüncü cenneti bilmeye çalışmak. Üçüncü cennet hakkında bu If e'de bilebileceğinizden çok daha fazla şey var ve bu If e'de vaaz etmeniz gereken üçüncü cennet, krallıktır. İlerleyen çağlarda size ilk cennetten bahsedilecek, fakat şimdi bunu bilmeniz size fayda sağlamaz.
"

Az önce hissettiğim soğuk soğuğu hatırlamaya karar verdim ve Bilgelik başını salladı, ki bu düşüncenin bir doğrulaması olduğunu biliyordum. "Ne harika bir arkadaşsın," demek zorunda kaldım, bu meleğin değerli armağanını fark ettim. "Beni gerçekten doğru yolda tutacaksın."

"Gerçekten yapacağım," diye yanıtladı.

Bu melekten gelen aşkı hissettiğime emindim ki bu eşsizdi, çünkü bunu diğer meleklerden hiç hissetmemiştim. Genellikle endişelerini sevgiden çok görev dışında gösterirler.
Bilgelik, sanki onları söylemişim gibi düşüncelerime yanıt verdi.

Machine Translated by Google

yüksek sesle.

"Sevmek hikmettir, seni sevmeseydim hikmet olamazdım. Allah'ın lütfunu ve şiddetini görmek de hikmettir. O'nu sevmek ve O'ndan korkmak hikmettir. Eğer yaparsan aldanırsın. Aksi takdirde. Bu, öğrenmen gereken bir sonraki ders, " dedi şaşmaz bir ciddiyetle.

"Bunu biliyorum ve birçok kez öğrettim," diye yanıtladım, ilk kez belki de Bilgeliğin beni tam olarak tanımadığını hissederek.

"Uzun zamandır senin yoldaşınım ve öğretilerini biliyorum," diye yanıtladı Bilgelik. "Artık kendi öğretilerinden bazılarının ne anlama geldiğini öğrenmek üzeresin. Birçok kez söylediğin gibi, 'Aklına inanmakla değil, yüreğine inanmakla sonuçlanır. „

Bilgeliği sorguladığım için biraz utanarak özür diledim. Özrümü nezaketle kabul etti. İşte o zaman, hayatımın büyük bölümünde onu sorguladığımı ve ona meydan okuduğumu ve çoğu zaman da yaralarıma karşı mücadele ettiğimi fark ettim.

Aşkın Diğer Yarısı

"Rab'be tapmak için zamanlar vardır," diye devam etti Hikmet, "ve O'nu en büyük korku ve saygıyla onurlandırmak için zamanlar vardır, tıpkı ekmenin zamanı ve biçmenin zamanı olduğu gibi. Zamanı bilmek bilgeliktir. Her biri için Gerçek bilgelik Tanrı'nın zamanlarını ve mevsimlerini bilir.Sizi buraya getirdim çünkü O'nun sevgisinin yüceliğinde Rab'be tapınma zamanıydı.Böyle bir savaştan sonra en çok ihtiyacınız olan şey buydu.Ben

Machine Translated by Google

Şimdi sizi başka bir yere götürüyor, çünkü O'nun hükmünden korkarak O'na ibadet etme vaktiniz geldi. Her ikisini de öğrenene kadar birbirimizden ayrılma tehlikesi var. "

"Şunu mu demek istiyorsun, eğer orada orada kalsaydım şanlı ibadet seni kaybeder miydim?" diye sordum inanamayarak.

"Evet. Elimden geldiğince her zaman seni ziyaret ederdim ama yollarımız nadiren kesişirdi. Böyle bir ihtişam ve huzurdan ayrılmak zor ama Kral'ın tüm vahiyleri bu değil. O hem bir Aslan hem de bir Kuzu Manevi çocuklar için O Kuzu'dur Olgunlaşmak için O Aslan'dır Tamamen olgun olanlar için O hem Aslan hem de Kuzu'dur Yine, bunu anladığınızı biliyorum ama bunu zihninizde biliyordunuz.
Yakında bunu yüreğinizde anlayacaksınız, çünkü Mesih'in yargı kürsüsünden geçmek üzeresiniz. "

Savaşa Dönüş

Bahçenin kapılarından ayrılmadan önce, Bilgelik'e az önce yaşadığım her şeyi düşünmek için bir süre oturabilir miyim diye sordum. "Evet, bunu yapmalısın," diye yanıtladı, "ama senin için daha iyi bir yerim var."

Bilgeliği kapılardan dışarı takip ettim ve dağdan aşağı inmeye başladık. Şaşırtıcı bir şekilde, savaş hala devam ediyordu, ancak yükseldiğimiz zamanki kadar yoğun değildi. Alt seviyelerde hala suçlama ve iftira okları uçuşuyordu, ancak kalan düşman sürüsünün çoğu büyük beyaz kartallara öfkeyle saldırıyordu. Kartallar kolayca galip geldi.

Machine Translated by Google

Neredeyse dibe gelene kadar inmeye devam ettik. "Kurtuluş" ve "Kutsallaştırma" seviyelerinin hemen üstünde "Şükran ve Övgü" seviyesi vardı. tırmanışın geri kalanı çok daha kolaydı ve bir ok zırhımıza girdiğinde iyileşme çok daha hızlı geldi.

Düşmanlarım beni bu seviyede görür görmez (Bilgeliği göremediler) üzerime ok yağmuru yağmaya başladı. Onları kalkanımla o kadar kolay yere serdim ki, ateş etmeyi bıraktılar. Okları artık neredeyse yok olmuştu ve onları boşa harcamayı göze alamazlardı.

Hala bu seviyeden savaşan askerler, beni çok rahatsız eden bir saygıyla şaşkınlıkla bana baktılar. Rab'bin görkeminin zırhımdan ve kalkanımdan yayıldığını ilk o zaman fark ettim. Onlara durmadan dağın zirvesine çıkmalarını söyledim, onlar da Rab'bi görecekler. Gitmeyi kabul ettikleri anda Bilgeliği gördüler. Ona tapınmak için yere kapandılar, ama o onları durdurdu ve yollarına gönderdi.

Sadık

Çoğu kadın ve çocuk olan bu askerlere karşı sevgiyle doluydum. Zırhları karmakarışıktı ve kan içindeydiler ama pes etmemişlerdi. Aslında, hala neşeli ve cesaretliydiler. Onlara benden daha fazla onuru hak ettiklerini, çünkü savaşın en büyük yükünü taşıdıklarını ve yerlerini koruduklarını söyledim.

Machine Translated by Google

Bana inanmıyor gibiydiler ama bunu söyleyeceğimi takdir ettiler. Ancak, bunun gerçekten doğru olduğunu hissettim.

Dağın her katı işgal edilmek zorundaydı, yoksa kalan akbabalar gelip üzerinde durmak zorlaşıncaya kadar kusmuk ve dışkıyla onu kirletirdi. Çoğu

çıkıntılar, savundukları seviyenin gerçekliğini vurgulayan farklı mezheplerden veya hareketlerden olduğunu tanıdığım askerler tarafından işgal edildi. Bu gruplardan bazılarına karşı sürdürdüğüm tavırdan utandım. Onları en iyi ihtimalle temassız ve geri adım atmış olarak görmüştüm, ama burada düşmanın korkunç bir saldırısına karşı sadakatle savaşıyorlardı. Bu pozisyonları savunmaları muhtemelen benim yaptığım gibi tırmanmaya devam etmemi sağlamıştı.

Bu katlardan bazıları, dağın ve savaş alanının büyük bir bölümünü görebilecek şekilde yerleştirildi, ancak bazıları o kadar yalıtılmıştı ki, üzerlerindeki askerler yalnızca kendi konumlarını görebiliyordu. Bunlar, savaşın geri kalanının ya da aynı zamanda savaşan ordunun geri kalanının farkında değil gibiydi. Bunlar iftira ve suçlamalardan o kadar yaralanmışlardı ki, daha yüksek bir seviyeden kendilerine inenlere karşı çıkarak onları daha yükseğe tırmanmaya teşvik ediyorlardı.
Ancak, bazıları Rab'bin görkemini yansıtarak yukarıdan aşağı inmeye başlayınca, çoğu büyük bir sevinçle dinlediler ve çok geçmeden cesaret ve kararlılıkla kendilerini tırmanmaya başladılar. Bütün bunları gördüğümde, Hikmet fazla bir şey söylemedi ama tepkilerime çok ilgi duyuyor gibiydi.

Gerçeklik Keşfedildi

Machine Translated by Google

En tepeye çıkmış birçok askerin, bu gerçekler üzerinde duranları rahatlatmak için tüm seviyelere inmeye başladığını gördüm. Yaptıkları gibi, her seviye taşıdıkları ihtişamla parlamaya başladı. Yakında tüm dağ, geride kalan akbabaları ve şeytanları kör eden bir ihtişamla parlamaya başladı. Bir süre sonra dağda o kadar çok görkem vardı ki, Bahçe ile aynı hissi vermeye başladı.

Rab'be şükretmeye ve övmeye başladım ve hemen O'nun huzurundaydım. Bunu yaparken hissettiğim duyguları ve ihtişamı zapt etmek zordu. Deneyim o kadar yoğunlaştı ki durdum. Hikmet yanımda duruyordu. Elini omzuma koyarak şöyle dedi: "Kapılarından şükranla, Avlularına hamd ile girersiniz.

"Ama bu çok gerçekti! Yeniden oradaymışım gibi hissettim" diye bağırdım.

"Sen oradaydın," diye yanıtladı Bilgelik. "Daha gerçek olmadı ama siz oldunuz. Tıpkı Rab'bin çarmıhtaki hırsıza 'Bugün benimle birlikte cennette olacaksın' dediği gibi, her an Cennete girebilirsiniz. Rab, O'nun Cenneti ve bu hepsi sende oturuyor çünkü o senin içinde Senin alemin değil, benim diyarıma girdiğin için, peygamberlerin bildiği, onlara büyük cesaret veren gerçek budur.

Machine Translated by Google

ordulara karşı yalnız kaldıklarında. Sadece yeryüzünü değil, kendileri için olan göksel orduyu gördüler.”

Ölümcül Tuzak

Sonra aşağıdaki katliama ve yavaşça geri çekilen şeytani orduya baktım. Arkamda daha çok şanlı savaşçılar sürekli dağda yerlerini alıyordu. Artık bu düşman sürüsünden geriye kalanlara saldıracak ve onları yok edecek kadar güçlü olduğumuzu biliyordum. "Henüz değil" dedi Bilgelik "Şuraya bak." Gösterdiği yöne baktım ama bir şey görmek için kendi zırhımdan yayılan ihtişamdan gözlerimi korumak zorunda kaldım. Sonra küçük bir vadide bir hareket gördüm.

Ne gördüğümü seçemiyordum çünkü zırhımdan parlayan ihtişam karanlığın içini görmeyi zorlaştırıyordu. Bilgelik'e, görebilmem için zırhımı kaplayabileceğim bir şey olup olmadığını sordum. Daha sonra bana giymem için çok sade bir şömine örtüsü verdi. "Bu nedir?" diye sordum, sıkıcılığından dolayı biraz hakarete uğradım. "Alçakgönüllülük" dedi Bilgelik. "Onsuz çok iyi göremeyeceksin." İsteksizce onu giydim ve daha önce göremediğim birçok şeyi hemen gördüm.
Vadiye ve gördüğüm harekete doğru baktım. Şaşırtıcı bir şekilde, dağdan cesaret alan herkesi pusuya düşürmek için bekleyen düşman ordusunun bütün bir bölümü vardı.

"Bu ne ordusu?" "Savaştan sağ salim nasıl kurtuldular?" diye sordum.

Machine Translated by Google

"Bu Gurur," diye açıkladı Bilgelik. "Zafer içinde olduktan sonra görülmesi en zor düşman budur. Bu pelerini giymeyi reddedenler, o en sinsi düşmanın elinde çok acı çekeceklerdir.

Dağa dönüp baktığımda, düşman sürüsünün kalıntılarına saldırmak için ovayı geçen birçok şanlı savaşçı gördüm. Hiçbiri alçakgönüllülük pelerini giymiyordu ve arkalarından onlara saldırmaya hazır olan düşmanı görmemişlerdi. Onları durdurmak için koşmaya başladım ama Bilgelik beni durdurdu. "Bunu durduramazsın," dedi, "Yalnızca bu pelerini giyen askerler otoriteni tanıyacak.
Benimle gel. Yaklaşan büyük savaşa liderlik edebilmek için önce görmen gereken başka bir şey daha var."

Zaferin Temeli

Bilgelik beni dağdan "Kurtuluş" olarak adlandırılan en alt seviyeye indirdi. "Bunun en alt seviye olduğunu düşünüyorsun," dedi Bilgelik, "ama bu tüm dağın temeli. Herhangi bir Yolculukta, ilk adım en önemlisidir ve genellikle en zorudur. 'Kurtuluş' olmadan dağ olmazdı."

Bu seviyedeki katliam beni dehşete düşürdü. Her asker çok ağır yaralandı, ancak hiçbiri ölmedi.
Kalabalıklar zar zor kenara tutunuyordu. Birçoğu düşmeye hazır görünüyordu, ama hiçbiri olmadı. Melekler her yerde askerlere o kadar büyük bir sevinçle hizmet ediyorlardı ki, "Neden bu kadar mutlular?" diye sormak zorunda kaldım.

Machine Translated by Google

"Bu melekler, dayanmaları için gereken cesareti gördüler. Daha ileri gitmemiş olabilirler, ama pes de etmediler. Yakında iyileşecekler ve sonra dağın geri kalanının görkemini görecekler. , ve onlar tırmanmaya başlayacaklar.Bunlar savaşın büyük savaşçıları olacak gelmek.

"Ama geri kalanımızla birlikte dağa tırmanmaları daha iyi olmaz mıydı?" Şimdiki hallerini görünce itiraz ettim.

"Onlar için daha iyi olurdu ama senin için değil. Burada kalarak düşmanlarının çoğunu meşgul ederek tırmanmanı kolaylaştırdılar. Daha yüksek seviyelerden çok azı başkalarının dağa gelmesine yardım etmek için uzandı, ama Kendileri dağa zar zor tutunurken bile, diğerlerini yukarı çekmek için uzanıyorlardı.
Aslında, güçlü savaşçıların çoğu, bu sadık kişiler tarafından dağa götürüldü. Bunlar, onlardan daha az kahraman değil zirveye çıkardı. Başkalarını Kurtuluşa yönlendirerek cennete büyük bir sevinç getirdiler. Bu nedenle cennetteki tüm melekler onlara hizmet etmek için gelmek istediler, ancak yalnızca en onurlu olanlara izin verildi. "

Bu büyük azizlere karşı önceki tavrım için bir kez daha utanç duydum. Çoğumuz daha yüksek seviyelere tırmandığımız temaları küçümsemiştik. Savaş sırasında pek çok hata yapmışlardı ama aynı zamanda Çoban'ın yüreğini hepimizden daha fazla sergilemişlerdi. Rab doksan dokuzu, kaybolanın peşinden gitmesi için bırakacaktı. Bunlar yerinde kaldı

Machine Translated by Google

Kayıplara hala ulaşabilecekleri bir yerdi ve bunun için çok pahalı bir bedel ödediler. Ben de yardım etmek istedim ama nereden başlayacağımı bilmiyordum.

Bilgelik daha sonra şöyle dedi: "Yardım etmek istemen doğru, ama en çok sana çağrıldığı şeye devam ederek yardım edeceksin. Bunların hepsi iyileşecek ve zirveye tırmanacaklar. dağ. Artık siz ve onlardan önce gidenler sayesinde hem düşmanı yok ederek hem de yolu işaretleyerek daha hızlı tırmanabilirler. Savaşta size tekrar katılacaklar. Bunlar, " düşmanın önünde asla geri çekilmeyecek olan korkusuz kişilerdir.

Gururun Gücü

Savaş alanından gelen gürültü dikkatimi çekerken, dağa tırmanırken öğrendiğim kadar inerken de nasıl öğrendiğimi düşünüyordum. Şimdiye kadar, düşman sürüsünün kalıntılarına saldırmak için ovayı geçen binlerce güçlü savaşçı vardı. Düşman, bir tümen olan Gurur dışında her yöne kaçıyordu. Tamamen fark edilmeden, ilerleyen savaşçıların arkasına doğru ilerlemişti ve bir ok yağmuru bırakmak üzereydi.
O zaman, güçlü savaşçıların arkalarında zırh olmadığını fark ettim. Onlara çarpmak üzere olan şeye tamamen maruz kaldılar ve savunmasız kaldılar.

Bilgelik daha sonra, "Arka taraf için zırh olmadığını öğrettin, bu da savunmasız olduğun anlamına geliyordu, düşmandan kaçtın. Ancak, gururla ilerlemenin seni nasıl savunmasız bıraktığını hiç görmedin."

Sadece başımla onaylayabildim. için çok geç oldu

Machine Translated by Google

bir şey yap ve izlemek neredeyse dayanılmazdı, ama Bilgelik yapmam gerektiğini söyledi. Tanrı'nın krallığının büyük bir yenilgiye uğramak üzere olduğunu biliyordum. Daha önce de üzülmüştüm ama böyle bir üzüntü yaşamamıştım.

Şaşırdım, gurur okları savaşçılara çarptığında fark etmediler bile. Ancak düşman ateş etmeye devam etti. Savaşçılar kan kaybediyor ve hızla zayıflıyorlardı, ama bunu kabul etmiyorlardı. Kısa süre sonra kalkanlarını ve kılıçlarını kaldıramayacak kadar zayıfladılar; artık onlara ihtiyaç duymadıklarını ilan ederek onları aşağı attılar. Artık buna gerek olmadığını söyleyerek zırhlarını da çıkarmaya başladılar.

Sonra başka bir düşman tümeni belirdi ve hızla yükseldi. Buna Güçlü Yanılsama deniyordu. Üyeleri bir ok yağmuru yağdırdı ve hepsi hedefine ulaşmış gibi görünüyordu. Hepsi küçük ve görünüşte zayıf olan sanrı iblislerinden sadece birkaçı, bir zamanların bu büyük şanlı savaşçı ordusunu uzaklaştırdı. Her biri farklı bir iblis doktrini adını taşıyan farklı esir kamplarına götürüldüler. Bu büyük erdemli topluluğun nasıl bu kadar kolay yenildiğine hayret ettim ve onlar hala kendilerine neyin çarptığını bile bilmiyorlardı.

ağzımdan kaçırdım. “Bu kadar güçlü olanlar, ta dağın zirvesine ulaşanlar, Rab'bi olduğu gibi görenler nasıl bu kadar savunmasız olabilir?”

"Gurur, görülmesi en zor düşmandır ve her zaman arkanızdan sinsice yaklaşır," diye devam etti. "Bu yüzden hiçbir zaman, ne kadar yükselmiş olursanız olun, hayatta düşebileceğinizi her zaman hatırlamalısınız.

Machine Translated by Google

herhangi bir seviyeden herhangi bir zamanda."

"Ayağa kalktığını düşündüğünde dikkat et, yoksa düşersin." cevap verdi. "Bu Kutsal Yazılar şimdi bana ne kadar harika görünüyor."

"Düşmeye karşı en savunmasız olduğunuzu düşündüğünüz an, aslında en savunmasız olduğunuz zamandır. Çoğu insan büyük bir zaferin ardından hemen düşer," diye ağıt yaktı.

"Böyle saldırıya uğramaktan nasıl kurtulabiliriz?" Diye sordum.

"Bana yakın dur, büyük kararlar vermeden önce Rab'be sor ve bu gömleği üzerinde tut. O zaman düşman senin onları yaptığı gibi kolayca kör edemez."

montuma baktım. Çok sade ve önemsiz görünüyordu. Bunun beni bir savaşçıdan çok evsiz biri gibi gösterdiğini hissettim. Bilgelik sanki yüksek sesle konuşuyormuşum gibi cevap verdi.

"Rab evsizlere krallardan daha yakındır. Siz ancak Tanrı'nın lütfunda yürüdüğünüz ve 'O, lütfunu alçakgönüllülere verir' derecesine kadar gerçek güce sahipsiniz. Hiçbir şeytani silah bu mantoyu delemez, çünkü hiçbir şey O'nun lütfunu yenemez. Bu mantoyu giydiğiniz sürece bu tür saldırılara karşı güvendesiniz."

Daha sonra dağda hâlâ kaç savaşçı olduğunu görmek için yukarıya bakmaya başladım. Ne kadar az olduğunu görünce şok oldum.

Bununla birlikte, hepsinin aynı alçakgönüllülük mantosuna sahip olduğunu fark ettim. "Bu nasıl oldu?" Ben sorguladım.

Machine Translated by Google

"Şahit olduğun savaşı gördüklerinde, hepsi yardım için bana geldiler ve onlara mantolarını verdiler," diye yanıtladı Hikmet.

"Ama bütün bu zaman boyunca benimle olduğunu sanıyordum?"

"Babamın isteğini yerine getirmek için yola çıkan herkesle birlikteyim" Bilgelik yanıtladı.

"Sen Tanrısın!" diye bağırdım.

"Evet, " Cevapladı. "Seni asla bırakmayacağımı ve seni yüzüstü bırakmayacağımı söyledim. Seninle olduğum gibi ben de tüm savaşçılarımla birlikteyim. İsteğimi gerçekleştirmek için ne gerekiyorsa senin yanında olacağım ve bilgeliğe ihtiyacın vardı." kayboldu.

Krallık Sıralaması

Yaralılara "Kurtuluş" düzeyinde hizmet eden büyük melekler topluluğunun ortasında ayakta kaldım. Bu meleklerin yanından geçmeye başladığımda, diz çöktüler ve bana büyük saygı gösterdiler. Sonunda bir tanesine bunu neden yaptıklarını sordum, çünkü en küçüğü bile benden çok daha güçlüydü. "Manto yüzünden," diye yanıtladı. "Krallıktaki en yüksek rütbe budur."

"Bu sadece düz bir manto," diye itiraz ettim.

"Numara!" melek itiraz etti. "Allah'ın lütfuna büründünüz. Bundan daha büyük bir güç yoktur!"

"Ama aynı mantoyu giyen binlerce insan var. Bu nasıl rütbeyi temsil edebilir?" Diye sordum.

Machine Translated by Google

“Siz korkulan şampiyonlarsınız, Kralın oğulları ve kızları. Bu dünyada yürürken aynı mantoyu giydi. Bunu giydiğiniz sürece, gökte ve yerde önünüzde durabilecek hiçbir güç yoktur.

Cennet ve cehennemdeki herkes bu mantoyu tanır. Biz gerçekten O'nun kullarıyız, fakat O size ebedîdir ve siz O'nun lütfuyla giyinmişsinizdir."

Her nasılsa, eğer pelerini giymeseydim ve görkemli zırhım ortaya çıksaydı, meleğin sözlerinin ve bana karşı davranışlarının gururumu besleyeceğini biliyordum. Bu kadar sıkıcı, sade bir pelerin giyerken kendini gururlu veya kibirli hissetmek imkansızdı. Ancak, mantoya olan güvenim hızla artıyordu.

Machine Translated by Google

Bölüm III, Kartalların Dönüşü

"Az önce gerçekleşen savaşı görmedin mi?" Ne kadar ifade etmeye cüret etsem azdır diye sordum. "Az önce esir alınan savaşçılara yardım edemez miydin?"

"Evet. Her şeyi gördük ve yardımımızı isteselerdi yardım edebilirdik. Onları geride tutarak, oturmalarını ve kıpırdamamalarını söyleyerek onlara yardım ederdik. Ama biz sadece Baba'nın emrettiği savaşlarda savaşabiliriz ve sadece bize inananlara yardım edebiliriz. Sadece bizi olduğumuz gibi kabul edenler, peygamberler, peygamberin ödülünü veya hizmetlerimizin faydasını alabilirler. Pusuya düşürülenler henüz senin giydiğin mantoya sahip değillerdi ve o mantoya sahip olmayanlar bizim kim olduğumuzu anlayamaz. H Burada hâlâ yaralı olanlar ve henüz tanımadığınız birçok kişi de dahil olmak üzere birbirinize."

Ufukta büyük beyaz bir bulutun yaklaştığını gördüm. Sadece görerek içimde umut yükseldi. Kısa süre sonra, tıpkı yükselen güneş gecenin karanlığını kovalarken, atmosferi umutla doldurmuştu. Yaklaştıkça, Hayat Ağacından uçan büyük beyaz kartalları tanıdım. Her seviyede savaşçı birliklerinin yanında yerlerini alarak dağa inmeye başladılar.

Yanıma konan kartala dikkatlice yaklaştım çünkü varlığı çok müthişti. Delici gözleriyle bana baktığında, ondan hiçbir şey saklayamayacağımı biliyordum. Gözleri o kadar şiddetli ve kararlıydı ki, sadece onlara bakmaktan tüylerim ürperirken titredim. ben yapmadan önce

Machine Translated by Google

Hatta sor, bana cevap verdi.

"Bizim kim olduğumuzu bilmek istiyorsun. Bizler bu saat için saklanan gizli peygamberleriz. Bizler, ilahi olarak güçlü silahlar verilenlerin gözleriyiz.
Rab'bin yaptığı her şey ve düşmanın size karşı planladığı her şey bize gösterildi. Dünyayı taradık ve birlikte savaş için bilinmesi gereken her şeyi biliyoruz."

Kartalın Kalbi

Kartalla konuştukça onun gibi düşünmeye başladım. Bu kısa tartışmadan sonra kartalın kalbini görebiliyor ve onu beni tanıdığı gibi tanıyabiliyordum. Kartal bunu fark etti.

"Bizim armağanlarımızdan bazılarına sahipsin," dedi kartal, "çok iyi gelişmemiş olmalarına rağmen. Onları fazla kullanmadın. Ben senin ve senin gibi birçoklarının içindeki bu armağanları uyandırmak için buradayım ve sana öğreteceğim. nasıl kullanılır. Bu şekilde iletişimimiz emin olacak. Emin olmalı ya da hepimiz birçok gereksiz kayıplara uğrayacağız, zafer için birçok büyük fırsatı kaçırdığımızdan bahsetmiyorum bile."

"Az önce nereden geldin?" Diye sordum.

"Yılan yiyoruz," diye yanıtladı kartal. "Düşman bizim için ekmektir. Rızkımız, şeytanın işlerini yok etmek olan Baba'nın isteğini yerine getirmekten gelir. Yediğimiz her yılan görüşümüzü artırmaya yardımcı olur. Düşmanın yıktığımız her kalesi bizi güçlendirir. daha yükseğe uçabilir ve havada daha uzun süre kalabiliriz.Bir ziyafetten yeni geldik, birçoklarını bağlamış olan Utanç yılanlarını yiyip bitirdik.

Machine Translated by Google

kardeşlerinizden. Yakında burada olacaklar. Yolu bulmalarına yardımcı olmak ve onları düşmanın karşı saldırılarından korumak için geride bıraktığımız kartallarla geliyorlar."

Bu kartallar kendilerinden çok emindiler ama ukala değillerdi. Kim olduklarını ve ne yapmaya çağrıldıklarını biliyorlardı. Onlar da bizi biliyorlardı ve geleceği biliyorlardı. Güvenleri bana güven veriyordu, ama etrafımızda yatan yaralılar için daha da güven vericiydi. Son zamanlarda konuşamayacak kadar zayıf olanlar, aslında kartalla konuşmamı dinliyorlardı. Ona, kayıp çocukların, onları yeni bulan ebeveynlerine bakacakları gibi baktılar.

Ruhun Rüzgarı

Kartal yaralılara baktığında yüzü de değişti. Yaralılara karşı daha önce verdiğim sert kararlılığın yerine o yumuşak, merhametli yaşlı bir büyükbaba gibiydi. Kartal kanatlarını açtı ve yaralıların üzerinden esen serinletici bir esinti uyandırarak kanatlarını hafifçe çırpmaya başladı. Daha önce hissettiğim diğer rüzgarlara benzemiyordu. Her nefeste güç ve zihin berraklığı kazanıyordum. Çok geçmeden yaralılar ayağa kalkıp gözlerime yaşlar getiren bir samimiyetle Allah'a ibadet etmeye başladılar.

Bu seviyede kalanları küçümsediğim için bir kez daha derin bir utanç duydum. Dağa tırmanan bizlere çok zayıf ve aptal görünmüşlerdi, ama bizden çok daha fazla dayandılar ve kaldılar.

Machine Translated by Google

sadık. Tanrı onları korudu ve onlar O'nu büyük bir sevgiyle sevdiler.

Dağa baktım. Tüm kartallar yavaşça kanat çırpıyordu. Dağdaki herkes, uyandırdıkları esinti ile canlanıyordu ve hepsi Rab'be tapınmaya başladılar. İlk başta farklı seviyelerden gelen ibadetler arasında bir miktar uyumsuzluk vardı, ancak bir süre sonra her seviyedeki herkes mükemmel bir uyum içinde şarkı söylemeye başladı.

Dünyada hiç bu kadar güzel bir şey duymamıştım. Hiç bitmesini istemedim. Kısa süre sonra bunun Bahçe'de bildiğimiz ibadetle aynı olduğunu anladım, ama şimdi kulağa daha da zengin ve dolu geliyordu. Düşmanlarımızın huzurunda, o dağın etrafını saran karanlık ve kötülüğün ortasında ibadet ettiğimiz için çok daha güzel göründüğünü biliyordum.

Bu ibadet ne kadar sürdü bilmiyorum ama sonunda kartallar kanat çırpmayı bıraktılar ve durdular. "Neden durdun?" Konuştuğum kartala sordum.

"Çünkü artık sağlamlar," diye yanıtladı, artık ayakta duran ve mükemmel durumda görünen yaralıları göstererek. "Gerçek ibadet her yarayı iyileştirebilir" diye ekledi.

"Lütfen bir daha yap," diye yalvardım.

"Bunu birçok kez yapacağız, ama bunu yapmak bize göre değil.

Machine Translated by Google

ne zaman karar verin. Hissettiğin esinti Kutsal Ruh'tu. Bizi yönlendirir; Biz O'nu yönlendirmeyiz. Yaralıları iyileştirdi ve önümüzdeki savaşlar için gerekli olan birliği sağlamaya başladı. Hakiki tapınma aynı zamanda değerli yağı Başın, yani İsa'nın üzerine döker, daha sonra tüm vücuda akar ve bizi O'nunla ve birbirimizle bir yapar. O'nunla birleşen hiç kimse yaralı ya da kirli kalmayacak. Kanı saf yaşamdır ve biz O'na katıldığımızda akar.

O'nunla birleştiğimizde, vücudun geri kalanıyla da birleşiriz, böylece O'nun kanı her yerde akar. Vücudunuzdaki bir yarayı bu şekilde iyileştirmiyor musunuz, yarayı kapatarak, kanın yaralı organa akıp rejenerasyon getirmesini sağlıyor musunuz?
Vücudunun bir parçası yaralandığında, tamamen iyileşene kadar o parça ile birlik içinde olmalıyız. Hepimiz biriz."

Hala ibadetten kalan coşku içinde, bu kısa öğreti neredeyse ezoterik görünüyordu, ancak bunun çok temel olduğunu biliyordum. Kutsal Ruh hareket ettiğinde, ne kadar basit olursa olsun, her kelime muhteşem görünüyordu. O kadar sevgi doluydum ki, vahşi yaşlı kartallar da dahil herkese sarılmak istedim.

Sonra, bir sarsıntı gibi, az önce yakalanan güçlü savaşçıları hatırladım. Kartal bunu hissetti ama bir şey söylemedi. Sadece beni dikkatle izledi. Sonunda konuştum, "Az önce kaybolanları kurtarabilir miyiz?"

Kralın Kalbi

"Evet. Yaptığını hissetmek senin için doğru," dedi kartal sonunda. "Biz tam değiliz, ibadetimiz de değil.

Machine Translated by Google

tüm vücut restore edilene kadar tamamlanır. En görkemli ibadette bile, Kral'ın huzurunda bile hepimiz bir olana kadar bu boşluğu hissedeceğiz, çünkü Kralımız da bunu hissediyor. Hepimiz esaret altındaki kardeşlerimiz için üzülüyoruz, ama Kralımızın kalbi için daha da çok üzülüyoruz. Bütün çocuklarını sevsen de, hasta ya da yaralı olana üzülürsün. O da tüm çocuklarını sever, ama şimdi O'nun dikkatinin çoğu yaralılar ve ezilenler üzerindedir.

O'nun hatırı için her şey bitene kadar vazgeçmemeliyiz. kurtarıldı. Herhangi biri yaralandığı sürece, O yaralıdır."

Dağı Hareket Etme İnancı

Kartalın yanına oturarak sözlerini düşündüm. Sonunda sordum, "Bilgeliğin artık benimle senin aracılığınla konuştuğunu biliyorum, çünkü sen konuşurken O'nun sesini duyuyorum. O son savaştan önce kendimden o kadar emindim ki, ama neredeyse aynı varsayıma kapılmıştım. Bilgelik beni durdurmasaydı, onları uzaklaştırdım ve onlarla çok kolay bir şekilde ele geçirilebilirdim.Kardeşlerimi özgür bırakma arzusundan çok düşmana duyduğum nefretle motive oldum.Bu dağa ilk geldiğimden ve büyük savaşlarda savaştığımdan beri savaş, şimdi yaptığım doğru şeylerin çoğunu yanlış nedenlerle yaptığımı düşünüyorum ve yaptığım birçok yanlış şey için iyi nedenlerim vardı. Öğrendikçe, kendimden daha emin hissediyorum."

"Uzun zamandır Bilgelik ile birlikte olmalısın," diye yanıtladı kartal.

"Tanımaya başlamadan çok önce benimleydi.

Machine Translated by Google

Ama korkarım ki çoğu zaman O'na direniyordum.
Her nasılsa şimdi hala çok önemli bir şeyden, yeniden savaşa girmeden önce sahip olmam gereken bir şeyden yoksun olduğumu biliyorum, ama bunun ne olduğunu bilmiyorum."

Büyük kartalın gözleri, cevap verirken daha da delici hale geldi, "Ayrıca, seninle kendi kalbinde konuştuğunda Bilgeliğin sesini de biliyorsun. İyi öğreniyorsun çünkü mantoya sahipsin. Şu anda hissettiğin şey gerçek inanç. "

"İnanç?" geri vurdum. "Ciddi şüphelerden bahsediyorum!"

"Kendinden şüphe etmekle akıllısın. Ama gerçek inanç Tanrı'ya bağlıdır, sana değil, senin inancına değil. Bu dağı yerinden oynatabilecek türden bir inanca yakınsın ve biz de onu yerinden oynatmalıyız. Onu daha önce seyahat etmediği yerlere taşımanın zamanı geldi. Ancak haklısın. Hala çok önemli bir şeyden yoksunsun. Henüz bir aydınlanmanız olmalı. Dağın zirvesine çıkmış olsanız ve yol boyunca her hakikatten almış olsanız ve Tanrı'nın Bahçesinde durmuş olsanız, O'nun koşulsuz sevgisini tatmış olsanız ve Oğlunu birçok kez görmüş olsanız bile, yine de Tanrı'nın tüm öğüdünün yalnızca bir kısmını anlayın ve bunu yalnızca yüzeysel olarak yapın."

Bunun o kadar doğru olduğunu biliyordum ki, bunu duymak gerçekten rahatlatıcıydı. "Birçok insanı ve pek çok durumu yanlış yargıladım. Bilgelik birçok kez hayatımı kurtardı, ama Bilgeliğin sesi hala içimde çok küçük bir ses ve kendi düşüncelerimin ve hislerimin yaygarası hala çok küçük.

Machine Translated by Google

hala çok gürültülü. Bilgeliğin senin aracılığınla O'nu kendi kalbimde duyduğumdan çok daha yüksek sesle konuştuğunu duyuyorum, bu yüzden sana çok yakın durmam gerektiğini biliyorum."

"Bize ihtiyacınız olduğu için buradayız," diye yanıtladı kartal.
"Biz de size ihtiyacımız olduğu için buradayız. Size bende olmayan hediyeler verildi, bana sizde olmayan hediyeler verildi. Siz benim yaşamadığım şeyler yaşadınız, ben de sizin yaşadıklarınızı yaşadım. sahip değil.

Kartallar sana sonuna kadar verildi, sen de bize verildin. Bir süre sana çok yakın olacağım, sonra benim yerime başka kartallar almalısın. Her kartal farklıdır. Rab'bin sırlarını bilmek için bize bireysel olarak değil birlikte verildik."

Gerçeğin Kapıları

Kartal daha sonra üzerine tünediği kayadan yükseldi ve üzerinde durduğumuz seviyenin kenarına yükseldi. "Gel" dedi. Ona yaklaştığımda, dağın en dibine inen basamaklar ve küçük bir kapı gördüm.

"Bunu neden daha önce görmedim?" Diye sordum.

"Dağa ilk geldiğinde orada kalmadın.
bu seviyede etrafa bakmak için yeterince uzun," diye yanıtladı.

"Bunu nereden bildin? İlk geldiğimde burada mıydın?
dağa mı geldin?"

"Burada olmasaydım bilirdim, çünkü her şey

Machine Translated by Google

bu kapıyı özleyenler de aynı nedenden dolayı kaçırırlar, ama aslında ben buradaydım” diye yanıtladı. “Dağa çıkarken çok çabuk geçtiğiniz askerlerden biriydim.”

O zaman kartalı, dönüşümden kısa bir süre sonra tanıştığım ve aslında birkaç sohbet ettiğim bir adam olarak tanıdım. Devam etti, "O zaman seni takip etmeyi fena halde istiyordum. O kadar uzun zamandır bu seviyedeydim ki bir değişikliğe ihtiyacım vardı. Hala burada yönetmeye çalıştığım tüm kayıp ruhları bırakamazdım. Sonunda kendimi adadığımda. kalsın ya da gitsin, Rabb'in iradesini yerine getirmek için kendime, Hikmet bana göründü ve bana bu kapıyı gösterdi. O, zirveye giden bir kestirme olduğunu söyledi. Böylece senden önce zirveye ulaştım.
Orada bir kartala dönüştüm."

Sonra birkaç katta buna benzer kapılar gördüğümü hatırladım. Hatta bir tanesine göz atmıştım ve gördüklerime ne kadar şaşırdığımı hatırladım. Çok ileri gitmedim çünkü savaşa ve dağın zirvesine çıkmaya o kadar odaklanmıştım ki. "Bu kapılardan herhangi birine girip en tepeye çıkmış olabilir miyim?" Diye sordum.

"O kadar kolay değil," dedi kartal, biraz sinirli görünerek. "Her kapıda, biri yukarıya çıkan geçitler vardır." Bir sonraki sorumu tahmin ederek devam etti. "Diğerleri dağdaki diğer katlara çıkıyor. Baba her geçidi tasarladı, böylece herkes kendi olgunluk seviyesinin dikte ettiği şeyi seçecekti."

"İnanılmaz! Bunu nasıl yaptı?" Kendi kendime düşündüm,

Machine Translated by Google

ama kartal düşüncelerimi duydu.

"Çok basitti," diye devam etti kartal, sanki düşüncelerimi yüksek sesle söylemişim gibi. "Manevi olgunluk her zaman krallığın çıkarları veya başkalarının iyiliği için kendi arzularımızı feda etmeye istekli olmamızla belirlenir. Girilmesi en çok fedakarlık gerektiren kapı bizi her zaman en yüksek seviyeye çıkaracaktır."

Kartalın bana söylediği her şeyi hatırlamaya çalışıyordum. Kapıya benden önce girmem gerektiğini biliyordum ve benden önce gelen ve en üstteki doğru kapıyı seçmiş olan birinden öğrenebileceğim her şeyi öğrenmek benim için akıllıca olurdu.

Kartal, "Doğrudan tepeye çıkmadım ve giden kimseyle tanışmadım" diye devam etti kartal. "Ama oraya çoğundan çok daha hızlı gittim çünkü burada Kurtuluş seviyesinde savaşırken fedakarlık hakkında çok şey öğrenmiştim. Sana bu kapıyı gösterdim çünkü manto giyiyorsun ve zaten bulurdun, ama zaman kısa. ve çabucak olgunlaşmana yardım etmek için buradayım."

"Her seviyede kapılar var ve her biri senin kavrayışının ötesindeki hazinelere çıkıyor," diye devam etti.
"Fiziksel olarak elde edilemezler, ancak elinizde tuttuğunuz her hazineyi kalbinizde taşıyabileceksiniz.
Kalbiniz Tanrı'nın hazine evi olmalıdır. Tekrar zirveye ulaştığınız zaman, kalbiniz dünyanın tüm hazinelerinden daha değerli hazineler içerecektir. Sizden asla alınmayacaklar ama sonsuza kadar sizindirler. Gitmek

Machine Translated by Google

hızlı bir şekilde. Fırtına bulutları şimdi toplanıyor ve başka bir büyük savaş yaklaşıyor."

"Benimle çıkar mısın?" diye yalvardım.

"Hayır," diye yanıtladı. "Artık ait olduğum yer burası. Yaralılara yardım etmeliyim. Ama seni tekrar burada göreceğim. Dönmeden önce birçok erkek ve kız kardeşim kartalla karşılaşacaksın ve onlar sana benden daha iyi yardım edebilecekler. onlarla tanıştığın yer."

Cennetin Hazineleri

Zaten kartalı o kadar çok sevdim ki ondan ayrılmaya zar zor dayandım. Onu tekrar göreceğimi bilmek beni mutlu etti.
Şimdi kapı beni bir mıknatıs gibi çekiyordu. açtım ve girdim.

Gördüğüm ihtişam o kadar çarpıcıydı ki hemen dizlerimin üzerine düştüm. Altın, gümüş ve değerli taşlar anlatılamayacak kadar güzeldi. Aslında Hayat Ağacı'nın ihtişamına rakip oldular. Oda o kadar büyüktü ki sonu yok gibiydi. Zemin gümüş, sütunlar, altındı ve tavan şimdiye kadar bildiğim her rengi ve bilmediğim birçok rengi yansıtan tek bir saf elmastı. Sayısız melekler, dünyevi kökenli olmayan farklı elbiseler ve üniformalar giymiş, her yerdeydiler.

Odada yürümeye başladığımda, meleklerin hepsi selam vererek eğildi. Biri öne çıktı ve beni ismimle karşıladı. Her yere gidebileceğimi ve odada istediğim her şeyi görebileceğimi açıkladı. Bunlardan hiçbir şey esirgenmedi

Machine Translated by Google

kapıdan kim girdi.

Güzelliğe o kadar kapılmıştım ki konuşamıyordum bile. Sonunda bunun Bahçe'nin olduğundan bile daha güzel olduğunu belirttim. Şaşıran melek, "Burası Bahçedir! Bu, Babanızın evindeki odalardan biridir. Biz sizin kullarınızız" dedi.

Yürürken, büyük bir melek topluluğu beni takip etti. Lidere döndüm ve neden takip ettiklerini sordum "Manto yüzünden" dedi. "Biz size burada ve gelecek savaşta size hizmet etmemiz için verildik."

Meleklerle ne yapacağımı bilemediğim için yürümeye devam ettim. İçinde güneş ve bulutlar varmış gibi görünen büyük mavi bir taştan etkilendim. Ona dokunduğumda, Hayat Ağacı'nın meyvesini yediğim zamanki duyguların aynısı içimi kapladı. Enerjiyi, doğaüstü zihinsel berraklığı ve büyütülen herkese ve her şeye olan sevgiyi hissettim.

Rabbin yüceliğini görmeye başladım. Taşa ne kadar uzun süre dokunursam görkem o kadar artıyordu. Elimi taştan hiç çekmek istemedim ama zafer o kadar yoğunlaştı ki sonunda geri çekilmek zorunda kaldım.

Sonra gözlerim güzel bir yeşil taşa takıldı. "Ne
Bunun içinde mi var?" diye yakınlarda duran meleğe sordum.

"Bu taşların hepsi kurtuluş hazineleridir.
şimdi göksel aleme dokunuyor ve bu da yaşamın restorasyonu" diye devam etti.

Yeşil taşa dokunduğumda dünyayı görmeye başladım.

Machine Translated by Google

zengin ve muhteşem renkler. Elim taşta ne kadar uzun süre kalırsa, zenginlik o kadar arttı ve gördüğüm her şeye olan sevgim de arttı. Sonra tüm canlılar arasında daha önce hiç görmediğim düzeyde bir uyum görmeye başladım. Sonra yaratılışta Rab'bin görkemini görmeye başladım. Yoğunluktan dolayı geri adım atmak zorunda kalana kadar büyümeye başladı.

Orada ne kadar kaldığımı bilmediğimi fark ettim. Sadece bu iki taşa dokunarak Tanrı ve O'nun evreni hakkındaki anlayışımın önemli ölçüde büyüdüğünü biliyordum ve dokunacak çok, çok daha fazlası vardı. O odada bir insanın tüm yaşamı boyunca kavrayabileceğinden daha fazlası vardı. "Daha kaç oda var?" meleğe sordum.

"Tırmandığın dağın her katında bunun gibi odalar var."

"Bu odalardan sadece birinde olan her şeyi, hepsinden çok daha azını nasıl deneyimleyebilirsin?" Diye sordum.

"Bunu sonsuza kadar yapmak zorundasınız. Rab İsa'nın en temel gerçeklerinde bulunan hazineler, ölçebileceğinizden daha fazla yaşam sürmeye yeterlidir. Hiç kimse, bunlardan herhangi biri hakkında bilinmesi gereken her şeyi tek bir yaşamda bilemez. ama ihtiyacın olanı almalı ve kaderine doğru ilerlemeye devam etmelisin."

Tekrar yaklaşan savaşı ve yakalanan savaşçıları düşünmeye başladım. Böyle görkemli bir yerde hoş bir düşünce değildi, ama sonsuza dek bu odaya geri dönmek zorunda kalacağımı biliyordum; sadece kısa bir zamanım vardı

Machine Translated by Google

Dağın zirvesine giden yolumu bul ve sonra tekrar cepheye geri dön.

Melek'e döndüm. "Yukarı çıkan kapıyı bulmama yardım etmelisin."

Melek şaşkın görünüyordu. "Biz senin kullarınız," diye cevap verdi, "ama bize önderlik etmelisin. Bu dağ bizim için bir muammadır. Hepimiz bu büyük gizemi araştırmak istedik, ama bu odadan çıktıktan sonra, az önce öğrendik. biraz, senden daha fazla öğreneceğiz."

"Bütün kapıların nerede olduğunu biliyor musun?" Diye sordum.

"Evet. Ama nereye götürdüklerini bilmiyoruz. Bazıları çok davetkar görünüyor, bazıları sade ve bazıları gerçekten iğrenç. Hatta biri korkunç."

"Bu yerde itici kapılar var mı?" diye sordum inanamayarak. "Ve korkunç bir şey mi? Bu nasıl olabilir?"

"Bilmiyoruz, ama size gösterebilirim" diye yanıtladı.

"Lütfen yap" dedim.

Uzunca bir süre yürüdük, hepsi de atlanması zor olan tarifsiz ihtişamlı hazinelerin yanından geçti. Ayrıca her birinin üzerinde farklı İncil gerçekleri olan birçok kapı vardı. Melek onları "davetkar" olarak adlandırdığında, onların çekiciliğini oldukça hafife aldığını hissettim. Her birinden geçmeyi çok istiyordum ama "korkunç kapı" konusundaki merakım beni harekete geçirdi.

Machine Translated by Google

Sonra gördüm. "Korkunç" da yetersiz bir ifadeydi. Nefesimi keseceğini düşünene kadar korku beni ele geçirdi.

lütuf ve gerçek

O kapıdan arkamı döndüm ve hızla geri çekildim. Yakınlarda güzel bir kırmızı taş vardı, neredeyse elimi üzerine koymak için atacağım. Hemen Getsemani Bahçesinde Rab'bi dua ederken görüyordum. Gördüğüm ıstırap, az önce gördüğüm kapıdan bile daha korkunçtu. Şok oldum, elimi taştan çektim ve bitkinlik içinde yere düştüm. Mavi veya yeşil taşlara dönmeyi çok istiyordum ama enerjimi ve yön duygumu yeniden toplamam gerekiyordu. Melekler hızla etrafımda bana hizmet ediyorlardı. Beni canlandırmaya başlayan bir içki verildi. Kısa süre sonra ayağa kalkıp diğer taşlara doğru yürümeye başlayacak kadar iyi hissediyordum. Bununla birlikte, Rab'bin dua ettiğine dair tekrar eden vizyon sonunda beni durmaya zorladı.

"O arkadaki neydi?" Diye sordum.

Melek, "Taşlara dokunduğunuzda, gördüğünüzün birazını görebilir ve hissettiğinizi biraz hissedebiliriz" dedi. "Biliyoruz ki bu taşların hepsi büyük hazineler ve içerdikleri vahiylerin hepsi paha biçilmezdir. Bir an için Rabbin çarmıha gerilmeden önceki azabını gördük ve o korkunç gecede neler hissettiğini kısaca hissettik. Çok zor. Tanrımızın nasıl böyle acı çekebildiğini anlamamız için. Bu, uğruna böylesine korkunç bir bedel ödediği adamlara hizmet etmenin ne kadar büyük bir onur olduğunu çok daha fazla takdir etmemizi sağlıyor."

Machine Translated by Google

Meleklerin sözleri şimşekler gibiydi doğrudan ruhuma. Büyük savaşta savaşmıştım. Dağın zirvesine tırmanmıştım. Ruhsal alana o kadar aşina olmuştum ki, artık melekleri neredeyse hiç fark etmemiştim ve büyük kartallarla neredeyse eşit şartlarda konuşabiliyordum. Yine de, daha zevkli bir deneyime kaçmak istemeden, Rab'bin çektiği acıların bir anını bile paylaşmaya dayanamazdım. "Burada olmamalıyım," diye neredeyse bağırdım. "Kötü olanın tutsağı olmayı herkesten çok ben hak ediyorum!"

"Efendim," dedi melek endişeyle. "Kimsenin hak ettiği için burada olmadığını anlıyoruz. Dünyanın kuruluşundan önce bir amaç için seçildiğin için buradasın. Asıl amacının ne olduğunu bilmiyoruz ama bunun herkes için çok büyük olduğunu biliyoruz. bu dağda."

"Teşekkür ederim. Yardımcı oluyorsun. Duygularım bu yer tarafından çok fazla geriliyor ve anlayışımı alt etme eğilimindeler. Haklısın. Kimse burada değil çünkü o layık. Gerçekten, bu dağa ne kadar yükseğe çıkarsak, o burada olmaktan daha değersiziz ve burada kalmak için daha fazla zarafete ihtiyacımız var. İlk seferinde nasıl zirveye çıktım?"

"Grace," meleğim yanıtladı.

"Bana yardım etmek istiyorsan," dedim, "lütfen beni ne zaman kafa karışıklığı ya da umutsuzluk içinde görsen bu kelimeyi tekrarlamaya devam et. Bu kelimeyi diğerlerinden daha iyi anlamaya başlıyorum."

"Şimdi kırmızı taşa geri dönmeliyim. Şimdi biliyorum ki

Machine Translated by Google

bu odadaki en büyük hazinedir ve o hazineyi kalbimde taşımadan gitmemeliyim."

Grace gerçeği

Kırmızı taşta geçirdiğim zaman, yaşadığım en acı verici zamandı. Çoğu zaman daha fazla dayanamadım ve elimi geri çekmek zorunda kaldım. Geri dönmeden önce birkaç kez ruhumu gençleştirmek için mavi veya yeşil taşlara geri döndüm. Her biri kırmızı taşa dönmek daha zordu

zaman, ama Rab'be olan sevgim ve takdirim, öğrendiğim veya deneyimlediğim her şeyden daha fazla büyüyordu.

Sonunda, Baba'nın varlığı çarmıhta İsa'dan ayrıldığında, daha fazla dayanamadım. Bıraktım. Benim ne olduğumu bir dereceye kadar deneyimleyen meleklerin de benimle tam bir uyum içinde olduklarını söyleyebilirim. Taşa tekrar dokunma iradesi artık bende değildi. Mavi taşa geri dönmek bile içimden gelmedi. Sadece yere secde ettim. Rabbin yaşadıklarına ağlıyordum. Aynı zamanda, öğrencileri gibi O'nu terk ettiğimi bildiğim için de ağladım. Bana en çok ihtiyaç duyduğu anda O'nu hayal kırıklığına uğrattım, tıpkı onlar gibi.

Birkaç gün gibi gelen bir süre sonra gözlerimi açtım. Yanımda başka bir kartal duruyordu. Önünde biri mavi, biri yeşil, biri kırmızı olmak üzere üç taş vardı. "Onları ye" dedi. Bunu yaptığımda, tüm benliğim yenilendi ve hem büyük neşe hem de büyük ayıklık ruhumu sular altında bıraktı.

Machine Translated by Google

Ayağa kalktığımda, kılıcımın sapına ve ardından her bir omuzuma yerleştirilmiş aynı üç taşı gördüm. Kartal, "Bunlar artık sonsuza kadar senin," dedi.
"Onlar senden alınamaz ve onları kaybedemezsin."

"Ama bu sonuncuyu bitirmedim," diye itiraz ettim.

"Mesih tek başına bu testi bitirebilir" diye yanıtladı. "Sen yeterince iyi iş çıkardın ve şimdi devam etmelisin."

"Nereye?" Diye sordum.

"Karar vermelisin, ama zaman kısaldıkça, bir an önce zirveye ulaşmaya çalışmanı önereceğim." Kartal daha sonra, belli ki aceleyle ayrıldı.

Sonra kapıları hatırladım. Çok çekici olanlara doğru başladım. İlkine ulaştığımda artık bana çekici gelmiyordu. Sonra diğerine gittim ve aynı şeyi hissettim. "Bir şeyler değişmiş gibi görünüyor," dedim yüksek sesle.

"Değişmişsin," diye yanıtladı melekler hemen. Onlara bakmak için döndüm ve ne kadar değiştiklerine şaşırdım. Artık onlara saf bir bakışları yoktu, ama şimdi daha asil ve bilge görünüyorlardı. Ben de olanları yansıttıklarını biliyordum, ama şimdi sadece kendimi düşünmekten rahatsız oluyordum.

"Öğütünüzü istiyorum," dedim lidere.

"Kalbinin sesini dinle" dedi. "İşte bu büyük gerçekler şimdi burada yaşıyor."

Machine Translated by Google

"Kendi kalbime asla güvenemedim," diye yanıtladım. "O kadar çok çatışmaya maruz kalıyor ki. Aldatmalara, aldatmalara ve bencil hırslara çok fazla maruz kalıyorum. Rab'bin benimle konuştuğunu duymak bile zor."

"Efendim, kalbinizdeki kırmızı taşla, durumun böyle olmaya devam edeceğine inanmıyorum," dedi lider karakteristik olmayan bir güvenle.

Ona en çok ihtiyacım olduğu zamanda kartalın burada olmadığını düşünerek duvara yaslandım. Daha önce de böyle olmuştu ve hangi kapıyı seçeceğini biliyordu. Ama geri dönmeyeceğini biliyordum ve seçmemin doğru olduğunu biliyordum. Düşündüğüm gibi, "korkunç kapı" düşünebildiğim tek şeydi. Meraktan geri dönüp bakmaya karar verdim. İlk defa ondan o kadar hızlı ayrıldım ki, T hangi gerçeği temsil ettiğini bile fark etmemişti.

Yaklaştığımda korkunun içimde kabardığını hissedebiliyordum ama ilk seferki kadar yoğun değildi. Diğer kapıların aksine burası çok karanlıktı ve üzerindeki gerçeği okumak için çok yaklaşmam gerekiyordu. Biraz şaşırdım, "İSA'NIN YARGI kürsüsü"nü okudum. "Bu gerçek neden bu kadar korkutucu?"
Meleklerin bana cevap vermeyeceğini bilerek yüksek sesle sordum.
Ona bakmaya devam ederken, içinden geçmem gereken şeyin bu olduğunu biliyordum.

"Korkunç olmasının birçok nedeni var," diye yanıtladı kartalın tanıdık sesi.

"Geri döndüğüne çok sevindim," diye yanıtladım. "yaptım mı

Machine Translated by Google

kötü seçim mi?"

"Hayır! İyi seçmişsin. Bu kapı seni diğerlerinden daha hızlı bir şekilde dağın zirvesine çıkaracak. Korkunç çünkü yaratılıştaki en büyük korkunun kaynağı o kapıdan geliyor. İnsanların bilebileceği en büyük bilgelik, bu hayat veya ahirette de o kapıdan bulunur.

Öyle olsa bile, çok azı bunu atlatacak."

"Ama bu kapı neden bu kadar karanlık?" Diye sordum.

"Bu kapıların ışığı, kilisenin şu anda arkalarındaki gerçeklere verdiği ilgiyi yansıtıyor. O kapının ardındaki gerçek, bu zamanların en çok ihmal edilenlerinden biri ama en önemlilerinden biri. girin. İnsanların alabileceği en büyük yetki, yalnızca bu kapıdan geçenlere emanet edilecektir. Mesih İsa'nın bu tahtta oturduğunu gördüğünüzde, siz de O'nunla birlikte oturmaya hazır olacaksınız."

"O zaman bu kapı bu kadar karanlık ve önsezili olmazdı.
Bu gerçeğe daha fazla dikkat mi etmiştik?" diye sordum.

"Doğru. İnsanlar o kapının ardındaki görkemi bilselerdi, bu en parlaklardan biri olurdu," diye yakındı kartal. "Ancak yine de geçilmesi zor bir kapı. Bana geri dönmem ve seni cesaretlendirmem söylendi çünkü yakında buna ihtiyacın olacak. Daha büyük bir görkem göreceksin, ama aynı zamanda bildiğinden daha büyük bir korku da göreceksin. Ama şunu bil çünkü şimdi zor yolu seçtin, ileride senin için çok daha kolay olacak çünkü şimdi bu acı gerçekle yüzleşmeye hazırsın,

Machine Translated by Google

daha sonra zarar görmezsiniz. Birçoğu O'nun iyiliğini bilmeyi sever, ancak çok azı O'nun ciddiyetini bilmeye isteklidir. Her ikisini de kucaklamazsanız, her zaman aldatma ve O'nun büyük lütfundan düşme tehlikesiyle karşı karşıya kalırsınız."

"Kırmızı taşta geçirdiğim zamanı harcamasaydım buraya asla gelmeyeceğimi biliyorum. Bu, Tanrı'nın doğasına bu kadar aykırıyken, kolay yolu seçmeye nasıl devam edebilirdim?" Diye sordum.

"Ama şimdi seçtin, o yüzden çabuk git. Başka bir büyük savaş başlamak üzere ve sana cephede ihtiyaç var" dedi.

Kartala ve onun büyük çözünürlüğüne baktığımda gözlerim, güvenim arttı. Sonunda kapıya doğru döndüm.

Machine Translated by Google

IV. Kısım, Beyaz Taht

Dağın içindeki büyük odaya son bir kez baktım. Kurtuluşun gerçeklerini temsil eden mücevherler ve hazineler ihtişamlarıyla nefes kesiciydi. Genişliklerinin bir sonu yokmuş ve güzelliklerini tam olarak anlamanın bir yolu yokmuş gibi görünüyordu. İnancın diğer büyük gerçeklerini içeren odaların bundan daha görkemli olabileceğini hayal bile edemezdim. Bu, inancın temel doktrinlerine hayret etmekle yetinen pek çok Hıristiyanın neden bu seviyeden ayrılmak istemediğini anlamama yardımcı oldu. Orada sonsuza kadar kalabileceğimi ve asla sıkılmayacağımı biliyordum.

Sonra yanımda duran kartal, "Devam etmelisin!" diye nasihat etti. Ona bakmak için döndüğümde sesini alçalttı, ama devam etti, “Rab'bin kurtuluşuna bağlı kalmaktan daha büyük bir barış ve güvenlik yoktur. Buraya bunu bilmek için getirildiniz çünkü şu anda gittiğiniz yer için bu inanca ihtiyacınız olacak, ama artık burada kalmamalısınız."

Kartalın barış ve güvenlikle ilgili açıklaması, bana dağın ilk seviyesi olan Kurtuluş'tan savaşta savaşan cesur savaşçıları düşündürdü.

Çok iyi savaşmışlar ve pek çok kişiyi kurtarmışlardı, ama aynı zamanda hepsi de ağır yaralanmıştı. Burada huzur ve güvenliği bulmuş gibi görünmüyorlardı. Sonra kartal sanki onları dinliyormuş gibi düşüncelerimi yeniden böldü.

"Tanrı'nın barış ve güvenliğin farklı bir tanımı vardır.

Machine Translated by Google

yaparız. Savaşta yaralanmak büyük bir onurdur. Rab'bin çizgileriyle iyileşiriz ve iyileştirme yetkisi bize de bizim çizgilerimiz aracılığıyla verilir. Düşmanın bizi yaraladığı yerde, bir kez iyileştiğimizde başkalarını iyileştirme gücü bize verilir. Şifa, Rab'bin hizmetinin temel bir parçasıydı ve aynı zamanda bizimkinin de temel bir parçası. Bu, Rab'bin halkının başına kötü şeylerin gelmesine izin vermesinin bir nedenidir, böylece şifa gücünün işlediği başkaları için şefkat alabilirler. Bu nedenle, resul Pavlus, yetkisi sorgulandığında dayaklarını ve taşlamalarını anlattı. Başımıza gelen her yara, her kötü şey, iyilik yapma yetkisine dönüştürülebilir. Büyük elçinin aldığı her darbe, başkaları için kurtuluşla sonuçlandı. Her savaşçının aldığı her yara, diğerlerinin kurtarılmasına, iyileşmesine veya onarılmasına neden olacaktır."

Kartalın sözleri çok cesaret vericiydi. Burada, kurtuluş hazinelerinin görkemi arasında durmak, bu gerçeği daha da açık ve anlaşılır kılıyordu. Gidip dağın tepesinden bağırmak istedim ki, hâlâ savaşan herkes onun tarafından cesaretlensin.

Sonra kartal devam etti, "Rab'bin yaralanmamıza izin vermesinin başka bir nedeni daha var. Gerçek bir tehlike olmadıkça cesaret yok. Rab, Vaat Edilen Topraklar için savaşmak için Yeşu'yla birlikte gideceğini söyledi, ama defalarca teşvik etti. güçlü ve cesur olması gerekiyordu. Bunun nedeni savaşmak zorunda olmasıydı ve çok gerçek bir tehlike olacaktı. Rab, Vaatlere layık olanları bu şekilde kanıtlıyor."

Machine Translated by Google

Yaşlı kartala baktım ve ilk kez yırtık ve kırık tüylerinin arasındaki yara izlerini fark ettim. Bununla birlikte, yaralar çirkin değildi ve bir şekilde metal olmayan, daha çok et ve tüy olan altınla kaplıydı. O zaman, kartaldan yayılan ve onun varlığını bu kadar harika kılan ihtişamı yayan bu altın olduğunu görebiliyordum.

"Bunu neden daha önce görmedim?" diye sordum.

Kurtuluş hazinelerinin derinliklerini görüp takdir edene kadar, müjde uğruna acı çekmenin getirdiği ihtişamı göremezsiniz. Bunu bir kez gördükten sonra, ruhsal otoritenin en yüksek seviyelerini hayatınıza salacak sınavlara hazırsınız. Bu yaralar, sonsuza kadar taşıyacağımız zaferdir. Bu yüzden Rabbimiz'in aldığı yaralar bile cennette O'nun yanındadır. O'nun yaralarını ve tüm seçilmişlerinin O'nun uğruna aldığı yaraları hâlâ görebilirsiniz. Bunlar cennetteki şeref madalyalarıdır.

Onları taşıyan herkes, Tanrı'yı ve O'nun gerçeğini kendi canlarından daha çok sever. Bunlar, Kuzu'nun gittiği her yerde, hakikat, doğruluk ve insanların kurtuluşu uğruna acı çekmeye razı olarak O'nun ardınca gidenlerdir. Gerçek manevi otorite taşıyan halkının gerçek liderleri, bağlılıklarını ilk önce bu şekilde kanıtlamış olmalıdır."

Beni takip eden melekler topluluğunun liderine baktım. Daha önce bir melekte derin duygulara hiç tanık olmamıştım' ama bu sözler şüphesiz onu ve diğerlerini çok etkilemişti. Gerçekten ağlayacaklarını düşündüm. Sonra lider konuştu:

Machine Translated by Google

"Yaratılıştan bu yana birçok mucizeye tanık olduk.
Ama insanların Rab ve hemcinsleri için gönüllü olarak ıstırap çekmesi, hepsinin en büyük harikasıdır. Biz de zaman zaman savaşmalıyız ve acı çekiyoruz, ama öyle bir ışık ve ihtişamın olduğu yerde yaşıyoruz ki, bunu yapmak çok kolay. Böylesine karanlık ve kötü bir yerde çok az cesaretle yaşayan, görkemi göremeyen, sadece onda bir umut olan erkekler ve kadınlar, kalplerinde sadece belli belirsiz görebildikleri bu umut için acı çekmeyi seçtiklerinde. , en büyük meleklerin bile diz çökmesine ve bu kurtuluş varislerine seve seve hizmet etmelerine neden olur. İlk başta, Baba'nın neden insanların göksel krallığın gerçekliğini ve ihtişamını görmeden ve böyle bir muhalefete maruz kalmadan imanla yürümeleri gerektiğine hükmettiğini anlamadık. Ama şimdi anlıyoruz ki, bu ıstıraplar aracılığıyla, O'nun evinin üyeleri olarak kendilerine verilecek olan büyük yetkiyi almaya layık oldukları kesin olarak kanıtlanmıştır. Şimdi bu inanç yürüyüşü cennetteki en büyük harikadır. Bu sınavı geçenler, Kuzu ile birlikte tahtına oturmaya layıktır, çünkü onları layık kılmıştır ve sevgilerini kanıtlamışlardır."

Sonra kartal araya girdi, "Cesaret, inancın bir göstergesidir.
Rab, yolunun kolay olacağını asla vaat etmedi, ancak buna değeceğini bize garanti etti. Kurtuluş seviyesinden savaşanların cesareti melekleri harekete geçirdi. Tanrı'nın düşmüş adamlarda yaptıklarını takdir etmek için cennetten. Rabbimizin çarmıhında yaptığı gibi, sadece karanlığı ve gerçeğin görünüşte yenilgisini görerek korkunç saldırıda yaralarını aldılar. Yine de vazgeçmediler, ve onlar

Machine Translated by Google

geri çekilmedi."

Kurtuluş seviyesinde kalmadığım ve diğer cesur ruhlarla savaşmadığım için tekrar pişmanlık duymaya başlıyordum.
Yine düşüncelerimi anlayan kartal onların sözünü kesti.

"Dağa tırmanarak aynı zamanda inancı ve bilgeliği de sergiliyordunuz, bu da otoriteyi de salıveriyordu. İnancınız birçok canı kurtuluş için dağa gelebilsinler diye özgür kıldı. Siz de bazı yaralar aldınız, ama krallıktaki otoriteniz ıstıraptan çok inanç eylemlerinden kaynaklandı.Birkaç şeye sadık olduğunuz için, şimdi size acı çekmeye geri dönmenin büyük onurunu vereceksiniz, ta ki, daha birçoklarının hükümdarı olasınız.Ama unutmayın ki hepimiz Biz inşa etsek de, acı çeksek de aynı amaçlar için birlikte çalışırız.Daha yükseğe çıkarsan, cennetin büyük sevinci için bu odaları daha çok ruh dolduracaktır.Şimdi tırmanmaya ve inşa etmeye çağrıldın, ama sonra sen Buna sadık kalırsanız, acı çekme onuruna erişeceksiniz."

Sonra döndüm ve üzerinde "İsa'nın Yargı Koltuğu" yazan karanlık ve önsezili kapıya baktım.
"Kurtuluş'un büyük hazinelerine her baktığımda ruhumu sıcaklık ve huzur kaplamış gibi, bu kapıya her baktığımda korku ve güvensizlik beni sardı. Artık içimdeki her şey bu odada kalmak istiyor ve hiçbir şey yok gibiydi. O kapıdan geçmek istedim, yine kartal düşüncelerime cevap verdi.

"Herhangi bir büyük gerçeğin kapısından girmeden önce,

Machine Translated by Google

aynı duygulara sahip. Kurtuluş hazineleriyle dolu bu odaya girdiğinizde bile onları hissettiniz.

Bu korkular düşüşün sonucudur. Onlar İyilik ve Kötülük Bilgisi Ağacının meyveleridir. O ağaçtan gelen bilgi hepimizi güvensiz ve benmerkezci yaptı. İyinin ve kötünün bilgisi, Tanrı'nın gerçek bilgisini korkutucu kılar, oysa Tanrı'dan gelen her gerçek aslında daha da büyük bir barış ve güvene yol açar. Tanrı'nın yargıları bile arzu edilir, çünkü O'nun tüm yolları kusursuzdur."

Şimdiye kadar, doğru görünenin genellikle en verimsiz yol ve çoğu zaman da başarısızlığa giden yol olduğunu bilecek kadar tecrübe edinmiştim. Yolculuğum boyunca, en büyük riskin yolu, en büyük ödüle giden yoldu. Öyle olsa bile, her seferinde daha fazlasının tehlikede olduğu görülüyordu. Bu nedenle, daha yükseğe çıkma seçimini yapmak her seferinde daha zor hale geldi. Bunun bir hata olduğunu her zamankinden daha iyi bilmeme rağmen, geçici olarak bir noktada durup devam etmeyi reddedenlere sempati duymaya başladım. Tek gerçek güvenlik, sürekli olarak daha fazla inanç gerektiren ve Rab'be daha fazla bağımlı olan alemlere doğru ilerlemekten geldi.

Kartal, "Evet, Ruh'un yüksek alemlerinde yürümek daha fazla inanç gerektirir" diye ekledi. "Rab bize krallığının haritasını verdi, 'hayatınızı kurtarmaya çalışırsanız onu kaybedersiniz, ama canınızı benim uğruma kaybederseniz onu bulacaksınız.'
Bu sözler tek başına sizi dağın zirvesine giden yolda tutabilir ve önünüzdeki büyük savaşta sizi zafere götürecektir.
Ayrıca Mesih'in Yargı Kürsüsü'nün önünde durmanıza da yardım edecekler."

Machine Translated by Google

Gitme zamanımın geldiğini biliyordum. Kurtuluş hazinelerini içeren bu odanın ihtişamını her zaman hatırlamaya karar verdim, ama aynı zamanda onların ötesine geçmem gerektiğini de biliyordum. Devam etmek zorundaydım. Döndüm ve toplayabildiğim tüm cesaretle Mesih'in Yargı Kürsüsü'nün kapısını açtım ve içinden geçtim. Bana görevlendirilen melekler kafilesi kapının her tarafında mevzilendiler ama içeri girmediler.

'Sorun ne? Gelmiyor musun?" diye sordum.

"Şimdi nereye gidiyorsan yalnız gitmelisin. Seni diğer tarafta bekliyor olacağız."

Cevap vermeden arkamı döndüm ve fikrimi değiştiremeden yürümeye başladım. Her nasılsa, güvenliğimi meleklerin şirketine koymamamın doğru olduğunu biliyordum. Karanlığa doğru yürürken kartalın son sözlerini duydum: "Bundan sonra başkasına güvenmeyeceksin, kendine bile, sadece Rab'be."

Şimdiye kadar yaşadığım en korkunç karanlıktaydım. Her adımı atmak, korkuyla korkunç bir savaşa dönüştü. Çok geçmeden cehenneme adım attığımı düşünmeye başladım. Sonunda geri çekilmeye karar verdim, ama geri dönmek için döndüğümde hiçbir şey göremedim. Kapı kapalıydı ve nerede olduğunu bile göremiyordum. Başıma gelen her şeyin, kartalların ve meleklerin bana söylediği her şeyin beni bu cehenneme hapsetmek için bir oyun olduğunu hissetmeye başladım. aldatılmıştım!

Machine Translated by Google

Beni bağışlaması ve bana yardım etmesi için Rab'be yakardım. Az önce ayrıldığım odada elimi kırmızı taşın üzerine koyduğum gibi, O'nu hemen çarmıhta görmeye başladım. Yine, dünyanın günahını tek başına taşırken O'nun ruhunun karanlığını gördüm. O odada bu, görülmesi korkunç bir karanlıktı, ama şimdi bir ışıktı. Aklımı O'na vererek devam etmem gerektiğine karar verdim. Yaptığım gibi, her adımda kalbimde huzur büyümeye başladı ve birkaç dakika önce olduğu gibi zor değil, kolaylaştı.

Kısa süre sonra karanlığın farkında bile olmadım ve artık üşümedim. Sonra bir loş ışık görmeye başladım. Yavaş yavaş, görkemli bir ışık haline geldi. Sonra o kadar harika oldu ki cennetin kendisine girdiğimi hissettim. Zafer her adımda arttı. Bu kadar harika bir şeyin nasıl bu kadar karanlık ve önsezili bir girişi olabileceğini merak ettim. Şimdi her adımından çok keyif alıyordum.

Sonra patika o kadar büyük bir salona açıldı ki, dünyanın kendisinin onu tutabileceğini düşünmedim. Bunun güzelliği, insan mimarisine yapılan herhangi bir referansla hayal bile edilemezdi. Bu, bahçe veya kurtuluş hazinelerinin bulunduğu oda da dahil olmak üzere, şimdiye kadar deneyimlediğim her şeyin harikasını aştı. Bu noktada, daha önce birkaç dakika önce karanlık ve korku tarafından boğulmuş olduğum gibi, neşe ve güzellikle boğulmuştum. O zaman anladım ki, ne zaman büyük bir acı ya da ruh karanlığı yaşasam, bunu çok daha büyük bir şan ve huzurun ifşası takip ediyordu.

Machine Translated by Google

En uçta, odadaki diğer her şeyden yayılan görkemin Kaynağı vardı. Bunun Rab, Kendisi olduğunu biliyordum ve O'nu birçok kez görmüş olmama rağmen, O'na doğru yürürken biraz korkmaya başladım.

Ancak bu korku, benim de hissettiğim büyük neşe ve huzuru sadece büyüten kutsal bir korkuydu. İsa'nın yargı kürsüsü, şimdiye kadar tecrübe ettiğimden daha fazla güvenlik kaynağı olduğunu biliyordum, ama aynı zamanda daha büyük ama daha saf bir korkunun kaynağıydı.

Tahta olan mesafenin ne kadar büyük olduğunu fark etmedim. Buraya öylece yürümek o kadar harikaydı ki, oraya varmam bin yıl sürse de umurumda değildi. Dünyevi anlamda, çok uzun zamanımı aldı. Bir anlamda günler, diğer yandan yıllar olduğunu hissettim. Ama bir şekilde dünyevi zamanın burada hiçbir ilgisi yoktu.

Gözlerim Rab'bin görkemine o kadar odaklanmıştı ki, çok uzun bir süre yürüdüm ki, saflarda duran çok sayıda insanı solumda geçtiğimi fark ettim (sağımda da bir o kadar vardı, ama onlar o kadar uzaktı ki). Tahta ulaşıncaya kadar onları göremeyecektim). Onlara bakarken durmak zorunda kaldım. Göz kamaştırıcıydılar, şimdiye kadar gördüğüm herkesten daha muhteşemlerdi. Yüzleri büyüleyiciydi. Hiç bu kadar huzur ve güven bir insan yüzünü süslememişti. Her biri dünyevi bir karşılaştırmanın ötesinde güzeldi. Bana yakın olanlara döndüğümde, sanki beni tanımışlar gibi selam vererek eğildiler.

"Beni nasıl tanıyorsun?" diye sordum şaşırdım

Machine Translated by Google

onlara soru sorma cesareti.

Yakındaki bir adam, "Sen son savaşta savaşan azizlerden birisin," diye yanıtladı. "Buradaki herkes seni tanıyor, ayrıca şu anda yeryüzünde savaşanların hepsi.
Biz sizden önceki nesillerde Rab'be hizmet etmiş azizleriz. Bizler, son savaşı görme hakkı verilmiş büyük tanıklar bulutuyuz. Hepinizi tanıyoruz ve yaptığınız her şeyi görüyoruz."

Şaşırtıcı bir şekilde, dünyada tanıdığım birini tanıdım. Sadık bir inanandı, ama önemli bir şey yaptığını hiç düşünmedim. Fiziksel olarak dünyada o kadar çekici değildi ki bu onu utangaç yaptı. Burada da aynı özelliklere sahipti ama bir şekilde dünyada tanıdığım herkesten daha yakışıklıydı. Daha önce ne onda ne de herhangi bir erkekte görmediğim bir güven ve saygınlıkla yanıma geldi.

"Cennet, dünyadayken hayal edebileceğimizden çok daha büyük," diye başladı. "Bu oda, bizim idrak etmemizin çok ötesinde, görkem alemlerinin eşiğinden başka bir şey değil. İkinci ölümün anladığımızdan çok daha korkunç olduğu da doğru. Ne cennet ne de cehennem sandığımız gibi değil. Ben burada bildiklerimi yeryüzünde bilseydim böyle yaşayamazdım. Ölmeden önce buraya geldiğin için çok şanslısın" dedi kıyafetlerime bakarak.

sonra kendime baktım. Hâlâ eski alçakgönüllülük pelerinim vardı ve zırh hâlâ altındaydı. Bu kadar şanlı olanların önünde durduğumda hem iğrenç hem de kaba hissettim. A başladım

Machine Translated by Google

Tanrı'nın huzuruna bu şekilde çıkmayı planlıyorsam, başımın ciddi bir belada olduğunu düşün. Kartallar gibi, eski tanıdığım da düşüncelerimi anlayabilirdi ve onlara cevap verdi.

"Buraya o mantoyu giyerek gelenlerin korkacak bir şeyi yok. O manto, en yüksek şeref mertebesidir ve bu yüzden sen geçerken hepsi sana boyun eğdiler."

"Birinin bana eğildiğini fark etmedim," diye yanıtladım biraz şaşkınlıkla. "Aslında şu ana kadar kimseyi fark etmedim bile."

"Bu uygunsuz değil," diye devam etti. "Burada birbirimize gereken saygıyı gösteriyoruz. Burada melekler bile bize hizmet ediyor, ama yalnızca Tanrı'mıza ve O'nun Mesih'ine tapılıyor. Sevgide birbirimizi onurlandırmakla onlara tapınmak arasında belirgin bir fark var. Bunu anlamış olsaydık Yeryüzünde başkalarına çok farklı davranırdık. Burada, O'nun görkeminin ışığında, birbirimizi tam olarak algılayabilir ve anlayabiliriz ve bu nedenle birbirimizle düzgün bir şekilde ilişki kurabiliriz."

Hala utanıyordum. Onlara boyun eğmemek için kendimi dizginlemek zorunda kaldım, aynı zamanda kendimi çok düşük hissettiğim için saklamak istedim. Sonra buradaki düşüncelerimin dünyadaki kadar aptalca olduğu ve burada herkesin onları tanıdığı gerçeğine ağıt yakmaya başladım! Bu kadar harika ve saf olanların önünde durduğumda hem lekeli hem de aptal hissettim. Yine eski bir tanıdığım bu düşüncelere cevap verdi.

"Artık bizim çürümez bedenlerimize sahibiz, siz değilsiniz. Zihinlerimiz artık günah tarafından engellenmiyor. Bu nedenle biz

Machine Translated by Google

en büyük dünyevi aklın bile kavrayabileceğini birçok kez kavrayabilir ve sonsuzluğu anlama yeteneğimizi geliştirmek için harcayacağız. Bu, Baba'yı tanıyabilmemiz ve O'nun yarattıklarının yüceliğini anlayabilmemiz içindir. Yeryüzünde bunların en küçüğünün ne bildiğini bile anlayamazsın ve biz de buradakilerin en küçüğüyüz."

"Nasıl en az olabilirsin?" diye sordum inanmayarak.

"Burada bir çeşit aristokrasi var. Dünyevi yaşamlarımızın ödülleri, sonsuza dek sahip olacağımız sonsuz konumlardır. Bu büyük kalabalık, Rab'bin 'aptal bakireler' dediği kişilerdir. Rab'bi tanıyorduk ve kurtuluş için çarmıhına güvendik, ama aslında O'nun için değil, kendimiz için yaşadık. Kaplarımızı Kutsal Ruh'un yağıyla doldurmadık. Sonsuz bir hayatımız var, ama hayatımızı yeryüzünde harcadık."

Buna gerçekten şaşırdım, ama aynı zamanda kimsenin orada yalan söyleyemeyeceğini de biliyordum.

"Aptal bakireler dış karanlıkta dişlerini gıcırdattı," diye itiraz ettim.

"Ve bunu da yaptık. Hayatımızı nasıl boşa harcadığımızı anladığımızda yaşadığımız acı, yeryüzündeki hiçbir acının ötesindeydi. O kederin karanlığını ancak yaşayanlar anlayabilir. Böylesi bir karanlık, ne zaman büyürse o kadar büyür. O, başarısız olduğumuz Kişi'nin görkeminin yanında ortaya çıkıyor. Şimdi cennetteki en düşük rütbe arasında duruyorsun. Tanrı'nın büyük kurtuluşunu bilmekten daha büyük bir aptallık yoktur, ancak sonra kendin için yaşamaya devam e

Machine Translated by Google

burada ve bunun dünyasal bir ruhun deneyimleyebileceğinin ötesinde bir keder olduğunu öğrenin. Bu en büyük budalalık yüzünden bu dış karanlığa katlananlar biziz."

Hala inanamamıştım. "Ama sen cennettekiler için bile hayal ettiğimden daha şanlı ve daha fazla neşe ve huzur dolusun. Sende hiç pişmanlık hissetmiyorum ve yine de burada yalan söyleyemeyeceğini biliyorum. Bu bana mantıklı gelmiyor. "

Gözlerimin içine bakarak devam etti, "Rab bizi senin henüz anlayabileceğinden daha büyük bir sevgiyle de seviyor. O'nun yargı kürsüsünden önce ruhun en büyük karanlığını ve yaşanabilecek pişmanlıkları tattım. Zamanı senle ölç, yeryüzündeki ömrüm kadar sürmüş gibi geldi.Tövbe etmediğim bütün günahlarım ve budalalıklarım benden ve burada bulunan herkesin önünde geçti.Acıyı anlayamazsın. bunu sen deneyimleyene kadar.Rabbin görkeminin önünde dururken bile cehennemin en derin zindanında olduğumu hissettim.Hayatım tamamen gözden geçirilinceye kadar kararlıydı.Özür dilerim deyip istediğimde çarmıhının merhameti, gözyaşlarımı sildi ve karanlığı kaldırdı.Onun önünde dururken bildiğim acıyı artık hissetmiyorum ama hatırlıyorum.

Sadece burada böyle şeyleri acıyı hissetmeye devam etmeden hatırlayabilirsiniz. Cennetin en alt kısmındaki bir an, dünyadaki en yüksek yaşamın bin yıllık yaşamından çok daha büyüktür. Şimdi aptallığımdaki yasım sevince dönüştü ve cennetin en aşağı yerinde olsam bile sonsuza dek sevinci bileceğimi biliyorum."

Machine Translated by Google

Kurtuluşun hazinelerini yeniden düşünmeye başladım. Her nasılsa, bu adamın bana söylediği her şeyin o hazineler tarafından açığa çıktığını biliyordum. Dağa ya da dağa attığım her adım, O'nun yollarının daha önce kavrayabildiğimden daha korkunç ve daha harika olduğunu ortaya çıkarmıştı.

Bana dikkatle bakarak, eski tanıdığım devam etti. "Siz sadece anlayış kazanmak için değil, deneyimlemek ve değişmek için buradasınız. Buradaki bir sonraki rütbe seviyesi, sahip olduğumuzdan çok daha fazladır. Sonraki her seviye, bir öncekinden çok daha büyüktür. Sadece her biri değil. seviye daha da görkemli bir ruhsal bedene sahiptir, ancak her seviye, tüm görkemin geldiği tahttan daha yakındır.

Öyle olsa bile, artık başarısızlığımın acısını hissetmiyorum. Gerçekten hiçbir şeyi hak etmiyorum. Sadece lütufla buradayım ve sahip olduklarım için çok minnettarım. O sevilmeye çok değer. Şimdi cennetin farklı alemlerinde birçok harika şey yapıyor olabilirim ama burada kalıp O'nun ihtişamını görmeyi tercih ederim, dış kenarlarda olsam bile."

Sonra, gözlerinde uzak bir bakışla ekledi, "Cennetteki herkes şimdi bu odada, O'nun büyük gizeminin ortaya çıkışını ve son savaşta savaşacak olanlarınızı izlemek için bu odada."

"Onu buradan görebiliyor musun?" Diye sordum. "O'nun ihtişamını çok uzaklarda görüyorum, ama O'nu göremiyorum."

"Senden çok daha iyi görebiliyorum," dedi.

Machine Translated by Google

yanıtladı. "Ve evet, O'nu ve yaptığı her şeyi buradan bile görebiliyorum. Ayrıca O'nu duyabiliyorum. Yeri de görebiliyorum. Bütün bu gücü bize o verdi. Biz sizi izleyen büyük tanık bulutuyuz," diye tekrarladı.

Eğildi ve ardından saflara devam etti. Bana söylediği her şeyi anlamaya çalışarak tekrar yürümeye başladım. Akılsız bakireler olduğunu söylediği büyük orduya baktığımda, ruhsal olarak dünyadaki hayatlarını uyuyarak geçirmiş olanlar, onlardan herhangi biri şimdi yeryüzünde ortaya çıkarsa, onlara tanrı olarak ibadet edileceğini biliyordum. Yine de, burada bulunanların en küçüğüydüler!

Sonra kendi hayatımda boşa harcadığım tüm zamanı düşünmeye başladım. Bu o kadar ezici bir düşünceydi ki durdum. Sonra hayatımın parçaları önümden geçmeye başladı. Bu tek günah yüzünden korkunç bir keder duymaya başladım. Ben de en büyük aptallardan biriydim! Lambamda diğerlerinden daha fazla yağ tutmuş olabilirim, ama şimdi benden istenenleri başkalarının nasıl yaptıklarıyla ölçmek için ne kadar aptal olduğumu biliyordum. Ben de aptal bakirelerdendim!

Tam bu korkunç keşfin ağırlığı altında yıkılacağımı düşünürken, tanıdığım ve tanıdığım Tanrı'nın büyük adamlarından biri olarak değer verdiğim bir adam beni yatıştırmak için öne çıktı. Bir şekilde dokunuşu beni canlandırdı. Ardından beni sıcak bir şekilde karşıladı.

Bu, öğrencisi olmak istediğim bir adamdı. Onunla tanışmıştım ama pek iyi anlaşamadık. Bir şeyler öğrenecek kadar yakınlaşmaya çalıştığım birçok kişi gibi ben de

Machine Translated by Google

ona kızmıştı ve sonunda benden ayrılmamı istemişti. Karakterimdeki bazı kusurlar nedeniyle büyük bir fırsatı kaçırdığımı düşünerek yıllarca bu konuda kendimi suçlu hissetmiştim. Bunu aklımdan çıkarmış olsam da, bu başarısızlığın ağırlığını hala taşıyordum. Onu gördüğümde her şey su yüzüne çıktı ve içimi hastalıklı bir his kapladı. Şimdi o kadar kraldı ki, kötü durumumdan daha da itici ve utandım. Saklanmak istedim ama burada ondan kaçmamın hiçbir yolu yoktu. Şaşırtıcı bir şekilde, bana karşı sıcaklığı o kadar içtendi ki kısa sürede beni rahatlattı. Aramızda hiçbir engel yok gibiydi. Aslında, ondan geldiğini hissettiğim aşk neredeyse tamamen benlik bilincimi aldı.

Bu toplantıyı sabırsızlıkla bekliyordum" dedi.

"Beni mi bekliyordun?" Diye sordum. "Neden?"

"Sen beklediğim birçok kişiden birisin. Yardım etmek, hatta öğrenci olmak için çağrıldığım kişi olduğunuzu yargılayana kadar anlayamadım, ama sizi reddettim."

"Efendim" diye itiraz ettim. "Sizin tarafından öğrenci olmak büyük bir onur olurdu ve sizinle geçirdiğim zaman için çok müteşekkirim, ama o kadar kibirliydim ki reddedilmeyi hak ettim. İsyanımın ve gururumun beni koruduğunu biliyorum. gerçek bir manevi babaya sahip olmaktan. Bu senin değil, benim hatamdı."

"Gururlu olduğun doğru, ama bu yüzden sana gücenmedim. Güvensizliğimden dolayı gücendim, bu da bende etrafımdaki herkesi kontrol etme isteği uyandırdı.

Machine Translated by Google

ben. Söylediğim her şeyi sorgulamadan kabul etmemen beni gücendirdi. Sonra seni reddetmemi haklı çıkarmak için sende yanlış olan herhangi bir şey aramaya başladım. Seni kontrol edemezsem bir gün beni ve bakanlığımı utandıracağını hissetmeye başladım. Hizmetime, bana verilen insanlardan daha fazla değer verdim, bu yüzden seni ve senin gibilerini kovdum" dedi.

"Bazen itiraf etmeliyim ki senin bir şeye dönüştüğünü sanmıştım ," ve birazdan söyleyeceğim şeyden utanarak şikenimi durdurdum.

"Ve haklıydın," dedi dünya alemlerinde bilinmeyen bir içtenlikle, "Bana manevi bir baba olma lütfu verilmişti, ama ben çok kötüydüm. Bütün çocuklar asi. Hepsi asi. bencildirler ve dünyanın onların etrafında döndüğünü düşünürler bu yüzden onları yetiştirmek için ebeveynlere ihtiyaçları vardır hemen hemen her çocuk zaman zaman ailesine sitem eder ama o hala ailenin bir parçası. bir çoğunu geri çevirdim Onları güvenli bir şekilde olgunlaştırmam için bana emanet ettiği Tanrı'nın kendi çocukları.Benimle kalanların çoğunda başarısız oldum.Çoğu korkunç ve gereksiz yaralar aldı ve onlardan kaçınmalarına yardım edebileceğim başarısızlıklar yaşadı.Çoğu şimdi Büyük bir teşkilat kurdum ve kilisede hatırı sayılır bir nüfuza sahip oldum, fakat Rab'bin bana emanet ettiği en büyük hediyeler, şakirt etmem için bana gönderilen, birçoğunu reddettiğim hediyelerdi. çok bencil ve kendi itibarımla ilgili Burada bir kral olurdum. En yüksek tahtlardan birine oturmaya çağrıldım. Sahip olduğun ve olacak olan her şey

Machine Translated by Google

başarmak benim göksel hesabımda da olurdu.
Bunun yerine, dikkatimi verdiğim şeylerin çoğu, çok az gerçek ebedi öneme sahipti."

"Başardığın şey şaşırtıcıydı," diye araya girdim.

"Dünyada güzel görünen burada çok farklı görünüyor. Seni dünyada kral yapacak şey, seni burada kral olmaktan alıkoyan bir engel olacaktır. Seni burada kral yapacak olan şey, dünyada aşağılık ve itibarsız bir şeydir. Bana verilen en büyük sınavlardan ve en büyük fırsatlardan bazılarında başarısız oldum, bunlardan biri de sizdiniz. Beni affedecek misin?"

"Elbette," dedim utanarak. "Ama ben de senin affına muhtacım. Hâlâ senin için zor olanın benim beceriksizliğim ve isyanım olduğunu düşünüyorum. Aslında ben de aynı şeyi isteyen bazılarının bana yaklaşmasına izin vermedim. Beni etrafında istememenin sebepleri."

"Mükemmel olmadığın doğru ve bazı problemlerini doğru bir şekilde anladım, ama bu asla birini reddetmek için bir sebep değil" diye yanıtladı. "Rab, başarısızlıklarını gördüğünde dünyayı reddetmedi. Günahımı gördüğünde beni reddetmedi. Hayatını bizim için ortaya koydu. Daha küçüğü için hayatını feda etmesi gereken her zaman daha büyük olandır. daha olgun.

Senden daha fazla yetkim vardı, ama benzetmedeki keçilerden biri gibi oldum; Seni ve bana gönderdiği diğer insanları reddederek Rab'bi reddettim."

Konuşurken sözleri beni derinden etkiledi. Bende,

Machine Translated by Google

bahsettiği her şeyden suçluydu. Zamanım için yeterince önemli olmadıkları için görmezden geldiğim birçok genç erkek ve kadın şimdi aklımdan geçiyordu. Umutsuzca geri dönüp onları bir araya toplamak istedim! Hissetmeye başladığım keder, zamanımı boşa harcadığım için hissettiğimden daha kötüydü. İnsanları harcadım! Şimdi bunların çoğu, düşmanın tutsağıydı, dağdaki savaş sırasında yaralandı ve yakalandı. Bütün bu savaş insanlar içindi ve yine de insanlar genellikle en az önemli olarak görülüyordu. Haklar için verilenlerden daha çok hak için savaşacağız. Bakanlıklar için mücadele ederken, içindeki insanları da gafil avlayacağız.

"Ve birçok insan beni manevi bir lider olarak görüyor! Ben gerçekten azizlerin en küçüğüyüm," diye yüksek sesle düşündüm.

"Nasıl hissettiğini anlıyorum," dedi başka bir adam. Onu tüm zamanların en büyük Hıristiyan liderleri olarak kabul ettiğim biri olarak tanıdım. "Elçi Pavlus, yaşamının sonlarına doğru, azizlerin en küçüğü olduğunu söyledi. Sonra, ölümünden hemen önce, kendisini günahkarların en büyüğü olarak bile adlandırdı.' Eğer yeryüzündeki yaşamında o da öğrenmemiş olsaydı, cennetteki azizlerin en küçüğünden biri olma tehlikesiyle karşı karşıya kalacaktı.
Bunu yeryüzünde öğrendiği için artık en yakınlarından biri.
Rab'be ve sonsuzluk boyunca en yüksek rütbelilerden biri olacak."

Bu adamı "aptal bakireler" arasında görmek, yaşadığım en büyük sürpriz oldu. "Senin de dünyada hayatlarını uyuyarak geçiren budalalardan biri olduğuna inanamıyorum.

Machine Translated by Google

Neden buradasın?"

"Buradayım çünkü Kurtarıcımızın görkemli müjdesine emanet edilmiş biri olarak yapabileceğiniz en büyük hatalardan birini yaptım. Tıpkı resul Pavlus'un kendisini en büyük havarilerden aşağı görmemekten, günahkarların en büyüğü olmaya ilerlemesi gibi, ben de öyleydim. tam tersi bir yol tuttum.Ben lütfu bulan en büyük günahkarlardan biri olduğumu bilerek başladım, ama sonunda en büyük elçilerden biri olduğumu düşündüm.Bu, arkadaşımız gibi güvensizlikten değil, büyük gururumdandı. burada her şeyi benim gördüğüm gibi görmeyen herkese saldırmaya başladığımı, beni takip edenlerin de kendi çağrışımlarını, hatta kişiliklerini soyup, benim gibi olmaları için baskı yaptım. Kimse beni sorgulamaya cesaret edemedi çünkü onu toz haline getirirdim.Başkalarını küçülterek kendimi daha büyük yaptığımı düşündüm.Herkes için Kutsal Ruh olmam gerektiğini düşündüm.Dışarıdan hizmetim pürüzsüz r herkesin birlik içinde olduğu ve mükemmel bir düzenin olduğu bir çözme makinesiydi, ama bu bir toplama kampının düzeniydi. Tanrı'nın kendi çocuklarını aldım ve O'nun yerine kendi suretimde otomatlar yaptım. Sonunda Rab'be değil, kendime inşa ettiğim puta hizmet ediyordum. Öğretilerim ve yazılarım kusursuz bir şekilde İncil'e uygun görünse de, hayatımın sonunda, en azından pratikte, aslında gerçek müjdenin düşmanıydım."

Bu o kadar şaşırtıcıydı ki, bu kişiden geliyordu, burada yaptığım her toplantının bana bir öncekinden daha büyük bir şok vermesini mi amaçladığını merak etmeye başladım.

Machine Translated by Google

"Eğer bu doğruysa, müjdenin düşmanı oldunuz, nasıl oluyor da hâlâ buradasınız?" sorguladım.

"Tanrı'nın lütfuyla, kendi kurtuluşum için çarmıha güvendim, her ne kadar diğer insanları ondan uzak tutsam da onları Rab'den çok kendime yönlendirsem bile. Öyle olsa bile, kutsanmış Kurtarıcı bize sadık kalır. Biz vefasızız. Ayrıca, altımda olanlar O'nu bulabilsinler ve O'nu tanıyabilsinler diye, Rab beni O'nun lütfuyla, sahip olabileceğinden daha önce yeryüzünden aldı."

Bunun bu özel adam için doğru olduğunu düşünmekten daha fazla şaşıramazdım. Tarih bize onun çok farklı bir resmini vermişti. İçimden geçenleri okuyarak devam etti:

"Tanrı'nın yeryüzündekilerden farklı bir tarih kitapları dizisi var. Bunu bir anlığına gördünüz, ancak henüz ne kadar farklı olduklarını bilmiyorsunuz. Dünyevi tarihler yok olacak, ama burada tutulan kitaplar yaşayacak. sonsuza kadar. Cennetin hayatınız hakkında kaydettiği şeylere sevinebilirseniz, gerçekten kutsanmışsınızdır. İnsanlar bir camdan karanlık bir şekilde görürler, bu yüzden tarihleri her zaman bulutlu ve bazen tamamen yanlış olacaktır."

"Nasıl oldu da bu kadar çok lider sana bu kadar değer verdi?" diye sordum, hala duyduklarımı sindirmekte güçlük çekiyordum.

"Çok az sayıda, hatta çok az sayıda Hıristiyan, gerçek ayırt etme armağanına sahiptir. Bu armağan olmadan, doğru bir şekilde anlamak imkansızdır

Machine Translated by Google

şimdiki veya geçmişteki gerçekleri ayırt edin. Bu hediyeyle bile zor. Buraya gelip soyulmadığınız sürece, başkalarını olumlu ya da olumsuz çarpık önyargılarla yargılayacaksınız. Bu yüzden zamanından önce yargılamamamız konusunda uyarıldık. Buraya gelene kadar, iyi ya da kötü işler yapıp yapmadıklarını, başkalarının kalbinde ne olduğunu gerçekten bilemeyiz. İnsanların en kötüsünde bile iyi güdüler, en iyilerinde bile kötü güdüler vardır. Sadece burada insanlar hem yaptıkları hem de niyetleriyle yargılanabilir."

"Dünyaya döndüğümde tarihi ayırt edebilecek miyim? tam olarak burada olduğum için mi?"

"Buradasın çünkü Rab'bin seni sert bir şekilde yargılaması, O'na daha mükemmel bir şekilde hizmet edebilmen için seni acımasızca düzeltmesi için dua ettin. Bu şimdiye kadar yaptığın en bilgece isteklerden biriydi. Bilgeler yargılanmamak için kendilerini yargılarlar. Daha da bilge olanlar, Rab'bin yargılarını isterler çünkü kendilerini bile iyi yargılayamadıklarını bilirler.Buraya geldikten sonra çok daha fazla bilgelik ve anlayışla ayrılacaksınız, ama yeryüzünde her zaman en azından karanlık bir camdan göreceksiniz. Buradaki tecrüben erkekleri daha iyi tanımana yardımcı olacak, ama ancak tam olarak burada olduğunda onları tam olarak tanıyabilirsin.Buradan ayrıldığında, onları ne kadar iyi tanıdığından çok, erkekleri ne kadar az tanıdığından daha çok etkileneceksin. Bu, insanların tarihleriyle ilgili olarak da geçerlidir. Sizinle konuşmama izin verildi, çünkü bir bakıma yazılarım aracılığıyla sizi öğrencim haline getirdim ve hakkımdaki gerçeği bilmek size yardımcı olacaktır" diyen ünlü

Machine Translated by Google

Reformcu sona erdi.

Sonra tanımadığım bir kadın öne çıktı.
Güzelliği ve zarafeti nefes kesiciydi ama hiçbir şekilde şehvetli veya baştan çıkarıcı değildi.

"Ben onun yeryüzündeki karısıydım," diye başladı. "Onun hakkında bildiklerinizin çoğu aslında benden geldi, bu yüzden söyleyeceğim şey sadece onun hakkında değil, bizimle ilgili. Kendi ruhunuzu reforme etmeden kiliseyi reforme edebilirsiniz. Tarihin gidişatını dikte edebilirsiniz, ve yine de Baba'nın iradesini yapmayın ya da Oğlu'nu yüceltmeyin. Eğer kendinizi insanlık tarihini yazmaya adarsanız, bunu yapabilirsiniz, ancak bu, bir tutam duman gibi buharlaşacak olan geçici bir başarıdır."

"Ama kocanızın işi ya da sizin eseriniz ondan sonraki her nesli büyük ölçüde etkiledi. Onsuz dünyanın ne kadar karanlık olacağını hayal etmek zor," diye itiraz ettim.

"Doğru. Ama tüm dünyayı kazanabilir ve yine de kendi ruhunuzu kaybedebilirsiniz. Yalnızca kendi ruhunuzu saf tutarsanız, dünyayı Tanrı'nın gerçekten kalıcı ebedi amaçları için etkileyebilirsiniz. Kocam ruhunu benim için kaybetti ve onu ancak yaşamının sonunda kazandı çünkü yapabilsin diye dünyadan alındım. Yaptığı şeylerin çoğunu Tanrı'dan çok benim için yaptı. Ona baskı yaptım ve hatta öğrettiği bilgilerin çoğunu ona verdim. Onu kendi egomun bir uzantısı olarak kullandım çünkü o zamanlar bir kadın olarak kendim ruhani bir lider olarak tanınmazdım. Hayatımı onun aracılığıyla yaşayabilmek için onun hayatını devraldım. Yakında onu yaptırdım

Machine Translated by Google

her şey kendini bana kanıtlamak için."

"Onu çok sevmiş olmalısın" dedim ona bakarak.
o.

"Hayır. Onu hiç sevmedim. O da beni sevmedi. Aslında, sadece birkaç yıllık evlilikten sonra birbirimizden hoşlanmadık bile. Ama ikimizin de birbirimize ihtiyacı vardı, bu yüzden birlikte çalışmanın bir yolunu bulduk. Evliliğimiz bir aşk boyunduruğu değil, esaretti.Başarılı oldukça mutsuz olduk ve peşimizden gelenleri daha çok aldatmaya alıştık.Ömrümüzün sonuna kadar boş zavallılardık.

Kendi terfinizle ne kadar çok etki kazanırsanız, etkinizi korumak için o kadar çok çabalamalısınız ve hayatınız o kadar karanlık ve acımasız hale gelecektir. Krallar bizden korkardı ama biz krallardan köylülere kadar herkesten korkardık. Kimseye güvenemezdik çünkü kendimiz böyle bir aldatmaca içinde yaşıyorduk ve birbirimize bile güvenmiyorduk. Sevgiyi ve güveni vaaz ettik, çünkü herkesin bizi sevmesini ve bize güvenmesini istedik, ama biz kendimiz, herkesten korktuk ve gizliden gizliye hor gördük. En büyük gerçekleri vaaz eder ama onları yaşamazsan, ancak en büyük ikiyüzlüsün ve en azap çeken ruhs

Sözleri beni bir çekiç gibi dövmeye başladı. Hayatımın zaten aynı yöne gittiğini görebiliyordum. Mesih yerine kendimi terfi ettirmek için ne kadar uğraşıyordum? Kendimi başkalarına, özellikle de benden hoşlanmayanlara, beni reddedenlere ya da bir şekilde rekabet içinde hissettiğim kişilere kanıtlamak için ne kadar çok şey yaptığımı görmeye başladım. Kendi hayatımın ne kadarının yansıtılmış bir görüntünün cepheleri üzerine kurulduğunu görmeye başladı

Machine Translated by Google

gerçekte kim olduğuma inandı. Ama burada saklanamazdım. Bu büyük tanık bulutu, öngörülen amaçlarımın perdesinin ötesinde kim olduğumu biliyordu.

Bu çifte tekrar baktım. Artık o kadar saf ve asillerdi ki, amaçlarını sorgulamak imkansızdı.

En sinsi günahlarını memnuniyetle ifşa ediyorlardı.
benim hatırım ve bunu yapabildiğim için gerçekten mutluydum.

"Tarihinizden ve yazılarınızdan sizi yanlış anlamış olabilirim ama şimdi size daha da fazla saygı duyuyorum. Şu an sahip olduğunuz bütünlük ve özgürlüğü buradan taşımak için dua ediyorum. Denemekten yoruldum. kendimin yansıtılan görüntülerine kadar yaşamak için. Bu özgürlüğü ne kadar özlüyorum!" Bu karşılaşmanın her detayını umutsuzca hatırlamak isteyerek ağladım. Sonra ünlü Reformcu son bir tavsiyede bulundu:

"Kendinizin yapmadığınız şeyleri başkalarına öğretmeye çalışmayın. Reform sadece bir doktrin değildir. Gerçek reform ancak Kurtarıcı ile birleşmekten gelir. Mesih'in size verdiği yükleri taşıyarak O'nun boyunduruğu altına girdiğinizde, O sizinle birlikte olacak ve onları sizin için taşıyacak. O'nun işini sadece O'nun için değil, ancak O'nunla birlikte yaptığınızda yapabilirsiniz. siyaset veya tarih uğruna.

Siyasi baskılar veya fırsatlar nedeniyle yaptığınız her şey, sizi yalnızca gerçek hizmetinizin sonuna götürecektir. Tarih yazmak için yapılanlar

Machine Translated by Google

en iyi ihtimalle başarılarınızı tarihe hapsedecek ve sonsuzluğu etkilemeyi başaramayacaksınız. Başkalarına vaaz ettiğiniz şeyi yaşamazsanız, tıpkı bizim yaptığımız gibi, kendinizi Tanrı'nın yüksek çağrısından diskalifiye etmiş olursunuz."

"Yüksek bir çağrı almayı düşünebileceğimi bile sanmıyorum," diye sözünü kestim. "Cennetin en aşağı yeri dediğin bu yerde oturmayı bile hak etmiyorum. Yüce bir çağrı aramayı nasıl düşünebilirim?"

"Rab'bin çağırdığı kimse için yüksek çağrı erişilemez değildir. Sizi yaşam yolunda neyin tutacağını size söyleyeceğim - Kurtarıcı'yı sevin ve yalnızca O'nun yüceliğini arayın. Kendinizi yüceltmek için yaptığınız her şey bir gün olacak. size en korkunç aşağılanmayı getirir.Kurtarıcı'ya olan gerçek sevginizden, O'nun adını yüceltmek için yaptığınız her şey, O'nun sonsuz krallığının sınırlarını genişletecek ve nihayetinde kendiniz için çok daha yüksek bir yerle sonuçlanacaktır. Burada, yeryüzünde yazılanlara aldırış etme."

Çift daha sonra neşeli bir kucaklaşmayla ayrıldılar, ama ben neşeden başka bir şey hissetmedim. Onlar uzaklaşırken ben yine kendi günahımdan bunaldım. İnsanları kendi amaçlarım için kullandığım, hatta kendi hırslarımı ilerletmek ya da kendimi daha iyi göstermek için İsa'nın adını kullandığım zamanlar üzerime yağmaya başladı. Burada, kullandığım O'nun gücünü ve görkemini görebildiğim bu yerde, dayanamayacağım kadar tiksindirici bir hal aldı. Bildiğim en kötü umutsuzlukla yüz üstü düştüm. Önümden geçen bu insanları ve olayları görmemle sonsuz gibi gelen bir sürenin ardından,

Machine Translated by Google

Reformer'ın karısı beni tekrar ayağa kaldırıyor. Onun saflığına yenik düştüm, özellikle de şimdi kendimi çok kötü ve yozlaşmış hissederken. Ona tapmak için en güçlü arzum vardı çünkü o çok saftı.

"Oğul'a dön," dedi vurgulayarak. "Bana veya şu anda başka birine tapma arzunuz, yalnızca dikkati kendinizden uzaklaştırmak ve olmadığınız şeye hizmet ederek kendinizi haklı çıkarmak için bir girişimdir. Artık safım çünkü O'na döndüm. Görmelisin. kendi nefsinizdeki yozlaşma, fakat o zaman kendiniz üzerinde durmamalısınız veya ölü işlerle kendinizi haklı çıkarmaya çalışmamalı, ancak O'na dönmelisiniz."

Bu o kadar içten bir sevgiyle söylendi ki, incinmek ya da gücenmek imkansızdı. Anladığımı görünce devam etti:

"Bende gördüğün saflık, biz gençken kocamın bende ilk gördüğü şeydi. O zamanlar saiklerimde görece saftım ama bana yanlış tapınmasına izin vererek onun sevgisini ve kendi saflığımı bozdum. Kendinden daha temiz olanlara ibadet ederek adaletli ol.Onları temize çıkaranı ve sadece O'nda günah olmayanı bulmak için onları aşmalısın.İnsanlar bize ne kadar çok övdülerse biz de onların övgülerini o kadar çok kabul ettik. hayat yolundan uzaklaştıkça biz insanların övgüleri için yaşamaya ve bizi övmeyenlere karşı güç kazanmaya başladık. bu bizim sonumuz oldu ve burada en aşağılarda olan birçokları için de aynıydı. yer."

Sadece sohbetimizi uzatmak için aklıma gelen bir sonraki soruyu sordum: "Senin için zor mu?

Machine Translated by Google

ve kocan burada birlikte mi olacak?"

"Hiç de değil. Yeryüzünde sahip olduğunuz tüm ilişkiler burada devam ediyor ve hepsi yargıyla ve tıpkı bizim şimdi ruh olduğumuz gibi artık ruhsal olmaları gerçeğiyle arınıyor. Birbirimizi affettikten sonra birbirimizi daha çok sevdik.Şimdi ilişkimiz çok daha derin ve zenginlikte devam ediyor çünkü biz bu kurtuluşun ortak mirasçılarıyız.Birbirimizde açtığımız yaralar ne kadar derinse, aşk biz iyileştiğimizde gidebilirdi.

Bunu yeryüzünde yaşayabilirdik ama affetmeyi zamanında öğrenmedik. Bağışlamayı öğrenmiş olsaydık, ilişkimize giren ve hayatımızı alt üst eden rekabet bizde kök salamayacaktı. Eğer gerçekten seviyorsan, gerçekten affedeceksin. Affetmek senin için ne kadar zorsa, gerçek aşktan o kadar uzaksın. Tökezleyecekseniz ve birçok yönden sizin için seçilen yoldan sapacaksanız, affetmek esastır."

Aynı zamanda, kendi ahlaksızlığımda beni bu kadar acıyla bu yüzleşmeye getiren bu kadının aynı zamanda tanıştığımı hatırlayabildiğim en çekici insan olduğunu anladım. Romantik bir çekim değildi ama ondan ayrılmak istemiyordum. Düşüncelerimi anlayınca, gitmek üzere olduğunu belirtmek için bir adım geri çekildi ama bana son bir fikir verdi.

"Saf aşkla söylenen saf gerçek her zaman cezbedecektir. Burada hissettiğin acıyı hatırlayacaksın ve bu sana yardımcı olacaktır.

Machine Translated by Google

hayatının geri kalanı boyunca. Ağrı iyidir; nerede bir sorun olduğunu gösterir. Sorunu bulana kadar ağrıyı azaltmaya çalışmayın. Tanrı'nın gerçeği, sahip olduğumuz bir sorunu vurguladığı için genellikle acı getirir, ancak O'nun gerçeği her zaman bize özgürlüğe giden yolu da gösterecektir. Bunu bildiğinizde, yaşam yolunda kalmanıza yardımcı olan denemelerinizden bile keyif almaya başlayacaksınız."

"Ayrıca, bana olan çekiciliğiniz düzensiz değil. Başlangıçta verilen, her zaman gerçek haliyle saf olan erkek ve kadın arasındaki çekimdir. Saf gerçek, saf sevgiyle birleştiğinde, erkekler olabilir. güvensizlikten hükmetmek zorunda kalmadan olmak için yaratılmışlardır.Bu şehvetten başka bir şey değildir, ki bu bizim günahımızdan dolayı aşkın düştüğü en derin derinliktir.Gerçek aşkla erkekler gerçek erkekler olur ve kadınlar da onların kadınları olabilir. olmak için yaratıldılar, çünkü korkularının yerini sevgileri aldı.Aşk, güvensizlikten dolayı asla manipüle etmeye veya kontrol etmeye çalışmaz, çünkü aşk tüm korkuları def eder. yerine getirmek, kurtuluş onlarda işe yaradıktan sonra.

Gerçek aşk, cennetin tadıdır ve şehvet, düşmanın cennetin görkemine yönelik nihai sapkınlığıdır. Yeryüzünde şehvetten arındığınız ölçüde cenneti deneyimlemeye başlayacaksınız.

"Ama burada ya da sana karşı herhangi bir şehvet hissettiğimi sanmıyorum," diye hafifçe itiraz ettim. "Aksine, senin güzelliğine bakıp şehvet hissetmeme hayret ediyordum."

Machine Translated by Google

"Çünkü buradasın. O'nun görkeminin ışığı buradaki tüm karanlıkları söndürüyor. Ama sen burada olmasaydın, şehvet şimdi seni ele geçiriyor olurdu" dedi.

"Eminim haklısın. Bundan hiç kurtulabilir miyiz? Yeryüzünde korkunç bir sapıklık mı?" diye yalvardım.

"Evet. Zihniniz Gerçeğin Ruhu tarafından yenilenirken, ilişkileri başkalarından almak için değil vermek için bir fırsat olarak göreceksiniz. Vermek, şimdiye kadar bilebileceğimiz en büyük tatmini sağlar. En harika insan ilişkileri sadece birer fırsattır. Kendimizi pak tapınmada Rab'be verdiğimizde gelen vecde kısa bir bakış. Burada tapınmada deneyimlediğimiz şey, zayıf, yüceltilmemiş bedeniniz dayanamadı. Tanrı'ya gerçek ibadet, ruhu gerçek ilişkilerin görkemi için arındıracaktır. Bu nedenle, ilişkileri değil, gerçek tapınmayı aramalısın.Ancak o zaman ilişkiler olması gerektiği gibi olmaya başlayabilir.Gerçek aşk asla ilk olmayı ya da kontrol sahibi olmayı değil, daha çok hizmet yerini arar.Kocam ve ben bunu evliliğimizde sürdürmüş olsaydık, şimdi Kralın yanında oturuyor olacaktık ve bu büyük salon daha birçok ruhla dolu olacaktı."

Bununla birlikte, yüceltilmiş azizlerin saflarına geri döndü. Tahta tekrar baktım, şaşırdım çünkü ihtişam eskisinden çok daha güzel görünüyordu. Yanımda duran başka bir adam açıkladı:

"Her karşılaşmada, O'nu daha net görebilmen için bir perde kaldırılıyor. Sadece O'nun yüceliğini görerek değil, onu açık bir yüzle görerek değiştiriyorsun.

Machine Translated by Google

Tanrı'nın gerçek yargılarına ulaşan herkes, giydikleri perdeleri, O'nun hakkındaki görüşlerini çarpıtacak perdeleri kaldırmalarına yardımcı olabilecek kişilerle tanışmak için böyle bir koridordan geçer."

Yeryüzündeki uzun yıllar boyunca hizmet etmiş gibi hissettiğimden daha fazla anlayışı çoktan özümsemiştim. Daha sonra, tüm çalışmamın ve dünyayı aramanın beni yalnızca bir salyangoz hızında ileriye götürdüğünü hissetmeye başladım. Kaç yaşam beni yargıya nasıl hazırlayabilir? Hayatım beni tanıdığım herkesten daha fazla diskalifiye etmişti ve onlar buraya zar zor gelebilmişlerdi!

"Kendilerine verilmeyenlerin tümü nasıl
Bu deneyimin lütfuyla ilgili herhangi bir umut var mı?" diye sordum.

Yeni bir ses duydum: “Burada deneyimlediğiniz şey size dünyada verildi. O alçakgönüllülük pelerini üzerinde tutarsanız ve dikkatinizi her zaman O'nun ihtişamına odaklamayı öğrenirseniz, başka biriyle her ilişki, her karşılaşma size burada öğrendiklerinizi öğretebilir. Bu deneyim size şimdi veriliyor çünkü vizyonu siz yazacaksınız ve onu okuyanlar onu anlayacak. O zaman pek çoğu, son savaşa taşımaları gereken zaferi ve gücü taşıyabilecek."

Bu adamı çağdaşım olarak tanımak beni şaşırttı ve öldüğünü bilmiyordum. Onunla dünyada hiç tanışmamıştım, ama çok saygı duyduğum büyük bir bakanlığı vardı. Yetiştirdiği adamlar aracılığıyla binlercesi kurtuluşa erdirildi ve birçok büyük kilise kuruldu.

Machine Translated by Google

neredeyse tamamı müjdeciliğe ayrılmıştı.

Beni bir dakikalığına kucaklayıp kucaklayamayacağını sordu ve ben de oldukça garip hissederek kabul ettim. Sarıldığımızda ondan öyle bir sevgi geldiğini hissettim ki, içimdeki büyük bir acı acıtmayı bıraktı. Acıya o kadar alışmıştım ki, durana kadar fark etmemiştim bile. Beni serbest bıraktıktan sonra, kucaklaşmasının beni bir şeylerden iyileştirdiğini söyledim. Bu konudaki sevinci derindi. Sonra bana neden cennetteki en düşük rütbede olduğunu anlatmaya başladı.

"Ömrümün sonuna doğru o kadar gururlandım ki, Rab'bin benim aracılığımla yapmadığı sürece önemli bir şey yapacağını hayal bile edemezdim. Rab'bin meshettiği kişilere dokunmaya ve peygamberlerine zarar vermeye başladım. Bencilce gurur duydum. Rab kendi öğrencilerimden birini kullandığında ve Rab kendi hizmetimin dışında olan herhangi birinin içinden geçtiğinde kıskandım.Onları açığa çıkarmak için yanlış olan her şeyi arardım. Bunu yaptığımda sadece kendimi daha da küçülttüm."

"Böyle bir şey yaptığını bilmiyordum," dedim şaşkınlıkla.

"Kendim yapmadım ama altımdaki adamları başkalarını araştırmaları ve pis işlerimi yapmaları için kışkırttım. Başkalarının hayatında bir hata veya günah bulmaları ve onları ifşa etmeleri için onları yeryüzünü didik didik ettirdim. En kötü şey oldum. bir insan yeryüzünde olabilir—başka engeller çıkaran bir engel.Kilisenin her yerine, gerçeği korumak adına korku ve bölünme ektik.

Machine Translated by Google

kıyamete doğru gidiyordu. Büyük merhametiyle Rab, yavaş ve aşağılayıcı bir ölüm getirecek bir hastalığa yakalanmama izin verdi. Ölmeden hemen önce aklım başıma geldi ve tövbe ettim. Burada olduğum için minnettarım. Burada O'nun en küçüğünden biri olabilirim ama hak ettiğimden çok daha fazlası. Bu kadar haksız olduğum için sizlerden özür dileme şansı bulana kadar bu odadan ayrılamazdım."

"Ama sen bana hiç yanlış yapmadın" dedim.

"Ah, ama gerçekten yaptım," diye yanıtladı. "Size karşı gelen saldırıların çoğu, başkalarına saldırmaları için kışkırttığım ve cesaretlendirdiğim kişilerdendi. Saldırıları şahsen ben yapmamış olsam da, Rab beni de yapanlar kadar sorumlu tutuyor."

"Anlıyorum. Elbette seni affediyorum."

Daha küçük ölçekte de olsa aynı şeyi nasıl yaptığımı hatırlamaya başlamıştım bile. Bir kilisenin hoşnutsuz eski üyelerinin, onları durdurmadan o kiliseye zehirlerini yaymalarına nasıl izin verdiğimi hatırladım. Onları düzeltmeden bunu yapmalarına izin vererek onları devam etmeye teşvik ettiğimi biliyordum. O kilisenin hataları yüzünden bunun haklı olduğunu düşündüğümü hatırlıyorum. Daha sonra, hikayelerinin birçoğunu nasıl tekrar ettiğimi hatırlamaya başladım, bunu onlar için yapılan dualaların oldukça altında haklı çıkardım. Kısa süre sonra, kalbimde bu tür başka olaylardan oluşan büyük bir sel yükselmeye başladı. Yine, kendi ruhumun kötülüğü ve karanlığı tarafından boğulmaya başlamıştım.

Machine Translated by Google

"Ben de bir engel oldum!" ağladım. Ölümü hak ettiğimi, cehennemin en kötü türünü hak ettiğimi biliyordum. Şimdi kendi kalbimde gördüğüm kadar acımasızlık ve zulüm görmemiştim.

Bu adamın anlayışlı sesi, "Ve kendi çocuklarına saldırdığımızda Tanrı'ya bir iyilik yaptığımızı düşünerek kendimizi her zaman teselli ettik," dedi. "Bunu burada görmen senin için iyi, çünkü geri dönebilirsin. Lütfen öğrencilerimi tövbe etmezlerse yaklaşan sonları konusunda uyar. Birçoğu burada kral olmaya çağrılır, ama tövbe etmezlerse yüzleşecekler. en kötü yargı - tökezleyenlerin yargısı. Alçakgönüllü hastalığım Tanrı'nın lütfuydu. Tahtın önünde durduğumda Rab'den öğrencilerime böyle bir lütuf göndermesini istedim. Onlara geri dönemem, ama O, bu sefer sizinle birlikte olmama izin verin. Lütfen bağışlayın ve size saldıranları serbest bırakın. Onlar gerçekten Suçlayıcı'nın işini yaptıklarını anlamıyorlar.

Beni bağışladığın için teşekkür ederim, ama lütfen onları da bağışla. Günahları saklamak veya onları sevgiyle örtmek senin elindedir. Şimdi düşmanınız olanları sevmenizi rica ediyorum."

Bu adamı zar zor duyabiliyordum, kendi günahımdan o kadar bunaldım ki. O çok şanlı, saftı ve belli ki artık dünyada bilinmeyen güçlere sahipti. Yine de bana büyük bir alçakgönüllülükle yalvarıyordu. Ondan öyle bir sevgi geldiğini hissettim ki onu reddetmeyi hayal bile edemezdim. Ama sevgisinin etkisi olmadan bile, bana saldıran herhangi birinin olabileceğinden çok daha fazla suçlu hissettim.

Machine Translated by Google

"Bana yaptıkları her şeyi ve çok daha fazlasını hak etmeliyim," diye yanıtladım.

"Bu doğru, ama buradaki konu bu değil," diye yalvardı. "Yeryüzündeki herkes ikinci ölümü hak ediyor, ama Kurtarıcımız bize lütuf ve hakikat getirdi. Eğer O'nun işini yapacaksak, her şeyi hem lütuf hem de hakikat içinde yapmalıyız. Lütufsuz hakikat, düşman geldiğinde getirdiği şeydir. 'ışık meleği.' "

"Bundan kurtulabilirsem belki onlara yardım edebilirim" diye yanıtladım. "Ama onların olabileceğinden çok daha kötü olduğumu anlayamıyor musun?"

"Az önce hafızandan geçenlerin kötü olduğunu biliyorum," diye yanıtladı ama derin bir sevgi ve zarafetle. Artık benim ve durumum için kendi öğrencileri için olduğu kadar endişelendiğini biliyordum.

"Bu gerçekten cennet," diye mırıldandım. "Bu gerçekten ışık ve gerçektir. Böyle karanlıkta yaşayan bizler, Tanrı hakkında bu kadar çok şey bildiğimizi düşünerek nasıl bu kadar gururlu olabiliriz? Tanrım!" Tahta doğru bağırdım, "Lütfen gitmeme ve bu ışığı dünyaya geri götürmeme izin ver!"

Hemen cennetin tüm ordusu dikkat çekiyor gibiydi ve onların ilgi odağı olduğumu biliyordum.
Bu muhteşem olanlardan sadece birinin önünde kendimi çok önemsiz hissettim, ama hepsinin bana baktığını bildiğimde, bir gelgit dalgası gibi korku geldi. Yaşamak üzere olduğum bir kıyametin olamayacağını hissettim. Zaferin ve gerçeğin en büyük düşmanı gibi hissettir

Machine Translated by Google

o kadar doldurdu orayı.

Sonra geri dönme isteğimi düşündüm. fazla bozulmuştum. Böyle bir şan ve gerçeği asla yeterince temsil edemezdim. O şanlı yerin ve varlığın gerçekliğini yozlaşmışlığımda aktarmamın hiçbir yolu yoktu. Şeytan'ın bile benim kadar düşmediğini hissettim. "Bu cehennem," diye düşündüm.

Benim kadar kötü olmaktan ve böyle bir ihtişamın var olduğunu bilmekten daha kötü bir acı olamaz. Buradan yasaklanmak, korktuğumdan daha kötü bir işkence olurdu. "İblislerin bu kadar öfkeli ve çılgın olmalarına şaşmamalı," dedim içimden.

Cehennemin en derin yerlerine gönderilmek üzere olduğumu hissettiğimde, sadece "İSA!" diye bağırdım. Hızla üzerime bir barış geldi. Tekrar zafere doğru ilerlemem gerektiğini biliyordum ve bir şekilde bunu yapacak özgüvene sahiptim. Tüm zamanların en büyük yazarlarından biri olarak kabul ettiğim bir adamı görene kadar hareket etmeye devam ettim. Gerçeğe ilişkin derin kavrayış derinliğini, muhtemelen tüm çalışmalarımda karşılaştığım en büyük şey olarak saymıştım.

"Efendim, bu toplantıyı her zaman dört gözle bekledim," dedim. neredeyse bulanıklaştı.

"Benim de öyle," diye gerçek bir samimiyetle yanıtladı.

Yorumuna şaşırdım ama onunla tanıştığım için çok heyecanlıydım ve şöyle devam ettim: "Seni tanıdığımı hissediyorum ve yazılarında neredeyse bir şekilde beni tanıyormuşsun gibi hissettim. Sanırım sana borçlu olduğumdan daha fazlasını borçluyum. Kutsal Yazılar'da aziz ilan edilmemiş başka biri," diye devam ettim.

Machine Translated by Google

"Çok naziksin" diye yanıtladı. "Ama sana daha iyi hizmet edemediğim için üzgünüm. Ben sığ bir insandım ve yazılarım sığdı ve ilahi hakikatten çok dünyevi bilgelikle doluydu."

"Burada olduğumdan ve öğrendiğim her şeyi öğrendiğimden beri, bunun doğru olması gerektiğini biliyorum çünkü burada sadece gerçeği konuşabilirsin, ama bunu anlamak benim için zor. Bence senin yazıların şimdiye kadarki en iyilerden bazıları. yeryüzünde var," diye yanıtladım.

"Haklısın," diye itiraf etti bu ünlü yazar samimiyetle. "Bu çok üzücü. Kral'a en yakın oturanlar bile, hayatlarını yeniden yaşasalardı, hayatlarını farklı yaşarlardı, ama sanırım benimkini çoğundan daha farklı yaşardım. Krallar tarafından onurlandırıldım. Ama kralların Kralı başarısız oldu.Bana verilen büyük armağanları ve kavrayışları insanları kendime ve bilgeliğimi O'ndan daha çok kendime çekmek için kullandım.Ayrıca, O'nu yalnızca kulakları işiterek tanıdım, bu yol budur. Diğer insanları O'nu tanımaya zorladım.Onları kendime ve benim gibilerine bağımlı kıldım.Onları neredeyse hiç tanımadığım Kutsal Ruh'tan çok tümdengelimli akıl yürütmeye yönelttim.İnsanları İsa'ya değil, kendime ve kendime yönelttim. benim gibi O'nu tanıyormuş gibi yapanlar.O'nu burada gördüğümde Musa'nın altın buzağıya yaptığı gibi yazılarımı toz haline getirmek istedim.Aklım idolümdü ve herkesin benimle aklıma tapmasını istedim. Bana olan saygınız beni sevindirmiyor.Eğer onu tanımak için harcadığım kadar zamanımı O'nu tanımak için harcasaydım. Bilgimle başkalarını etkilemek için O'ndan

Machine Translated by Google

bu en altta olanlar kendileri için hazırlanmış tahtlarda oturuyor olurdu ve daha niceleri bu odada olurdu."

"İşin hakkında söylediklerinin doğru olduğunu biliyorum, ama kendine biraz fazla yüklenmiyor musun?" sorguladım. "Eserleriniz beni yıllarca ruhen besledi, çünkü onların çok sayıda başka eseri olduğunu biliyorum."

"Kendime fazla yüklenmiyorum. Tüm söylediklerim doğru, çünkü tahtın önüne çıktığımda teyit edildi. Çok şey ürettim ama bana buradaki herkesten daha fazla yetenek verildi ve onları gömdüm. kendi manevi gurur ve hırsları.Adem'in bütünü taşıyabileceği gibi

insan ırkını çok görkemli bir geleceğe taşıdı, ancak başarısızlığı milyarlarca ruhu en kötü felaketlere sürükledi, otorite ile sorumluluk geliyor. Size ne kadar fazla yetki verilirse, hem iyi hem de kötü için o kadar fazla potansiyele sahip olursunuz. O'nunla çağlar boyu hüküm sürecek olanlar, en derin türden sorumluluğu bileceklerdir. Hiçbir insan tek başına durmaz ve her insani başarısızlık veya zafer, gelecek nesiller için bile kavrayışımızın çok ötesinde yankılanır."

Bu adamın en güzel ve anlaşılır ifadelerle nasıl yazdığını düşünüyordum, onun bir "kelime demircisi", kelimeleri sanat eserine dönüştüren bir zanaatkarın tanımı olduğunu hissediyordum. Ama burada, yazılarının çok iyi bilindiği yetenek olmadan sıradan bir adam olarak konuşuyordu. Buradaki herkesin yaptığı gibi ne düşündüğümü bildiğini biliyordum, ama belli ki ne düşündüğüne devam etti.

Machine Translated by Google

düşünce daha önemliydi.

"O'nun hakkında bilgi yerine Rab'bi aramış olsaydım, başarılı bir şekilde liderlik edebileceğim binlerce kişi şimdi burada daha çok milyonlarla sonuçlanabilirdi. Otoritenin gerçek doğasını anlayan biri onu asla aramaz, ancak onu kabul ettiğinde kabul ederdi. Bilin ki onlar, tökezlemeden yetki taşıyabilen tek Olan Rab'bin boyunduruğundadır.

Kendiniz için asla nüfuz aramayın, sadece Rab'bi arayın ve O'nun boyunduruğuna girmeye istekli olun. Benim etkim kalbini beslemedi, aksine bilgiyle olan gururunu besledi."

"Aynı şeyi yapmadığımı nasıl bilebilirim?" Kendi yazılarımı düşünmeye başladığımda sordum.

"İnsanların değil, Tanrı'nın onayladığını göstermek için çalış," diye yanıtladı saflara geri dönerken. Kaybolmadan önce döndü ve hafif bir gülümsemeyle son bir tavsiyede bulundu: "Ve beni takip etme."

Bu ilk kalabalıkta hem kendi zamanımdan hem de tarihimden Tanrı'nın başka birçok erkek ve kadınını gördüm. Durdum ve daha birçok kişiyle konuştum. En yüksek mevkilerde olmasını beklediğim pek çok kişinin krallığın en alt kademesinde olması beni sürekli şaşırttı. Birçoğu aynı temel hikayeyi paylaştı - hepsi büyük zaferlerinden sonra ölümcül gurur günahına düştüler ya da diğer erkekler kendileri kadar meshedildiğinde kıskançlığa düştüler. Diğerleri hayatlarının sonlarına doğru şehvet, cesaretsizlik veya acıya kapılmıştı ve çizgiyi geçip yok olmadan önce alınmaları gerekiyordu.

Hepsi bana aynı uyarıyı verdi: maneviyat ne kadar yüksekse

Machine Translated by Google

İçinde yürüdüğün otorite, sevgisiz ve alçakgönüllü değilsen o kadar düşebilirsin.

Yargı kürsüsüne doğru ilerlerken, krallıkta daha yüksek rütbeli olanları geçmeye başladım. Benim yaşadığım sorunları tökezleyenlerle yaptığım görüşmeler sayesinde daha birçok perde üzerimden sıyrıldıktan sonra, üstesinden gelen bazı kişilerle tanışmaya başladım. Rab'be ve birbirlerine sonuna kadar sadakatle hizmet eden çiftlerle tanıştım. Buradaki zaferleri tarif edilemezdi ve zaferleri beni yaşam yolunda kalmanın ve O'na sadakatle hizmet etmenin mümkün olduğu konusunda cesaretlendirdi. Tökezleyenler, birçok farklı şekilde tökezlediler. Hepsine galip gelenler aynı şekilde yaptılar - ilk ve en büyük emre olan bağlılıklarından - Rab'bi sevmekten - sapmadılar. Bu sayede, insanlara değil, hatta ruhani insanlara bile, O'na hizmet edilmiş oldular.

Kuzu'ya tapanlar ve O'nun gittiği her yerde O'nun ardından gidenler bunlardı.

Daha tahtın yarısına bile gelmemişken, birinci rütbenin tarif edilemez ihtişamı, şimdi geçtiklerimin ihtişamına kıyasla dış karanlık gibi görünüyordu. Yeryüzündeki en büyük güzellik, cennette herhangi bir yerde bulunmaya hak kazanamazdı. Ve bana bu odanın tarif edilemez alemlerin eşiği olduğu söylendi!

Tahta yürümem günler, aylar hatta yıllar almış olabilir. O yerde zamanı ölçmenin bir yolu yoktu.
Oradaki herkes bana kim olduğum ya da yaptığım bir şey yüzünden değil, sadece bir insan olduğum için saygı gösterdi.

Machine Translated by Google

son günlerin savaşında savaşçı. Her nasılsa, bu son savaş yoluyla, Tanrı'nın görkemi, yaratılan ve yaratılacak olan her güç ve otoriteye sonsuza dek tanık olacak şekilde ortaya çıkacaktı. Bu savaş sırasında çarmıhın görkemi ortaya çıkacak ve Tanrı'nın bilgeliği özel bir şekilde bilinecekti. O savaşta olmak mümkün olan en büyük onurlardan birine verilecekti.

Mesih'in Yargı Makamına yaklaştığımda, en yüksek rütbedekiler de O'nun tahtının bir parçası olan tahtlarda oturuyorlardı. Bu tahtların en küçüğü bile, birçok kez dünyevi tahtlardan daha görkemliydi. Bunlardan bazıları, yakında yerlerini alacak olan yeryüzündeki şehirlerin yöneticileriydi. Diğerleri cennetin işleri üzerinde, diğerleri ise yıldız sistemleri ve galaksiler gibi fiziksel yaratılışın işleri üzerinde yöneticilerdi. Ancak, şehirler üzerinde yetki verilenlere, galaksiler üzerinde yetki verilenlerden bile üstün tutulduğu açıktı. Tek bir çocuğun değeri, yıldızlardan oluşan bir galaksinin değerini aşar, çünkü Kutsal Ruh insanların içinde yaşadı ve Rab, ebedi mesken yeri olarak erkekleri seçmişti. O'nun görkeminin huzurunda bütün dünya bir toz zerresi kadar önemsiz görünüyordu; ve yine de o kadar sonsuz saygı görüyordu ki, tüm yaratılışın dikkati onun üzerindeydi.

Şimdi tahtın önünde durduğuma göre, kendimi bir toz zerreciğinden bile daha aşağıda hissettim. Yine de Kutsal Ruh'u üzerimde hiç olmadığı kadar çok hissettim. Sadece O'nun gücü sayesinde ayakta durabildim. O'nun hizmetini Yorgan olarak gerçekten anlamaya başladığım yer burasıydı. tüm yol boyunca bana yol gö

Machine Translated by Google

Çoğunlukla, O'nun varlığından habersiz olmama rağmen yolculuk.

Lord, hayal ettiğimden hem daha nazik hem de daha korkunçtu. Dağda bana eşlik eden Bilgeliği O'nda gördüm. Ayrıca, bir şekilde, benimle onlar aracılığıyla sık sık konuştuğu için, yeryüzündeki birçok arkadaşımın aşinalığını hissettim. Ayrıca O'nu, başkalarında bana geldiğinde sık sık reddettiğim Kişi olarak tanıdım. Hem Aslan hem Kuzu, Çoban ve Damat gördüm ama en çok O'nu Hakim olarak gördüm.

O muhteşem huzurunda bile, Yorgan benimle o kadar güçlüydü ki rahattım. Lord'un hiçbir şekilde rahatsız olmamı istemediği açıktı; Sadece gerçeği bilmemi istedi. O'nun huzurunda durmanın ne kadar heybetli, ne kadar rahatlatıcı olduğunu anlatmak için insan sözcükleri yeterli değildir. Yargının iyi mi yoksa kötü mü olacağı konusunda endişelendiğim noktayı geçmiştim; Bunun doğru olacağını ve Yargıcıma güvenebileceğimi biliyordum.

Bir noktada Rab, etrafındaki taht galerilerine baktı. Birçoğu işgal edildi, ancak çoğu boştu. Sonra dedi ki: "Bu tahtlar, her nesilde Bana sadakatle hizmet eden galipler içindir. Babam ve ben onları dünyanın kuruluşundan önce hazırladık. Bunlardan birinin üzerine oturmaya layık mısınız?"

Bir arkadaşımın bir zamanlar söylediğini hatırladım, "Her şeyi bilen Tanrı size bir soru sorduğunda, bu O olduğu için değildir.

Machine Translated by Google

bilgi arıyorum." Tahtlara baktım. Şu anda oturanlara baktım. İnancın büyük kahramanlarından bazılarını tanıyabiliyordum ama oturanların çoğu dünyada pek tanınmamıştı bile. Tanıdığım birçok kişi vardı. Hayatlarını bilinmezlik içinde geçiren misyonerlerdi. Yeryüzünde anılmak hiç umurlarında olmadı, sadece O'nun tarafından hatırlanmak istediler. Bazılarının zengin olduğunu ya da kendisine sadık hükümdarları görünce biraz şaşırdım. Ancak görünen o ki, sadık, dua eden kadınlar ve anneler, diğer tek topluluklardan daha fazla taht işgal ediyorlardı.

Kendimi burada oturmaya layık görüyorsam, Tanrı'nın sorusuna "evet" yanıtını vermemin hiçbir yolu yoktu. Orada bulunan herhangi birinin yanında oturmaya layık değildim. Bana cennetteki veya dünyadaki en büyük ödül için yarışma fırsatı verildiğini biliyordum ve başarısız olmuştum. Çaresizdim ama hala bir umut vardı. Hayatımın çoğu başarısızlıkla geçmiş olsa da, dünyadaki hayatımı bitirmeden önce burada olduğumu biliyordum. Layık olmadığımı itiraf ettiğimde sordu:

"Ama bu koltuğu istiyor musun?"

"Bütün kalbimle yapıyorum," diye yanıtladım.

Sonra Rab galerilere baktı ve dedi ki, "Bu boş koltuklar herhangi bir nesilde doldurulabilirdi. Adımı çağıran herkese buraya oturma daveti verdim. Hala müsaitler. Şimdi son savaş geldi, ve sonuncuların çoğu birinci olacak.Bu koltuklar savaş bitmeden doldurulacak.Burada oturanlar bilinecek.

Machine Translated by Google

iki şeyle: onlar tevazu cübbesini giyecekler ve benim suretim onlarda olacaktır. Artık mantoya sahipsiniz. Eğer onu saklayabilir ve savaşta kaybetmezseniz, döndüğünüzde benim suretim de sizde olacaktır. O zaman bunlarla oturmaya lâyık olacaksın, çünkü seni lâyık kılmış olacağım. Tüm yetki ve güç Bana verildi ve onu yalnızca ben kullanabilirim. Sen galip geleceksin ve sadece Bana tamamen bağlı kalmaya geldiğin zaman benim yetkime güvenileceksin. Şimdi dön ve evime bak. "

Döndüm ve geldiğim yöne baktım. Tahtının önünden tüm odayı görebiliyordum. Gösteri, görkemiyle herhangi bir karşılaştırmanın ötesindeydi. Milyonlar safları doldurdu. En düşük rütbedeki her birey bir ordudan daha muhteşemdi ve daha fazla güce sahipti. Böyle bir ihtişam panoramasını özümseme kapasitemin çok ötesindeydi. Buna rağmen, büyük odanın sadece çok küçük bir bölümünün işgal edildiğini görebiliyordum.

Sonra tekrar Rab'be baktım ve O'nun gözlerindeki yaşları görünce şaşırdım. Kendi gözlerinden başka buradaki tüm gözlerin yaşlarını sildi. Yanağından bir damla yaş süzülürken onu eline aldı. Daha sonra bana teklif etti.

"Bu benim bardağım. Benimle içer misin?”

Onu reddetmemin hiçbir yolu yoktu. Rab Bana bakmaya devam ederken, O'nun büyük sevgisini hissetmeye başladım. Ne kadar kötü olsam da o beni hala seviyordu. Hak etmemiş olsam da, O'na yakın olmamı istedi. Sonra dedi ki:

Machine Translated by Google

"Bunların hepsini senin şimdi anlayamayacağın bir aşkla seviyorum. Burada olması gereken ama gelmeyen herkesi de seviyorum. Kaybolanın peşine doksan dokuzu bıraktım. Çobanlarım yapmazdı. bırak hala kayıp olan doksan dokuzun peşinden gitsin. ben kayıpları kurtarmaya geldim. atışı kurtarmak için gitmek için kalbimi paylaşır mısın? Bu salonda başka bir koltuk var mı? Cennete, Bana ve Babama neşe getirmek için bu görevi üstlenir misin? Bu yargı benim ev halkım içindir ve benim evim dolu değildir. ev dolu. Ancak o zaman dünyayı kurtarmamızın ve yaratıklarımdan kötülüğü kaldırmamızın zamanı gelecek. Eğer bardağımdan içersen, kaybolanları benim onları sevdiğim gibi seveceksin."

Sonra o kadar sade bir kâse aldı ki, bu kadar ihtişamlı bir odada yerinde değilmiş gibi göründü ve içine gözyaşını koydu. Daha sonra bana verdi. Hiç bu kadar acı bir şey tatmadım. Hiçbir şekilde hepsini, hatta çoğunu içemeyeceğimi biliyordum, ama içebildiğim kadar içmeye kararlıydım. Rab sabırla bekledi, sonunda öyle bir ağlamaya başladım ki, sanki gözyaşlarımdan nehirler akıyormuş gibi hissettim. Kayıplar için ağlıyordum, ama daha çok Tanrı için ağlıyordum.

O büyük acıya daha fazla dayanamayacağım için çaresizce ona baktım. Sonra O'nun huzuru içimi doldurmaya ve hissettiğim sevgisiyle birlikte akmaya başladı. Hiç bu kadar harika bir şey hissetmemiştim. Bu, sonsuza kadar fışkırabileceğini bildiğim yaşayan suydu. Sonra içimde akan suların alev aldığını hissettim. Bu ateşin söneceğini hissetmeye başlad

Machine Translated by Google

O'nun yüceliğini ilan etmeye başlayamazsam beni tüketin. Vaaz etme, O'na tapınma ve O'nun sevindirici haberi uğruna aldığım her nefesi solumak için hiç böyle bir dürtü hissetmemiştim.

"Kral!" O hariç herkesi unutarak bağırdım. "Artık bu yargı tahtının aynı zamanda lütuf tahtı olduğunu biliyorum ve şimdi Senden sana hizmet etmek için lütuf istiyorum. Her şeyden önce senden lütuf istiyorum! Yolumu bitirmen için lütuf istiyoru Senden seni böyle sevmenin lütfunu istiyorum ki, bu zaaflardan ve bencillikten kurtulabileyim.

hayatımı o kadar karartti ki Kendimden ve kendi kalbimin kötülüğünden kurtuluşa ve şimdi kalbimde sürekli olarak aktığını hissettiğim bu aşk için Sana sesleniyorum. Bana kalbini, aşkını vermeni istiyorum. Senden beni günahımdan mahkum etmen için Kutsal Ruh'un lütfunu istiyorum. Senden gerçekten olduğun gibi Sana tanıklık etmek için Kutsal Ruh'un lütfunu istiyorum. Sana gelenler için hazırladığın her şeye tanıklık etme lütfunu istiyorum. Bu yargının gerçekliğini vaaz etme lütfunun üzerimde olmasını istiyorum. Bu boş tahtları işgal etmeye çağrılanlarla paylaşma lütfunu, onlara yaşam yolunda tutacak, kendilerine çağrıldıkları şeyi yapma inancını verecek yaşam sözlerini verme lütfunu istiyorum. . Tanrım, bu lütuf için sana yalvarıyorum."

Bunun üzerine Rab ayağa kalktı ve görebildiğim kadarıyla tahtlarda oturanların hepsi de ayağa kalktı. Gözleri daha önce görmediğim bir ateşle yandı.

"Benden lütuf istedin. Bu ricayı ben

Machine Translated by Google

asla inkar etme. Geri döneceksin ve Kutsal Ruh seninle olacak. Burada hem şefkatimi hem de şiddetimi tattınız. Hayat yolunda kalacaksan ikisini de hatırlamalısın. Tanrı'nın gerçek sevgisi, Tanrı'nın yargısını içerir.
Hem nezaketimi hem de ciddiyetimi bilmelisin, yoksa aldanacaksın. Bu, size burada verilmiş olan, ikisini de tanıma yarışıdır. Buradaki kardeşlerinle yaptığın sohbetler benim lütfumdu. Onları hatırla.

Sonra kılıcını kalbime, sonra ağzıma, sonra da ellerime doğrulttu. Bunu yaptığında kılıcından bu ateş çıktı ve beni yaktı. Acı çok büyüktü. "Bu da bir lütuftur" dedi. "Sen bu saat için hazırlanan pek çok kişiden birisin. Burada gördüğün her şeyi vaaz et ve yaz. Sana söylediklerimi kardeşlerime söyle. Git ve kaptanlarımı son savaşa çağır. Git ve savun. Fakirler ve mazlumlar, dullar ve yetimler. Bu, kaptanlarımın görevidir ve onları bulacağınız yer orasıdır.

Çocuklarım Benim için göklerdeki yıldızlardan daha değerlidir. Kuzularımı besle. Küçüklerime göz kulak olun. Allah'ın sözünü onlara ver ki yaşasınlar. Savaşa git.

Git ve geri çekilme. Çabuk git çünkü ben çabuk geleceğim. Bana itaat edin ve geleceğim günü çabuklaştırın. "

Sonra bir melek topluluğu geldi ve beni tahttan uzaklaştırdı. Lider yanıma geldi ve konuşmaya başladı.

"Artık ayağa kalktı, kıyamete kadar bir daha oturmayacak.

Machine Translated by Google

son savaş bitti. Düşmanlarının ayaklarının altına serileceği zamana kadar oturdu. Artık zamanı geldi.
O'nun şehvet gecesinden beri hazır bekleyen melekler ordusu şimdi yeryüzüne salıverildi.
Cehennem orduları da serbest bırakıldı. Bu, tüm yaratılışın beklediği zamandır. Tanrı'nın büyük gizemi yakında sona erecek. Artık sonuna kadar savaşacağız. Seninle ve kardeşlerinle savaşacağız."

Machine Translated by Google

Bölüm V, Üstesinden Gelenler

Yargı kürsüsünden uzaklaşmaya devam ederken, az önce yaşadığım her şeyi düşünmeye başladım. Hem korkunç hem de harika olmuştu. Her ne kadar zorlayıcı ve yürek parçalayıcı olsa da kendimi hiç olmadığım kadar güvende hissediyordum. İlk başta bu kadar çok kişinin önünde bu kadar çıplak olmak, tek bir düşünceyi bile gizleyememek kolay değildi, ama rahatlayıp kabul ettiğimde, ruhumu temizlediğini bilerek, derinden özgürleştirici oldu. Saklayacak bir şeyin olmaması en ağır boyunduruğu ve prangaları çıkarmak gibiydi. Daha önce hiç nefes almamış gibi nefes aldığımı hissetmeye başladım.

Ne kadar rahat olursam, zihnim kapasitesinde o kadar çoğalır gibiydi. Sonra, hiçbir insan sözünün ifade edemediği bir iletişimi hissetmeye başladım. Elçi Pavlus'un, anlatılamaz sözler işittiği üçüncü göğe yaptığı ziyaretle ilgili yorumlarını düşündüm. Her türlü insan iletişimini büyük ölçüde aşan ruhsal bir iletişim vardır. İnsan kelimelerinin ifade edebileceğinden daha derin ve anlamlıdır. Her nasılsa kalbin ve aklın birlikte saf bir iletişimidir ve o kadar saftır ki yanlış anlaşılma olasılığı yoktur.

Odadaki birine baktığımda, onun beni anladığı gibi ne düşündüğünü anlamaya başladım. Rab'be baktığımda O'nu da aynı şekilde anlamaya başladım. Kelimeleri kullanmaya devam ettik ama her birinin anlamı sözlükte olmayan bir derinliğe sahipti.

Machine Translated by Google

hiç yakalayabilirdi. Zihnim özgürleşmişti, böylece kapasitesi defalarca katlanmıştı. Daha önceki deneyimlerin ötesinde canlandırıcıydı. önce deneyimlemek.

Ayrıca Rab'bin benimle bu şekilde iletişim kurabilmekten, benim O'nunla olduğum kadar zevk aldığı da açıktı. O'nun Tanrı'nın Sözü olmasının ne anlama geldiğini daha önce hiç bu kadar derinden anlamamıştım. İsa, Tanrı'nın yarattıklarına İletişimidir. Sözleri ruh ve yaşamdır ve anlamları ve güçleri şu anki insan tanımlarımızı çok aşmaktadır.
İnsan sözleri, ruhun iletişiminin çok yüzeysel bir şeklidir. İnsan kelimelerini aşan bir düzeyde iletişim kurmamızı sağladı, ancak düşüş ve Babil Kulesi'ndeki fiyasko nedeniyle bu kapasiteyi kaybettik. Bunu yeniden kazanmadan yaratıldığımız kişi olamayız ve bunu ancak O'nun huzurunda özgür olduğumuzda elde edebiliriz.

Adem'in günahı onun Tanrı'dan saklanmasına neden olduğunda, bunun, insanın yaratılışında çok korkunç bir çarpıklığın başlangıcı olduğu kadar, onun entelektüel ve ruhsal kapasitelerinde ciddi bir azalma olduğunu anlamaya başladım.

Bunlar ancak "gizlenmekten" çıktığımızda, kendimizi Tanrı'ya ve birbirimize açtığımızda ve gerçekten şeffaf hale geldiğimizde geri alınabilirdi. Rab'bin görkemini "örtülü bir yüzle" gördüğümüzde, O'nun suretinde değiştiriliriz. Perdeler bizim saklanmamızdan kaynaklanır.

Rab, Adem'e suçtan sonra nerede olduğunu sorduğunda, bu O'nun insana sorduğu ilk soruydu ve eğer tamamen restore edilmek istiyorsak yanıtlamamız gereken ilk soru da bu oldu.

Machine Translated by Google

ona. Elbette, Rab Adem'in nerede olduğunu biliyordu. Soru Adem'in iyiliği içindi. Bu soru, Tanrı'nın insan arayışının başlangıcıydı. Kefaret hikayesi, insanın Tanrı'yı arayışı değil, Tanrı'nın insanı arayışıdır. Bu soruyu tam olarak cevaplayabildiğimizde, Tanrı'ya göre nerede olduğumuzu bilerek, O'na tam olarak iade edilmiş olacağız. Bu sorunun cevabını ancak O'nun huzurundayken bilebiliriz.

Tüm yargı koltuğu deneyimimin özü buydu. Rab zaten benim hakkımda bilinmesi gereken her şeyi biliyordu. Her şey benim iyiliğim içindi, böylece nerede olduğumu bilebildim. Hepsi beni saklandığım yerden çıkarmak, karanlıktan aydınlığa çıkarmak içindi.

Ayrıca Rab'bin halkıyla bir olmayı ne kadar istediğini anlamaya başladım. Yargının tamamı boyunca, iyi ya da kötü bir şeyi O'nunla birlikte görmem kadar iyi ya da kötü görmemi sağlamaya çalışmıyordu. Rab beni, benim O'nu aradığımdan daha çok arıyordu. O'nun yargıları beni özgür kılacak ve O'nun dünyaya ilişkin yargısı dünyayı özgür kılacak.

Tanrı'nın yargı günü geldiğinde, Adem'in saklandığı yerden nihai kurtuluşu gelecektir. Bu, Adem'in nihai kurtuluşu olacak ve aynı zamanda Adem'in esaretine maruz kalan yaratılışın nihai kurtuluşunu da başlatacak.
Dünyadaki karanlık, düşüşten sonra başlayan saklanma zorunluluğuyla devam etti. "Işıkta yürümek", belirli gerçekleri bilmek ve bunlara uymaktan daha fazlasıdır - bu doğru olmaktır ve saklanma zorunluluğundan özgür olmaktır.

"Işıkta yürümek" artık Tanrı'dan saklanmak anlamına gelmez

Machine Translated by Google

ya da başka biri. Adem ile Havva'nın düşmeden önceki çıplaklığı sadece fiziksel değil, ruhsal da idi. Kurtuluşumuz tamamlandığında bu tür bir özgürlüğü tekrar bileceğiz. Başkalarına tamamen açık olmak, gerçekten de kendi kalplerimizi ve zihinlerimizi şu anda varlığından bile haberdar olmadığımız alemlere açacaktır. Şeytan'ın Yeni Çağ Hareketi aracılığıyla taklit etmeye çalıştığı şey budur.

Yürürken, öğrendiğim her şeyi düşünerek, aniden Rab tekrar Bilgelik şeklinde yanımda belirdi.
Sadece O, yargı kürsüsündeyken bile, O'nu şimdiye kadar gördüğümden çok daha görkemli görünüyordu. Hem şaşırdım hem de çok sevindim.

"Tanrım, benimle böyle mi dönüyorsun?" Diye sordum.

"Ben hep böyle yanında olacağım. Ancak ben sana şimdi beni gördüğünden daha çok olmak istiyorum. Burada benim nezaketimi ve sertliğimi gördün ama yine de Beni Adil Yargıç olarak tam olarak tanımıyorsun. "

Tüm bu zamanı O'nun yargı kürsüsü önünde geçirdiğim ve öğrendiğim her şeyin O'nun yargısı hakkında olduğunu hissettiğim için bu beni şaşırttı. Bunun içeri girmesine izin vermek için durakladı ve sonra devam etti.

"Gerçeği algıladığın zaman gelen bir özgürlük var, ama kimi özgür bıraktıysam gerçekten özgür. Varlığımın özgürlüğü gerçeği bilmekten daha büyük. Benim huzurumda kurtuluşu deneyimledin, ama senin için daha çok şey var. Yargılarımı anlayın.

Machine Translated by Google

yargılamak için yargılamaya ya da haklı çıkarmaya değil, doğruluğu ortaya çıkarmaya çalışıyorum. Doğruluk ancak Benimle birlik içinde bulunur. İnsanları Benimle birliğe getiren doğru yargı budur.

"Kilisem şimdi yargıçları olmadığı için utançla giyinmiş. Yargıçları yok çünkü Beni Yargıç olarak tanımıyor. Şimdi benim yargımı bilen halkım için yargıçlar yetiştireceğim. insanları veya meseleleri değil, işleri düzeltmek için, bu da onları Benimle anlaşmaya getirmektir.

"Yeşu'ya Ordu Komutanı olarak göründüğümde, ne onun ne de düşmanlarının yanında olduğumu beyan ettim. Asla taraf tutmaya gelmedim. Geldiğimde taraf tutmak için değil, devralmak için. İsrail Vaat Edilen Topraklarına girmeden önce Ordunun Kaptanı. Kilise şimdi Vaat Edilen Topraklarına girmek üzere ve ben tekrar Ev Sahibinin Kaptanı olarak görünmek üzereyim. Bunu yaptığımda Halkımı zorlayan herkesi ortadan kaldıracağım onların kardeşlerine karşı taraf tutmak benim adaletim insani çatışmalarda taraf tutmaz kendi halkımınkilerde bile. israil aracılığıyla yaptığımı onların düşmanları için de yapıyordum, onlara karşı değil. benim adaletimi göremediğin dünyevi, dünyevi bakış açısı, benim yetkimde yürümek için adaletimi görmelisin çünkü doğruluk ve adalet tahtımın temelidir.

"Seçtiğim insanlara doğruluk yükledim, ama çöldeki İsrail gibi, en büyüğü bile.

Machine Translated by Google

kilise çağının azizleri, zamanın küçük bir bölümünde ya da zihinlerinin ve kalplerinin küçük bir bölümüyle Benim yollarımla aynı hizaya geldiler. Onlardan yana veya düşmanlarına karşı değilim, ama halkımı düşmanlarını kurtarmak için kullanmaya geliyorum. Bütün erkekleri seviyorum ve herkesin kurtulmasını arzuluyorum. "

Dağda verdiğimiz büyük savaşı düşünmeden edemedim. Onları kontrol eden kötülüğe karşı savaşırken birçok kardeşimizi yaraladık. Düşman kampında hâlâ birçoğu vardı, ya onun tarafından kullanılıyor ya da tutsakları olarak tutuluyordu. Bir sonraki savaşın yine kendi kardeşlerimize karşı olup olmayacağını merak etmeye başladım. Rab bütün bunları düşünürken beni izliyordu ve sonra devam etti.

"Son savaş bitene kadar, düşman tarafından kullanılan bazı kardeşlerimiz her zaman olacaktır. Ama bunu şimdi size anlatmamın nedeni bu değil. Bunu, düşmanın nasıl içeri girdiğini görmenize yardımcı olmak için anlatıyorum. kendi kalbini ve zihnini ve seni nasıl kullandığını... Şimdi bile her şeyi benim gördüğüm gibi görmüyorsun.

"Bu, halkımla ortaktır. Bu zamanda, en büyük liderlerim bile benimle nadiren uyum içindedir. Birçoğu iyi işler yapıyor, ancak çok azı benim onlara emrettiğim şeyi yapıyor. Bu, aranızdaki bölünmelerin sonucudur. Ben herhangi bir topluluğa taraf olmaya gelmiyorum, Benim tarafıma gelecek olanlara sesleniyorum.

"Sana birinin fiziksel hastalığı veya bilmediğin başka bir bilgi hakkında bir 'bilgi sözü' verdiğimde etkileniyorsun. Bu bilgi geliyor.

Machine Translated by Google

Aklıma küçük bir dereceye kadar dokunduğunuzda. Her şeyi biliyorum. Benim zihnime tam olarak sahip olsaydınız, tıpkı burada deneyimlemeye başladığınız gibi, karşılaştığınız herkes hakkında her şeyi bilebilirsiniz. Bütün erkekleri benim onları gördüğüm gibi göreceksin. Ama o zaman bile bende tam olarak kalacak daha çok şey var. Böyle bir bilgiyi nasıl doğru kullanacağını bilmek için kalbime sahip olmalısın. Ancak o zaman Benim yargımı alacak

"Doğaüstü bilgim konusunda sana ancak kalbimi bildiğin ölçüde güvenebilirim. Kiliseme salıverdiğim Ruh'un armağanları, gelecek çağın güçlerinin küçük işaretleridir. Bu çağın habercileri ve bu nedenle onun güçlerini bilmelisiniz.Hediyeleri içtenlikle istemelisiniz çünkü onlar benim bir parçamdır ve onları size, benim gibi olabilmeniz için verdim. Aklımı, Yollarımı ve Amaçlarımı bil, ama kalbimi bilmeyi de içtenlikle iste. Kalbimi bildiğin zaman, kalbinin gözleri açılacak. O zaman benim gördüğüm gibi göreceksin ve benim yaptığımı yapacaksın. yapmak.

"Kiliseme gelmek için çağın güçlerinden çok daha fazlasını emanet etmek üzereyim. Ancak, büyük güçle güvenilenlerin üzerine sık sık gelen büyük bir aldatmaca var ve ne yapmak üzere olduğumu anlamıyorsanız, göster, sen de bu aldatmacaya düşeceksin.

"Benim lütfumu istedin ve ona sahip olacaksın.
Sizi yaşam yolunda tutacak ilk lütuf, şu anki aldatmanızın seviyesini bilmektir. Aldatma içerir

Machine Translated by Google

benim gibi anlamadığın herhangi bir şey. Şu andaki aldatma derecenizi bilmek, alçakgönüllülük getiriyor ve lütfumu alçakgönüllülere veriyorum. Bunun için dedim ki: Kulumdan başka kim bu kadar kördür. . .' Bu nedenle Ferisilere, 'Dünyaya yargı için geldim' dedim. . . görmeyenleri kör etmek, görenleri kör etmek. . . Kör olsaydın suçlu olmazdın ama gördüğünü iddia ettiğin için suçluluğun kalır. Bunun için kulum Pavlus'u çağırdığımda nurum onu kör etti. Benim ışığım sadece onun gerçek durumunu ortaya çıkardı. Onun gibi sen de doğal olarak kör olmalısın ki Ruhumla göresin."

Sonra geçtiğimiz tahtlarda oturanlara bakma gereği duydum. Bunu yaparken gözüm, resul Pavlus olduğunu bildiğim bir adama takıldı. Rab'be baktığımda, Kendisiyle konuşmamı işaret etti.

"Bunu dört gözle bekliyordum," dedim, kendimi garip ama bu toplantıdan dolayı heyecanlı hissederek. "Mektuplarınızın kiliseye ne kadar rehberlik ettiğinin farkında olduğunuzu biliyorum ve muhtemelen hala hepimizin toplamından daha fazlasını başarıyorlar. Hala dünyadaki en büyük ışıklardan birisiniz."

"Teşekkür ederim," dedi nezaketle. "Ama seninle tanışmak için ne kadar sabırsızlandığımızı anlamıyorsun. Sen son savaşta bir askersin; buradaki herkesin karşılaşmayı beklediği kişi sensin. Bu günleri yalnızca sınırlı kehanet vizyonumuzla belirsiz bir şekilde gördük, ama sen onların içinde yaşamak için seçildin, sen son için hazırlanan bir askersin

Machine Translated by Google

savaş. Hepimizin beklediği sizlersiniz."

Yine de garip hissederek devam ettim, "Ama size ve yaşamları ve yazılarıyla rotamızı belirlememize yardımcı olan herkese duyduğumuz takdiri aktarmanın hiçbir yolu yok. Ayrıca minnettarlığımızı paylaşmak için bir sonsuzluğa sahip olacağımızı da biliyorum, bu yüzden lütfen, buradayken, bu savaşta bize yardımcı olacak neslime ne diyeceğinizi sormama izin verin?' "

"Size sadece yazılarım aracılığıyla zaten söylediğimi bildiğinizi söyleyebilirim. Yapmam gereken her şeyi başaramadığımı bilerek onları daha iyi anlamanızı isterim," dedi Paul, bana kararlı bir şekilde bakarak. gözler.

"Ama buradasın, en büyük tahtlardan birindesin. Hala sonsuz yaşam için herhangi birimizin asla umamayacağı kadar çok meyve topluyorsun," diye itiraz ettim.

"Tanrı'nın lütfuyla kursumu bitirebildim, ama yine de çağrıldığım her yere girmedim.
girebileceğim en yüksek amaçlar. Herkesin vardır. Bazılarının beni Hristiyan hizmetinin en büyük örneğinden daha az bir şey olarak düşünmenin küfür olduğunu düşündüğünü biliyorum, ancak hayatımın sonlarına doğru günahkarların en büyüğü olduğumu yazdığımda dürüst davrandım. Günahkarların en büyüğü olduğumu söylemiyordum, ama o zaman günahkarların en büyüğüydüm. Bana anlamam için çok şey verilmişti ve ben çok azına girdim."

"Bu nasıl olabilir?

alçakgönüllü olmak" diye sordum.

Machine Translated by Google

"Gerçek tevazu, hakka razı olmaktır. Korkmayın.
Mektuplarım doğruydu ve Kutsal Ruh'un mesh etmesiyle yazılmışlardı.
Ancak bana çok şey verildi ve bana verilenlerin hepsini kullanmadım.
Ben de yetersiz kaldım. Buradaki herkes yetersiz kaldı, Bir hariç. Ama bunu özellikle benim hakkımda görmelisiniz, çünkü birçok kişi benim hakkımda çarpık bir görüşe sahip oldukları için hala öğretilerimi çarpıtıyor."

"Mektuplarımdaki ilerlemeyi gördüğünüzde, en yakın havarilerden bile daha aşağı olmadığımı hissetmekten, havarilerin en küçüğü, sonra azizlerin en küçüğü olduğumu kabul ederek, nihayet benim en küçüğü olduğumun farkına vardım. Günahkarların en büyüğü. Sadece alçakgönüllü olmuyordum, ayık gerçekleri konuşuyordum. Kullandığımdan çok, çok daha fazlasına güveniliyordum. Burada tam olarak iman eden, tam olarak itaat eden ve O'na verilen her şeyi gerçekten bitiren bir tek Kişi vardır, ama siz benim yaptığımdan çok daha fazla yürüyebilirsiniz."

Cevabım zayıftı, "Söylediklerinin doğru olduğunu biliyorum, ama bunun son savaş için bize vereceğin en önemli mesaj olduğundan emin misin?"

"Eminim," dedi kesin bir inançla. "Rab'bin mektuplarımı olduğu gibi kullanma lütfunu çok takdir ediyorum.
Ama birçoğunuzun onları yanlış kullanma şekliyle ilgileniyorum. Onlar Kutsal Ruh'un gerçeğidir ve Kutsal Yazılardır. Rab bana sonsuz kilisesinin yapısına yerleştirmem için büyük taşlar verdi, ama bunlar temel taşları değil. Temel taşları tek başına İsa tarafından atıldı.
Hayatım ve hizmetim, çağrıldığınız şeyin örneği değil

Machine Translated by Google

olmak. İsa yalnız odur. Yazdıklarım temel olarak kullanılırsa, üzerine kurulması gerekenlerin ağırlığını taşıyamaz. Yazdıklarım, katlanmak üzere olduğunuz şeye dayanabilecek tek Temel üzerine inşa edilmelidir; temel olarak kullanılmamalıdır. Öğretilerimi Rab'bin öğretileri aracılığıyla görmelisiniz, O'nu benim bakış açımdan anlamaya çalışmamalısınız. Onun sözleri temeldir. Ben sadece O'nun sözlerini detaylandırarak onların üzerine inşa ettim. En büyük bilgelik ve en güçlü gerçekler O'nun sözleridir, benim değil."

"Ayrıca bilmelisiniz ki, benim elimde olan her şeyde yürümedim. Her inanan için benim girdiğimden çok daha fazlası var. Her gerçek inananın içinde Kutsal Ruh vardır. Yaratan'ın gücü her şey onların içinde yaşar. azizlerin en küçüğünde dağları yerinden oynatma, orduları durdurma veya ölüleri diriltme gücü vardır. eğer gününüzde çağrıldığınız her şeyi başaracaksanız, hizmetim olmamalı nihai, ancak bir başlangıç noktası olarak görülüyor.

Amacınız benim gibi olmak değil, Rab gibi olmak olmalıdır.
O'nun gibi olabilirsiniz ve yaptığı her şeyi ve hatta daha fazlasını yapabilirsiniz, çünkü O en iyi şarabını sona sakladı."

Burada sadece gerçeğin konuşulabileceğini biliyordum. Pavlus'un söylediklerinin, birçok kişinin İncil'in temeli üzerine inşa etmek yerine, onun öğretilerini yanlış bir şekilde temel olarak kullanma şekli hakkında doğru olduğunu biliyordum, ancak Pavlus'un çağrısından geri kaldığını kabul etmek benim için hala zordu. . Paul'ün tahtına ve varlığının görkemine baktım. Cennetteki en büyük azizlerin sahip olacağını hayal ettiğimden çok daha fazlasıydı.

Machine Translated by Google

Beklediğim kadar açık sözlü ve kararlıydı. Bütün kiliselere duyduğu büyük ilgiyi hâlâ taşıdığını görmek beni çok etkiledi. Onu putlaştırmıştım ve bu beni özgürleştirmeye çalıştığı bir suçtu.

Öyle olsa bile, putlaştırdığım Paul'den çok daha büyüktü.
Ne düşündüğümü anlayarak iki elini omzuma koydu ve daha da kararlı bir şekilde bana baktı.
gözler.

"Ben senin kardeşinim. Seni buradaki herkes gibi seviyorum. Ama anlamalısın. Artık kursumuz bitti. Biz toprağa ne ektiğimize ne bir şey katabiliriz, ne de ondan çıkarabiliriz ama sen yapabilirsin. Biz senin umudun değiliz. Artık bizim umudumuzsunuz.
Bu sohbette bile sadece daha önce yazdıklarımı onaylayabilirim, ama daha yapacak çok şeyiniz var. Sadece Allah'a kulluk edin ve her şeyde O'na yetişin. Hiçbir insanı hedefiniz yapmayın, sadece O'nu seçin. Yakında bizden çok daha büyük işler yapacak olan birçok kişi yeryüzünde yürüyecek. İlki son, sonuncusu ilk olacak. Bunu önemsemiyoruz. Sizlerle bir olduğumuz için gönlümüzün sevincidir. Benim neslim, temelleri atıp temelin üzerine inşa etmeye alışmıştı ve biz her zaman bunun onurunu yaşayacağız. Ancak temel üzerine inşa edilen her kat daha yükseğe çıkmalıdır. Daha yükseğe çıkmadıkça olmamız gereken bina olmayacağız."

Ben bunu düşünürken o beni dikkatle inceledi. Sonra devam etti, "Bizim zamanımızda elde ettiğimiz, kilise tarafından çok çabuk kaybedilen iki şey daha var ve henüz kurtarılmadılar. Onları geri almalısın."

Machine Translated by Google

"Onlar neler?" Sordum, söyleyeceği şeyin daha önce söylediklerine bir ekten daha fazlası olduğunu hissederek.

"Bakanlığı ve mesajı geri almalısın," dedi.
vurgulayarak söyledi.

Rab'be baktım ve O, onayını salladı ve ekledi, "Pavlus'un bunu size söylemesi doğrudur. Bu zamana kadar her ikisine de en sadık olan o olmuştur."

"Lütfen açıkla," diye yalvardım Paul.

"Tamam," diye yanıtladı. "Dünyada şu anda büyük zulmün ya da zorlukların yaşandığı birkaç küçük yer dışında, bugün vaaz edilen hizmeti ya da mesajı zar zor tanıyabiliyoruz. Bu nedenle, şimdi kilise, eskiden bile olduğu şeyin bir hayaletinden başka bir şey değil. Hizmet ettiğimiz zaman, hizmette olmak yapılabilecek en büyük fedakarlıktı ve bu, yapılan en büyük fedakarlığın mesajını yansıtıyordu - çarmıh. Tanrı'nın gücüdür ve yaşamaya çağrıldığımız her şeyin merkezidir.Şu anda öğrencilerin zihinlerini ve kalplerini dönüştürmek için çok az gücünüz var çünkü çarmıhı yaşamıyorsunuz ve vaaz etmiyorsunuz. Bu nedenle, müritlerle putperestler arasında çok fazla fark görmekte güçlük çekiyoruz. Bu, bize emanet edilen müjde ya da kurtuluş değil. Çarmıha geri dönmelisiniz."

Bu sözlerle bir baba gibi omuzlarımı sıktı ve sonra koltuğuna geri döndü. almış gibi hissettim

Machine Translated by Google

hem inanılmaz bir nimet hem de derin bir azarlama. Yürürken, dağdaki kurtuluşun seviyesini ve dağın içinde gördüğüm kurtuluş hazinelerini düşünmeye başladım. Kendi kararlarımın çoğunun, hatta beni buraya getiren kapıdan girme kararının bile, çoğunlukla beni daha ileriye götürecek şeylere dayandığını görmeye başladım, Rab'bin iradesine değil. Yaptığım her şeyde hâlâ kendim için yaşıyordum, O'nun için değil. Buradaki yargıları benimseme arzumda bile, kaybetmeden zaferle geri dönmeme yardımcı olacak şey beni motive etti. Hâlâ İsa merkezli olmaktan çok ben-merkezcilik içinde yürüyordum.

Paul ile kısa konuşmanın, tam olarak anlaşılması uzun zaman alacak sonuçları olacağını biliyordum.
Bir bakıma, tüm ebedi kiliseden bir kutsama aldığımı hissettim. Büyük tanık bulutu gerçekten bizi neşelendiriyordu. Bize, çocukları için bildiklerinden daha iyi şeyler isteyen gururlu ebeveynler gibi baktılar.

En büyük sevinçleri, son günlerde kilisenin, o günlerde kilisenin elde edemediği her şey haline geldiğini görmek olacaktır. Ayrıca, içeri girmemiz için hazırladıklarının hâlâ çok gerisinde kaldığımı da biliyordum.

"Daha büyük işler yapsan bile, son gün kilisesi onların neslinden daha büyük olmayacak," diye araya girdi Rab.
'Yapılan her şey benim lütfumla yapılır. Bununla birlikte, son gün kilisesine lütfumu ve gücümden daha fazlasını sağlayacağım, çünkü o, herhangi bir çağda kilisenin başardığından daha fazlasını başarmalıdır. son gün müminler

Machine Translated by Google

gösterdiğim tüm güçle yürüyecekler ve daha fazlası, çünkü onlar kendilerinden önce gidenlerin son temsilcileri olacaklar. Son gün kilisesi, benim doğamı ve Yollarımı daha önce insanlar tarafından hiç gösterilmediği gibi gösterecek. Çünkü size daha çok lütuf veriyorum ve çok verilene çok şey istenecektir. "

Bu sadece Paul hakkında daha fazla düşünmeme neden oldu. "Nasıl olur da onun kadar kendini adamış ve sadık olurduk? oldu mu?" Kendi kendime düşündüm.

"Senden bunu elde etmeni istemiyorum," diye yanıtladı Rab. "Senden bende kalmanı istiyorum. Kendini başkalarıyla, hatta Paul'le bile ölçmeye devam edemezsin. Her zaman baktığın kişiden eksik kalacaksın, ama Bana bakıyorsun, aksi takdirde sahip olacağın şeyin çok ötesine geçeceksin. Senin de öğrettiğin gibi, Emmaus yolundaki ikisi ekmeği böldüğümü gördüklerinde gözleri açıldı.Pavlus'un mektuplarını veya herhangi birinin mektuplarını okuduğunda Beni duymalısın.Yalnızca ekmeğinizi doğrudan aldığınızda Benden kalbinin gözleri açılacak.

"Beni görmek için onları görmezseniz, bana en çok benzeyenler tarafından en çok dikkatiniz dağılır. Ayrıca, benim meshetmemi ve gücümü diğerlerinden daha fazla bilenler için başka bir tuzak daha vardır. Çoğu zaman dikkatleri dağılır. Pavlus'la konuşmadan önce söylediğim gibi, Kullarım görsünler diye kör olsunlar. O zaman onunla konuşmanıza izin veriyorum, çünkü o, Benim buna en iyi örneklerimden biridir. Bu benim lütfumdandır. ona izin verdiğimi

Machine Translated by Google

Benim kiliseme zulmet. Işığımı gördüğünde, kendi mantığının kendisini hizmet ettiğini iddia ettiği gerçekle doğrudan çatışmaya sürüklediğini anladı. Senin mantığın her zaman bunu yapacak. Seni, benim irademe tamamen aykırı olanı yapmaya yönlendirecektir. Pavlus'un ne yaptığını öğrenmezseniz, daha fazla meshetme, başınıza bunun daha büyük bir tehlikesini getirir. Her gün olduğun ve sahip olduğun her şeyi önüne koyarak çarmıhını kaldırmazsan, sana vereceğim yetki ve güç yüzünden düşeceksin. Her şeyi sevindirici haber uğruna yapmayı öğrenene kadar, ne kadar çok etkiye sahip olursanız, içinde olacağınız tehlike o kadar büyük olu

"Meshedilmişlerimin üzerine gelen en büyük aldatmacalardan biri, onlara biraz doğaüstü bilgi veya güç verdiğim için, onların yollarının benim yollarım olması gerektiğini ve düşündükleri her şeyin benim düşündüğüm şey olduğunu düşünmeye başlamalarıdır. Bu büyük bir aldatmacadır ve birçokları bu yüzden tökezledi. Benimle mükemmel bir birlik içindeyken Benim gibi düşünüyorsun. Henüz dünyaya gelmiş olan en meshedilmiş kişilerle bile, Pavlus için bile, bu birlik yalnızca kısmi olmuştur. ve kısa süreler için.

"Pavlus Benimle şimdiye kadar herhangi bir insanın yürümediği kadar yakın yürüdü. Yine de, Benden olmayan korkular ve zayıflıklar tarafından kuşatıldı. Onu bunlardan kurtarabilirdim ve birkaç kez istedi, ama ben Onu teslim etmemek için bir nedeni vardı.Pavlus'un büyük bilgeliği, zayıflıklarını kucaklamaktı, eğer onu onlardan kurtarsaydım, ona zaaf düzeyinde güvenemeyeceğimi anlıyordu.

yaptığım vahiy ve güç. Paul ayırt etmeyi öğrendi

Machine Translated by Google

kendi zayıflıkları ile Ruh'un ifşası arasında.
Zayıflık ya da korkularla kuşatıldığında, Benim bakış açımdan değil, kendi açısından gördüğünü biliyordu. Bu, O'nun Beni aramasına ve Bana daha çok güvenmesine neden oldu. Ayrıca Kendi kalbinden gelenleri Bana atfetmemeye de dikkat etti. Bu nedenle, başkalarına güvenemeyeceğim vahiylerle ona güvenebilirdim. Pavlus kendi zayıflıklarını biliyordu ve benim meshettiğimi biliyordu ve aralarında ayrım yaptı. Kendi aklından ve kalbinden geleni benim aklım ve kalbimle karıştırmadı. "

Bütün bunların burada ne kadar açık olduğunu düşünmeye başladım, ama ne kadar sıklıkla, böyle harika bir deneyim yaşadıktan sonra bile, hala çok kolay unutuyorum. Burada ışıkta yürümek ve anlamak kolaydır, ancak savaşta tekrar bulutlu olur. Korkularla olduğu kadar sabırsızlıkla da kuşatılmadığımı ve Kutsal Ruh'a bağlı kalarak sahip olmamız gereken bakış açısının bir o kadar çarpıklığı olan öfkeyi düşündüm.

Hikmet durdu ve bana döndü. "Sen toprak bir kapsın ve sen dünyada dolaşırken olacağın tek şey bu.
Ancak, kalbinizin gözleriyle bakarsanız, Beni burada gördüğünüz gibi orada da net bir şekilde görebilirsiniz. Orada Bana, herhangi birinin Bana hiç olmadığı kadar yakın olabilirsiniz, hatta daha da yakın olabilirsiniz. Herkesin Bana gerçekten arzu ettiği kadar yakın olmasını sağladım. Bana Paul'den daha yakın olmayı gerçekten istiyorsan, yapabilirsin. Bazıları bunu isteyecek ve Benimle yakınlıklarını engelleyen her şeyi bir kenara bırakıp kendilerini tamamen buna verecek kadar ç

Machine Translated by Google

ve aradıkları şeye sahip olacaklar.

"Eğer orada benimle burada yürüyebildiğin gibi yürümek istiyorsan, orada da sana şimdi olduğum kadar yakın olacağım. Beni ararsan Beni bulacaksın. Bana yaklaşırsan, Ben de sana yakın olacağım. Sana yaklaşın.Düşmanlarınızın ortasında size sofra kurmak istiyorum.Bu sadece önderlerime değil,adımı çağıran herkesedir.Size çok daha yakın olmak istiyorum. Ve bana yalvaran herkese, daha önce yaşamış olanlarla birlikte olamayacağım kadar. Ne kadar yakın olacağımızı sen belirlersin, ben değil. Beni arayanlar tarafından bulunurum.

"Beni Hakim olarak aradığın için buradasın ve şimdi beni buluyorsun. Ama benim yargı kürsümü gördüğün için artık tüm yargıların Benim olacağını düşünmemelisin. Yargılarıma ancak Benimle birlik içinde yürüdükçe ve Ruhumun meshedilmesini aradıkça sahip olacaksınız. Bu her gün kazanılabilir veya kaybedilebilir.

"Melekleri görmene izin verdim ve sana birçok rüya ve vizyon verdim, çünkü onları dileyip durdun. Çocuklarıma istedikleri iyi hediyeleri vermeyi seviyorum. Yıllarca Benden bilgelik istedin, bu yüzden onu alıyorsun. Benden seni yargılamamı istedin, bu yüzden onu alıyorsun.Ama bu deneyimler seni tam olarak bilge ya da adil bir yargıç yapmaz.
Sadece Ben'de kaldığın sürece bilgeliğe ve yargıya sahip olacaksın. Beni aramaktan asla vazgeçme. Gerçekten ne kadar olgunlaşırsanız, Bana olan umutsuz ihtiyacınızı o kadar çok bileceksiniz. daha çok sen

Machine Translated by Google

olgunlaşırsan, her zaman ışıkta yürüyebilesin diye Benden veya başkalarından o kadar az saklanmaya çalışacaksınız.

"Beni Kurtarıcı, Rab, Bilgelik ve Yargıç olarak gördünüz. Savaşa döndüğünüzde, kalbinizin gözleriyle hala yargımın koltuğunu görebilirsiniz. Tüm düşündüğünüzü ve düşündüğünüzü bilerek gerçeğin içinde yürüdüğünüz zaman. burada tam olarak ifşa edilirse, burada olduğu gibi orada da yaşama özgürlüğüne sahip olacaksınız. Ancak Benden veya başkalarından gizlediğiniz zaman, perdeler Beni sizden gizlemek için geri döner. Ben Hakikat'im ve ibadet edenler Bunu Ruhta ve Hakikatte yapmalıyım.Gerçek asla karanlıkta saklanmaz, her zaman ışıkta kalmaya çalışır.Işık açığa çıkar ve tezahür eder.Sadece ifşa olmaya çalıştığınızda ve kalbinizde kim olduğunuza izin verdiğinizde. Benim ışıkta olduğum gibi sen de ışıkta yürüyecek misin Benimle gerçek paydaşlık tam bir açığa çıkmayı gerektirir Halkımla gerçek paydaşlık da aynı şeyi gerektirir.

"Hüküm kürsüsü önünde durduğunuzda, her zamankinden daha fazla özgürlük ve güvenlik hissettiniz çünkü artık saklanmak zorunda değildiniz. Daha fazla güvenlik hissettiniz çünkü benim yargılarımın doğru ve adil olduğunu biliyordunuz.
Evrenimin ahlaki ve ruhsal düzeni, doğal yasalar üzerine kurulmuş doğal düzen kadar kesindir. Yerçekimi yasama hiç düşünmeden güveniyorsun. Benim yargılarıma da aynı şekilde güvenmeyi öğrenmelisiniz. Doğruluk standartlarım değişmez ve bir o kadar da kesindir. Bu hakikatle yaşamak, imanla yürümektir. Gerçek inanç, kim olduğuma güvenmektir.

Machine Translated by Google

"Hastaları iyileştirmek ve mucizeler gerçekleştirmek için Gücümü bilmek ve benim gücümle yürümek istiyorsunuz, ancak daha sözümün gücünü kavramaya başlamadınız bile. Yeryüzünde yaşamış olan tüm ölüleri geri döndürmek size fayda sağlamayacaktır. Beni bile zorlarlar.Ben her şeyi sözümün gücüyle desteklerim.Yaratma benim sözüm sayesinde vardır ve benim sözümle onu bir arada tutar.

"Sondan önce, yeryüzündeki gücümü ortaya çıkarmalıyım. Öyle olsa bile, yeryüzünde ifşa ettiğim ve edeceğim en büyük güç, gücümün çok küçük bir göstergesidir. İnsanları gücüme inansınlar, ama insanları sevgime inansınlar diye. Yeryüzünde yürüdüğümde gücümle dünyayı kurtarmak isteseydim, parmakla dağları yerinden oynatabilirdim. O zaman herkes eğilirdi. Ama benimle ya da hakikatle oynadıkları için değil, benim gücümden korktukları için. İnsanların benim gücümden korktukları için değil, Beni sevdikleri ve gerçeği sevdikleri için Bana itaat etmelerini istiyorum.

"Eğer sevgimi bilmiyorsanız, o zaman benim gücüm sizi bozar. Ben size gücümü bilmeniz için sevgi vermiyorum, fakat sevgimi bilmeniz için size güç veriyorum.
Hayatınızın amacı güç değil, aşk olmalıdır. O zaman sana sevme gücü vereceğim. Sana hastaları ısıtma gücü vereceğim çünkü onları seviyorsun ve ben onları seviyorum ve hasta olmalarını istemiyorum.

"Öyleyse önce sevgiyi, sonra inancı aramalısın. İnanç olmadan Beni memnun edemezsin. Ama inanç sadece bilgi değildir.

Machine Translated by Google

Benim gücüm, ancak sevgimin bilgisi ve sevgimin gücü. İnanç önce aşk için olmalıdır. Daha çok sevmek ve sevginizle daha fazlasını yapmak için inanç arayın. Sadece sevgiye inanç aradığında sana gücümle güvenebilirim. İnanç sevgiyle çalışır.

"Benim sözüm her şeyi ayakta tutan güçtür. Sözümün doğru olduğuna inandığınız ölçüde her şeyi yapabilirsiniz. Sözlerimin doğru olduğuna gerçekten inananlar, kendi sözlerine de sadık olurlar. O Benimdir. tabiat haktır ve mahlûkat benim sözüme güvenir çünkü ben ona inanırım. benim gibi olanlar da kendi sözlerine sadıktır. onların sözü

elbette ve taahhütleri güvenilirdir. Onların 'evet'leri 'evet', 'hayır'ları da 'hayır' anlamına gelir. ' Kendi sözlerin doğru değilse, sözlerimden de şüphe etmeye başlayacaksın, çünkü aldatma senin kalbindedir. Kendi sözlerine sadık değilsen, bunun nedeni Beni gerçekten tanımamandır. İnanmak için sadık olmak gerekir. Seni imanla yürümeye çağırdım çünkü ben sadıkım. Bu benim doğam.

"İşte bu yüzden söylediğin boş sözlerden dolayı yargılanacaksın. Dikkatsiz olmak, daha az umursamamaktır. Sözün gücü vardır ve sözlere aldırış etmeyene benim sözümün gücü güvenilmez. Dikkatli olmak bilgeliktir. sözlerinle ve onları tutmak için benimkini yapıyorum. "

“Rab'bin sözleri denizden gelen büyük dalgalar gibi üzerimden yuvarlanıyordu. Kendimi kasırgadan önceki Eyüp gibi hissettim. Gittikçe küçüldüğümü düşündüm ve sonra O'nun büyüdüğünü anladım. Kendimi hiç bu kadar küstah hissetmemiştim. Tanrı ile nasıl bu kadar rahat olabildim? bakan bir karınca gibi hissettim

Machine Translated by Google

sıradağlar. Tozdan daha azdım, yine de benimle konuşmak için zaman ayırıyordu. Daha fazla dayanamadım ve döndüm. uzak.

Bir süre sonra omzumda güven veren bir el hissettim. Bilgelik idi. Onun ihtişamı şimdi daha da büyüktü, ama yine benim boyumdaydı. "Az önce ne olduğunu anladın mı?" O sordu.

Rab'bin soru sorduğunda bilgi aramadığını çok iyi bilerek, düşünmeye başladım. Gerçek olduğunu biliyordum. O'nun yanında ben yeryüzüne bir toz zerresi kadar azım ve nedense bunu deneyimlememi istedi. Düşüncelerime cevap vererek, detaylandırdı.

"Düşündüğün şey doğru, ama insanın Tanrı ile bu karşılaştırması sadece boyut olarak değil. Sözlerimin gücünü deneyimlemeye başladın. Sözlerime emanet edilmek, evreni elinde tutan gücün emanet edilmesidir. Bunu, kendinizi küçük hissetmeniz için değil, size emanet edilen Tanrı Sözü'nün ciddiyetini ve gücünü anlamanıza yardımcı olmak için yaptım. Allah'ın insana söylediği tek bir söz dünyadaki tüm hazinelerden daha değerlidir.Kardeşlerime sözümün değerine saygı duymayı anlamalı ve öğretmelisin.Sözlerimi taşımaya çağrılanlar olarak, kendi sözlerin.

"
Gerçeği taşıyacak olanlar doğru olmalıdır.

Dinlerken, yanımızdaki tahtlardan birine bakmak zorunda hissettim kendimi. Hemen bir adam gördüm,

Machine Translated by Google

tanındı. Ben çocukken o büyük bir müjdeciydi ve birçok kişi onun ilk kiliseden beri herkesten daha güçlü bir şekilde yürüdüğünü hissetti. Onun hakkında okumuştum ve bazı kayıtlı mesajlarını dinlemiştim. Onun gerçek alçakgönüllülüğüne ve Rab'be ve insanlara beslediği bariz sevgiye kapılmamak elde değildi. Öyle olsa bile, öğretilerinden bazılarının ciddi şekilde ters gittiğini de hissettim. Onu büyük bir tahtta otururken görmek beni şaşırttı ama aynı zamanda rahatladım. Ondan hala yayılan alçakgönüllülük ve sevgi tarafından yakalandım.

Onunla konuşup konuşamayacağımı sormak için Rab'be döndüğümde, Rab'bin bu adamı ne kadar çok sevdiğini açıkça görebiliyordum. Ancak, Rab onunla konuşmama izin vermedi, yürümeye devam etmemi işaret etti.

"Sadece onu burada görmeni istedim," diye açıkladı Rab, "ve Benimle olan durumunu anlamanı. Onun hakkında anlaman gereken çok şey var. O benim son gün kilisemin elçisiydi, ama kilise yapamadı. Zamanında anlaman gereken sebeplerden dolayı onu dinle.Bir süre cesareti kırıldı ve yanılgıya düştü ve mesajı çarpıtıldı.Diğerlerine verdiğim ve çarpıtılmış kısımların yanı sıra kurtarılmalı. "

Buradaki her şeyin, öğrenmem gereken her şeyle mükemmel bir zamanlama içinde gerçekleştiğini biliyordum ve bu adamı görmenin, az önce konuştuğumuz şeyle, gücün yozlaşma potansiyeliyle nasıl ilişkili olması gerektiğini düşünmeye başladım.

"Evet. Büyük güçle yürümek büyük bir tehlikedir," diye yanıtladı Rab. "Birçoğunun başına geldi

Machine Translated by Google

elçiler ve bu, son gün kiliseme verecekleri mesajın bir parçası. Benim gücümde ve hatta deneyimlenenlerden çok daha büyük bir güçle yürümelisiniz, ancak gücün Benim sizi desteklediğimi, hatta mesajınız olduğunu düşünmeye başlarsanız, aynı yanılsamanın kapısını açacaksınız. Kutsal Ruh sadece Bana tanıklık etmek için verilmiştir. Pavlus gibi bilgeyseniz, güçlü yönlerinizden çok zayıflıklarınızla övünmeyi öğreneceksiniz.

"Gerçek inanç, kim olduğumun gerçek tanınmasıdır. Ne eksik ne fazla. Ama her zaman hatırlamalısın, benim huzurumda kalsan bile, Beni olduğum gibi görsen bile, dönersen düşebilirsin. Benden geriye dönüp kendine bakmak için Lucifer böyle düştü.

Bu odada oturuyordu. Benim görkemimi ve Babamın görkemini gördü. Ancak, bize baktığından daha çok kendine bakmaya başladı. Daha sonra konumu ve gücüyle gurur duymaya başladı. Bu, yüceliğimi görmelerine izin verilen ve güçle güvenilen birçok kullarımın başına da geldi. Bunun bilgeliğiniz, doğruluğunuz ve hatta saf öğretiye bağlılığınızdan kaynaklandığını düşünmeye başlarsanız, tökezlersiniz. "

Bunun, burada aldığım veya bana söylenen herhangi bir şey kadar ciddi bir uyarı olduğunu biliyordum. Geri dönüp son savaşta savaşmak istedim ama artık her yerde görünen tuzaklara düşmeden bunu yapabilmek konusunda ciddi sorularım vardı. Lord'a dönüp baktım. O Bilgeydi ve O'nu tanımaya ne kadar ihtiyacım olduğunu düşündüm.

Machine Translated by Google

Döndüğümde Bilgelik olarak.

"Kendine olan güvenini kaybetmen iyi olur, bunu yapana kadar gelecek çağın güçleriyle sana güvenememem. Kendine olan güvenini ne kadar kaybedersen, sana o kadar çok güvenebileceğim. Rabb'in devam etmesi uzun zaman aldı ama yapmadı. Bir şekilde cümleye devam etmemi istediğini biliyordum ama ne diyeceğimi bilemedim.

Ancak, O'na ne kadar çok baktıysam, o kadar çok güven hissettim.
Sonunda ne diyeceğimi biliyordum.

"Sana güveniyorsam," diye ekledim.

"Evet. Yapmaya çağrıldığınız şeyi yapmak için inancınız olmalı, ama bana olan inancınız olmalı. Sadece kendinize olan güveninizi kaybetmeniz yeterli değil Bu, yalnızca boşluğu güvenle doldurmazsanız güvensizliğe yol açar. İşte bu adamlardan kaçı vesveselerine kapıldılar.Bu erkek ve kadınların çoğu peygamberdi.Ama bazıları güvensizliklerinden dolayı erkeklerin kendilerine peygamber demelerine izin vermiyorlardı.Ama gerçek bu değildi çünkü onlar Sahte alçakgönüllülük de bir aldatmacadır.Düşman onları gerçekten peygamber olmadıklarına inandırabilseydi, aynı zamanda özgüvenlerini besleyerek onları olduklarından daha büyük peygamberler olduklarına inandırabilirdi. Bu, düşmanın sömürme hakkına sahip olduğu benmerkezciliğin başka bir biçimidir.

"Bütün başarısızlıkların tek bir şeyin sonucu olacak, benmerkezciliğin. Bundan kurtulmanın tek yolu sevgiyle yürümektir. Aşk kendini aramaz.
"

Machine Translated by Google

Bütün bunları düşünürken harika bir netlik gelmeye başladı. Odak noktası bu tek, basit mesaj olan tüm deneyimi baştan sona görebiliyordum. "Sana bağlılığın basitliğinden ne kadar kolay aldandım," diye yakındım.

Sonra Rab durdu ve bana asla unutmamam için dua ettiğim bir ifadeyle baktı. O gülümsedi. Bu fırsatı kötüye kullanmak istemedim ama bir şekilde O böyle gülümsediğinde Ondan her şeyi isteyebileceğimi ve O'nun bana vereceğini hissettim, bu yüzden şansımı denedim.

"Rab, 'Işık olsun' dediğinde ışık oldu. Yuhanna 17'de, Baba'nın seni sevdiği aynı sevgiyle bizim de seni sevmemiz için dua ettin. içinizde sevgi olsun' diye, sizi Baba'nın sevgisiyle seveyim mi?"

Gülümsemeyi bırakmadı, aksine bir arkadaş gibi kolunu omzuma koydu. "Bunu dünya yaratılmadan önce seni çağırdığımda söyledim. Son savaşta seninle savaşacak kardeşlerine de söyledim. Babamın Met'e olan sevgisini bileceksin Bu mükemmel bir sevgidir. Bütün korkularınızı atın. Bu sevgi, benim yaptığım işleri ve hatta daha büyük işleri yapabilmeniz için Bana inanmanızı sağlayacak, çünkü ben Babamla birlikteyim ve O'nun Bana olan sevgisini ve işlerini bileceksiniz. Bana verilen tövbe beni yüceltecek. Şimdi, senin iyiliğin için tekrar söylüyorum, 'Babamın sevgisi sende olsun.

Tüm bu deneyim için takdirle boğulmuştum. "Yargılarını seviyorum," dedim dönmeye başlarken

Machine Translated by Google

ve yargı kürsüsüne bak, ama Rab beni durdurdu.

"Geri alma. Ben şimdi senin yanında değilim, buradayım. Seni bu odadan çıkarıp savaştaki yerine geri götüreceğim ama geri almamalısın. Yargımın yerini kendi yüreğinizde görmelisiniz, çünkü o şimdi oradadır."

"Tıpkı Bahçe gibi ve kurtuluş hazineleri gibi..." Kendi kendime düşündüm.

"Evet. Yaptığım her şeyi, senin içinde yapıyorum. kalp. Canlı suların aktığı yer burasıdır. Ben oradayım."

Sonra bana doğru işaret etti, ben de kendime baktım, alçakgönüllülük pelerinini geri çektim. Gördüklerim karşısında hayrete düştüm. Zırhım, O'nu çevreleyen aynı ihtişamı içeriyordu. Hemen pelerinimle tekrar örttüm.

"Çarmıha gerilmeden önceki gece Babama da dua ettim ki, başlangıçta O'nunla birlikte sahip olduğum yücelik, halkımla birlikte olsun, böylece bir olacaksınız. Beni sevenler, benim izzetim büyütülecek. Beni sevenlerin bir araya gelmesiyle izzetim ne kadar büyük olursa, dünya benim Baba tarafından gönderildiğimi o kadar çok bilecektir. çünkü beni seveceksiniz ve birbirinizi seveceksiniz."

Ona bakmaya devam ettikçe, kendime olan güvenim artmaya devam etti. İçten yıkanmış gibiydi. Çok geçmeden, O'nun istediği her şeyi yapmaya hazır hissediyordum.

Machine Translated by Google

"Savaşa dönmeden önce tanışman gereken biri daha var," dedi biz yürürken. Yaptığımız gibi, O'nun birkaç dakika öncesine göre ne kadar görkemli hale geldiğine şaşırmaya devam ettim.

"Beni kalbinin gözleriyle her gördüğünde, zihnin biraz daha yenilenir, diye devam etti. "Bir gün sürekli bilinçli durumda kalabileceksin.

Bütün bunları yaptığınızda, Ruhum aracılığıyla öğrenmiş olduğunuz, sizin için hazır olacak ve ben de sizin için uygun olacağım.

O'nun söylediği her şeyi duyabiliyor ve anlayabiliyordum, ama O'nun görkemine o kadar kapılmıştım ki, O'na sormak zorunda kaldım, "Rab, neden şimdi bana Bilgelik olarak göründüğün diğer zamanlardan çok daha görkemlisin? ?"

"Ben hiç değişmedim ama sen değiştin. Görkemimi açık bir yüzle gördüğün için değiştin. Yaşadığın deneyimler, beni daha net görebilmen için yüzündeki perdeleri kaldırıyor, ama hiçbir şey onları bu kadar çabuk kaldıramaz. Aşkımı gördüğün zamanki gibi."

Sonra durdu ve ben de yanımızdaki tahtlarda olanlara bakmak için döndüm. Hâlâ en yüksek kralların oturduğu yerdeydik. Sonra yakınlarda olan bir adamı tanıdım.

"Efendim sizi bir yerden tanıyorum ama yapamam.
nerede olduğunu hatırla."

"Bir keresinde beni bir vizyonda gördün," diye yanıtladı.

Machine Translated by Google

Hemen hatırladım ve şok oldum! "Yani gerçek bir insan mıydın?"

"Evet," diye yanıtladı.

Daha sonra, genç bir Hıristiyan olarak hayatımdaki bazı konularda hüsrana uğradığım günü hatırlamaya başladım. Dairemin yakınındaki bir savaş alanı parkının ortasına gittim ve Rab benimle konuşana kadar beklemeye karar verdim. Oturup Mukaddes Kitabımı okurken bir vizyona kapıldım, hayatımda gördüğüm ilklerden biri.

Görümde Rab'be gayretle hizmet eden bir adam gördüm. Sürekli olarak insanlara şahitlik ediyor, öğretiyor ve hastaları ziyaret ederek onlar için dua ediyordu. Rab için çok gayretliydi ve insanlara karşı gerçek bir sevgisi vardı. Sonra bariz bir serseri ya da evsiz bir adam olan başka bir adam gördüm. Küçük bir kedi yavrusu yoluna çıktı ve onu tekmelemeye başladı, ama kendini tuttu, ama yine de ayağıyla oldukça sert bir şekilde itti. Sonra Rab bana bu adamlardan hangisinin kendisini daha çok memnun ettiğini sordu.

"Birincisi," dedim tereddüt etmeden.

"Hayır, ikincisi," diye cevap verdi ve bana anlatmaya başladı.
onların hikayeleri.

İlk erkek, her zaman Rab'bi tanıyan harika bir ailede büyümüştü. Başarılı bir kilisede büyüdü ve ardından en iyi İncil kolejlerinden birine katıldı. O'na sevgisinden yüz pay verilmişti, ama o sadece yetmiş beşini kullanıyordu.

Machine Translated by Google

İkinci adam sağır olarak doğmuştu. Kötü muamele gördü ve sekiz yaşındayken yetkililer tarafından bulununcaya kadar karanlık, soğuk bir tavan arasında tutuldu. Daha sonra, istismarın devam ettiği bir kurumdan diğerine nakledilmiştir. Sonunda sokağa döküldü. Bütün bunların üstesinden gelmek için Rab ona sevgisinden sadece üç pay vermişti, ama o, yavru kediyi incitmemek için kalbindeki öfkeyle savaşmak için her zerresini toplamıştı.

Şimdi o adama baktım, Süleyman'ın hayal bile edemeyeceği kadar görkemli bir tahtta oturan bir kral. Etrafına dizilmiş, emrini yerine getirmek için bekleyen melekler vardı. Hayretle Rabbime döndüm. Büyük krallardan biri şöyle dursun, onun gerçek olduğuna hala inanamıyordum.

"Tanrım, lütfen bana hikayesinin geri kalanını anlat," diye yalvardım.

"Elbette bu yüzden buradayız. Angelo ona verdiğim az şeye o kadar sadık kaldı ki, ona Aşkımdan üç pay daha verdim. Bunların hepsini hırsızlıktan vazgeçmek için kullandı.
Neredeyse açlıktan ölecekti ama kendisine ait olmayan hiçbir şeyi almayı reddetti. Yiyeceklerini, topladığı şişelerle ve ara sıra bahçe işlerini yapmasına izin verecek birini bularak satın aldı. Duyamadı ama okumayı öğrenmişti, bu yüzden ona bir müjde broşürü gönderdim. Onu okurken Ruh kalbini açtı ve If e'sini Bana verdi. Ben yine O'na olan sevgimin paylarını ikiye katladım ve o hepsini sadakatle kullandı. Beni başkalarıyla paylaşmak istedi ama konuşamadı. Böyle bir yoksulluk içinde yaşamasına rağmen, yaptığı her şeyin yarısından fazlasını müjde yollarına harcamaya başladı.

Machine Translated by Google

"
köşeler.

"Sana kaç tane yol açtı?" diye sordum, krallarla birlikte oturmasının kalabalık olması gerektiğini düşündüm.

"Bir" diye yanıtladı Rab. "Onu cesaretlendirmek için ölmekte olan bir alkoliği Bana yönlendirmesine izin verdim. Bu onu o kadar cesaretlendirdi ki, sırf başka bir canı tövbeye getirmek için daha uzun yıllar o köşede durabilirdi. Ama bütün cennet onu buraya getirmem için Bana yalvarıyordu ve ben de onun ödülünü almasını istedim. "

"Ama kral olmak için ne yaptı?" Diye sordum.

"O, kendisine verilenlere sadık kaldı, benim gibi oluncaya kadar her şeyin üstesinden geldi ve şehit olarak öldü.

"Fakat neyi yendi ve nasıl şehit oldu?"

"O benim aşkımla dünyayı yendi. Çok azı bu kadar az şeyle bu kadar çok şeyin üstesinden geldi. Halkımın çoğu, bir yüzyıl önce kralların kolaylıkları nedeniyle gıpta edeceği evlerde yaşıyor, ama onları takdir etmiyor, oysa Angelo öyle isterdi." soğuk bir gecede bir karton kutuyu varlığımın görkemli bir tapınağına dönüştüreceği için takdir eder. herkesi ve her şeyi sevmeye başlar. bir elmaya, bazı halkımın büyük bir ziyafetten daha çok sevinirdi. Sen de dahil olmak üzere başkalarına verdiğimle karşılaştırıldığında çok fazla olmasa da ona verdiğim her şeyle Onu sana bir vizyonda gösterdim çünkü sen

Machine Translated by Google

birçok kez yanından geçti. Hatta bir keresinde onu arkadaşlarından birine işaret ettin ve ondan bahsettin. "

"Yaptım mı? Ne dedim?"

"O İlyas'tan otogardan kaçmış olması gereken bir tane daha var dedin. İnsanları müjdeden uzaklaştırmak için düşman tarafından gönderilen bir 'din delisi' olduğunu söylediniz."

Bu, bu deneyimde aldığım en kötü darbeydi. Daha çok şok oldum, dehşete düştüm. Belirli bir olayı hatırlamaya çalıştım ama hatırlayamadım, çünkü bunun gibi pek çok başka kişi vardı. Bana özel olarak insanları sevindirici haberden vazgeçirmek için gönderilmiş gibi görünen pis sokak vaizlerine hiç bu kadar acımamıştım.

"Üzgünüm Lordum. Gerçekten üzgünüm."

'Ve sen affedildin' Hızlıca cevap verdi. 'Ve haklısın. Müjdeyi yanlış, hatta sapkın nedenlerle sokaklarda vaaz etmeye çalışan birçok kişi var. Yine de, eğitimsiz ve eğitimsiz olsalar bile samimi olan birçok kişi var. Dış görünüşe göre yargılamamalısın. İnsanların Benim Adımla inşa ettikleri büyük katedrallerde ve organizasyonlarda cilalı profesyoneller arasında olduğu kadar, onun gibi görünen birçok gerçek hizmetkar var. "

Sonra Angelo'ya bakmamı işaret etti. Döndüğümde tahtına çıkan basamaklardan inmişti ve tam önümdeydi. Kollarını açarak bana kocaman sarıldı ve bir baba gibi alnımdan öptü. Aşk üzerime döküldü ve

Machine Translated by Google

sinir sistemime aşırı yükleneceğini hissedene kadar içimden geçti. Sonunda beni serbest bıraktığında sarhoşmuşum gibi sersemlemiştim ama bu harika bir duyguydu. Sanki hiç hissetmemişim gibi aşktı.

"Bunu size yeryüzünde verebilirdi," diye devam etti Rab. "Kavmime verecek çok şeyi vardı, ama ona yaklaşmadılar. Peygamberlerim bile ondan kaçındı. Bir İncil ve defalarca okuduğu birkaç kitap satın alarak imanını büyüttü. Ama kendisini kabul edecek birini bulamamıştı. Onu içeri alsalardı Beni de içeri alırlardı. O benim kapılarını çalan benimdi."

Kederin yeni bir tanımını öğreniyordum. "O nasıl öldü?" Şehit olduğunu hatırlayarak, hatta bir şekilde bundan benim sorumlu olduğumu umarak sordum.

"Soğukta bayılan yaşlı bir şarapçıyı canlı tutmaya çalışırken donarak öldü."

Angelo'ya baktığımda kalbimin ne kadar katı olduğuna inanamadım. Yine de bunun onu nasıl şehit yaptığını anlamıyordum ki bu sıfatı, şahitliklerinden taviz vermedikleri için ölenlere mahsus bir unvan sanıyordum.

"Tanrım, onun gerçekten bir galip olduğunu biliyorum," dedim. "Ve burada olması onun için öyle. Ama bu şekilde ölenler de şehit sayılır mı?"

“Angelo yaşadığı her gün şehit oldu. Sadece hayatta kalmak için yeterince şey yapacaktı ve memnuniyetle

Machine Translated by Google

muhtaç bir arkadaşı kurtarmak için hayatını feda etti. Pavlus'un Korintlilere yazdığı gibi, bedeninizi yakmak için verseniz, ama sevginiz olmasa bile, bu hiçbir şey sayılmaz. Ancak, kendinizi sevgiyle verdiğinizde, çok şey ifade eder. Angelo kendisi için yaşamadığı için her gün öldü; ama diğerleri için. Yeryüzündeyken kendini her zaman azizlerin en küçüğü olarak gördü, ama en büyüklerinden biriydi. Daha önce öğrenmiş olduğunuz gibi, kendilerini en büyük olarak gören ve başkaları tarafından en büyük olarak kabul edilenlerin çoğu, burada en küçükler oluyor. Angelo bir doktrin, hatta tanıklığı için ölmedi, ama Benim için öldü.

"Tanrım, lütfen bunu hatırlamama yardım et. Lütfen yapma. Döndüğümde burada gördüklerimi unutayım," diye yalvardım.

"Bu yüzden burada seninleyim ve döndüğünde seninle olacağım. Bilgelik gözlerimle görmektir, görünüşe göre yargılamamaktır. Angelo'yu görümde sana gösterdim ki, gördüğünde onu tanıyasın. sokakta yanından geçti. sana rüyette gösterdiğim geçmişinin bilgisini onunla paylaşmış olsaydın, o zaman hayatını bana verirdi. o zaman bu büyük kralın müridi olabilirdin ve o, benim kilisem üzerinde büyük bir etki.Eğer halkım başkalarına benim baktığım gibi baksaydı, Angelo ve onun gibi birçokları tanınırdı.Onlar en büyük minberlerde teşhir edilirdi ve halkım uçlardan gelirdi topraktan onların ayaklarının dibine otursunlar, çünkü bunu yapmakla benim ayaklarıma otururlardı. O, size sevmeyi ve daha çok meyve verebilmeniz için size verdiğim armağanları nasıl değerlendireceğinizi öğretirdi."

Machine Translated by Google

O kadar utandım ki Rab'be bakmak bile istemedim ama sonunda acının beni tekrar ben-merkezciliğe sürüklediğini hissedince O'na döndüm. O'na baktığımda, O'nun görkemi karşısında adeta kör olmuştum. Biraz zaman aldı, ama yavaş yavaş gözlerim O'nu görebilmem için ayarlandı.

"Affedildiğini unutma" dedi. "Bunları seni mahkum etmek için değil, sana öğretmek için gösteriyorum.
Merhametin ruhunuzdaki perdeleri her şeyden daha hızlı kaldıracağını asla unutmayın. "

Yeniden yürümeye başladığımızda, Angelo ilk kez konuştu, "Lütfen evsiz arkadaşlarımı unutmayın. Biri onlara giderse birçok kişi Kurtarıcımızı sevecektir."

Sözlerinin öyle bir gücü vardı ki, cevap veremeyecek kadar duygulandım, bu yüzden sadece başımı salladım. Bu sözlerin büyük bir kralın fermanı ve kralların Kralı'nın çok iyi bir dostu olduğunu biliyordum. "Tanrım, evsizlere yardım etmem için bana yardım eder misin?"

"Onlara yardım edene yardım edeceğim" Cevap verdi. "Sevdiklerimi sevdiğinde, yardımımı her zaman bileceksin.
Sevgileri ölçüsünde Yardımcıya verilecektir. Benim meshimden daha fazlasını istediniz; bu şekilde alacaksınız. Sevdiğim insanları seviyorum. Onları sevdiğiniz gibi Beni de seversiniz. Onlara verdiğiniz gibi Bana vermişsinizdir ve ben de karşılığında size daha fazlasını vereceğim.
"

Aklım güzel evime ve sahip olduğum diğer tüm eşyalara kaydı. Zengin değildim ama dünyevi standartlara göre kralların sadece bir asırdan çok daha iyi yaşadığımı biliyordum.

Machine Translated by Google

önceki. Daha önce hiç suçlu hissetmemiştim, ama şimdi hissettim. Her nasılsa iyi bir duyguydu, ama aynı zamanda doğru gelmiyordu. Bana yardım edeceğini bildiğim için tekrar Rab'be baktım.

"Mükemmel aşk yasamın aydınlığı ve karanlığı nasıl farklı kıldığı hakkında söylediklerimi hatırla. Şu anda hissettiğin gibi bir karışıklık geldiğinde, deneyimlediğini biliyorsun ki, benim kusursuz sevgi yasam değil. Aileme iyilik yapmaktan zevk alıyorum. hediyeleri, tıpkı seninki gibi. Ben onlardan zevk almanı ve takdir etmeni istiyorum. Ancak onlara ibadet etmemelisin ve seni çağırdığımda onları özgürce paylaşmalısın. Elimi sallayabilir ve tüm yoksulluğu anında ortadan kaldırabilirim. Dağlar, yüksek yerler yıkılır, mazlumlar, mazlumlar diriltilir, hesap günü gelir, ama ben yapmam gerekir. çarmıhımın gücüne vekâleten.Seni kurban etmeye değil, itaat etmeye çağırdım.Bazen bana itaat etmek için kurban vermen gerekecek, ama eğer kurbanın itaatte olmazsa, bu bizi ayıracaktır.

"Yeryüzündeki kulum olduğu zaman bu büyük krala karşı yanlış değerlendirme ve davranış şeklin için suçlusun. Kimseyi bana sormadan yargılama. çünkü Bana karşı duyarlı değildin.

Ancak bunu size sadece kendinizi suçlu hissettirmek için değil, tövbeye getirmek için göstermedim ki, onları özlemeye devam etmeyesiniz. Sadece suçluluk duygusuyla tepki verirsen, bir şeyler yapmaya başlarsın.

Machine Translated by Google

Haçıma bir hakaret olan suçunu telafi etmek için.
Benim çarmıh tek başına senin suçunu ortadan kaldırabilir ve ben senin suçunu ortadan kaldırmak için çarmıha gittiğim için, suçluluk içinde yapılan her şey benim için yapılmaz.

"İnsanların acı çektiğini görmekten hoşlanmıyorum," diye devam etti Bilgelik. "Ama insan şefkati onları çarmıha götürmeyecek ki bu onların gerçek acılarını tek başına dindirebilir. Angelo'yu özledin çünkü merhamet içinde yürümedin. Döndüğünde daha fazlasına sahip olacaksın, ama merhametin yine de Ruhuma tabi olmalı. Hatta Merhamet ettiğim herkesi iyileştirmedim, sadece Babamın yaptığını gördüm.
Her şeyi merhametten değil, Ruhuma itaat ederek yapmalısın. Ancak o zaman şefkatiniz kurtuluş gücüne sahip olacaktır.

"Sana Ruhumun armağanlarını emanet ettim. Vaaz etme ve yazma işlerinde benim meshedilmemi biliyordun, ama bunu sandığından çok daha az biliyordun. Nadiren gerçekten Benim gözlerimle görüyor ya da kulaklarımla işitiyor musun? anla~ Kalbim. Bensiz, krallığıma fayda sağlayacak veya müjdemi yüceltecek hiçbir şey yapamazsın. Savaşlarımda savaştın ve hatta dağımın tepesini bile gördün. Gerçeğin oklarını atmayı ve vurmayı öğrendin.
düşman. Kılıcımı kullanmayı biraz öğrendin.
Ama aşk benim en büyük silahım. Aşk asla başarısız olmaz. Aşk, şeytanın işlerini yok eden güç olacaktır. Ve krallığımı getiren şey aşk olacak. Aşk, ordumun üzerindeki sancaktır. Bu bayrağın altında şimdi savaşmalısın. "

Machine Translated by Google

Bununla bir koridora döndük ve artık büyük yargı salonunda değildik. Bilgeliğin görkemi her yanımı sarmıştı ama artık O'nu net olarak göremiyordum. Birden bir kapının önüne geldim. Döndüm çünkü ayrılmak istemiyordum ama hemen gitmem gerektiğini biliyordum. Bu, Bilgeliğin beni götürdüğü kapıydı. içinden geçmek zorundaydım.

Devam edecek . . .

Machine Translated by Google

İçindekiler

Son Görev
giriiş
Vizyonu Nasıl Aldım
Peygamber Vahiylerini Kullanmak
Bölüm I, Cehennemin Sürüleri Yürüyor
Mahkumlar
Savaş başlar
Yüksek Yol
Trajik Bir Hata
Emniyet
Çapa
Yeni Bir Silah
Tuzak
Yılanlar
Kral Görünüyor
Özet
Bölüm II, Kutsal Dağ
Yaşadığı Yer
Aşkın Diğer Yarısı
Savaşa Dönüş
Sadık
Gerçeklik Keşfedildi
Ölümcül Tuzak
Zaferin Temeli
Gururun Gücü
Krallık Sıralaması

Machine Translated by Google

Bölüm III, Kartalların Dönüşü
Kartalın Kalbi
Ruhun Rüzgarı
Kralın Kalbi
Dağı Hareket Etme İnancı
Gerçeğin Kapıları
Cennetin Hazineleri
lütuf ve gerçek
Grace gerçeği
IV. Kısım, Beyaz Taht
Bölüm V, Üstesinden Gelenler